அறிஞர்கள் தமிழ் அகராதி

தொகுப்பாசிரியர்

சீ. கிருட்டிணசாமிப் பிள்ளை

பதிப்பாசிரியர்

வ. செயதேவன்

மின்னாக்கம்

கஅ. அனுசா

மற்றும்

கஅ. அஸ்வின் – திருச்சி மகிழம்பாடி

அகதி = போக்கற்றவன், தில்லைமரம் = ‘அகதியொருவ னகதியின் கீழ் அந்திப் பொழுதி லமர்ந்தானே’

அகலச் செய்தல் = விரிவாக்குதல், பெரியதாக்குதல், நீக்குதல் = ‘அகலச்செய்யு மல்லல் தன்னை ஆத்தாளகலச் செய்யாளோ’

அகழான் = தோண்டமாட்டன், வயலெலி = ’பூமியை அகழானாகில் அகழானைப் பெறுகுவானோ’

அடங்கல் = முழுதும், குறைதல் = ’செல்வன் செருக்கடங்கல் பிணிவாயடங்கல் மருந்தாமே’

அடுப்பு= பரணிநாள், தீவாய்ப்பக்கம், hearth = அடுப்பில் பிறந்தோளடுப்பு ஆவியுள்ளளவு மணையாதே’

அணங்கு = அழகு, தெய்வப்பெண், ஆசை அல்லது நோய் = ’அணங்குசேர் அணங்கால் அணங்குகொண்டா னொருஆடவனே‘

அணைத்தல் = தழுவுதல், சேர்தல் = ’கோவிந்த னணைத்தகாளை கோவதை அணைத்ததாமே’

அண்டம் = ஆகாயம், முட்டை = ‘அண்டத்திழிந்த உவணப்புள் அண்டத்தையுண்ட ததிசயமோ’

அண்டர் = வானோர், பகைவர், இடையர் = ‘அண்டரை யெதிர்த்த அண்டரே அண்டர்க்கு உறவாவாரோ’

அதரிசனன் = குருடன், கடவுள் = ‘அதரிசனனோ ஒன்றுங்காணான் அதரிசனனை அறிவிலி காணான்’

அதிரசம் = ஒரு பண்ணிகாரம், மிக்க இனிப்புடைய பானம் = ‘அதிரசமுண்டாள் வாயினதிரச முண்டேன் யானே’

அத்தான் = அக்காள் கணவன், முடக்குற்றான் பூடு = ‘அத்தான் வாதநோயகன்றிடவே அத்தான் குழம்பை அருந்தினாரே’

அத்தி = கொலை, யானை, எலும்பு,கடல் = ‘அத்தியுண்ட அத்தியினத்தியை அத்தியிலெறியில் முத்தியுறாதோ’

அந்தம் = அழகு, சாவு = ‘முகத்திலந்த முடை யாள்தான் ஐயோ அந்தமடைந்தாளே’

அமரி = அமிழ்து, சிறுநீர், நச்சு, நஞ்சு = ’அமரியுரையா ளமரியிலடைகாயை அமரியாயீந்தாளன்பனுக்கே’

அம்பு = மூங்கில், மேகம், நீர் கணை = ‘ அம்பு தோளியன்பன் அம்புபருகுமம்பிலே அம்பெய்தான்’

அம்மை = தாய், வைசூரி, small-pox, உமையவள், கொடையம்மன் = ‘அம்மைக்கு அம்மை வார்த்த தம்மையருளா லகலாதோ’

அயிராணி = உமையவள், இந்திராணி = ‘பித்தன் பத்தினி அயிராணி போகிமனையாளயிராணி’

அரம்பை = வாழை, தெய்வப்பெண் = ‘அரம்பைக் கனியை ஐராவதனுக்கே ஆர்வமொடுதந்தா ளரம்பையே’

அரவமறா = பாம்புகள் நீங்காத, ஓசையடங்காத = ’அரவமறாச் சிலம்பிலரியெனு மரவமறா தென்றுமே’

அருத்தம் = பொன், சொற்பயன், பாதி = ‘அருத்தமிலா னுவலருத்தத்தி லருத்தபாகமுங் கொள்வாரோ’

அலவன் = நிலவு, கற்கடகவிராசி, பூனை = ’தண்கதிரலவனுள் தலையில்லவன் தரைமீதலவனைக் கண்டதே’

அலி = நறுவிலி மரம், பேடி, eunuch, நெருப்பு,எமன் = ‘அலிக்களியுண்ட அலியினா வியகல அழலுமலியென அலியும் வந்தான்’

அல்லி = பூந்தாது, ஆம்பல், இரா = ‘அல்லிசே ரல்லியை அல்லியில் கண்டேனே’

அல்லியம் = கொட்டி, இடையருர், விட்டுணுக் கூத்து = ’அல்லியம்பூத்த அல்லியத்தில் அல்லியமாடினான் ஆதிகேசவனே’

அவல் = ஓர் சிற்றுணவு, பள்ளம் = ‘அவலைத் தின்று அவலினரருந்தினாள் அவ்வை யெம்பாட்டியே’

அமுவம் = கடல், நாடு, வழுக்கு நிலம் = ’அமுவங் கடந்து அமுவம் பெறவே அமுவத்து ளருஞ்சமர் புரிந்தான்’

அறுகால் = வண்டு, அறுபட்ட கால் = ‘அறுகாலுக் கோரறுகாலானால் மறுகாலு முளைப்பதுண்டோ’

அறுகு = யானை, ஓர் புல் = ‘அறுகாளனுக்கு அழகுறவே அறுகுசாத்தினா னடியவனே’ (அறுகானனன் = காணபதி)‘

அற்றம் = இல்லாமை, சமயம், சோர்வு, அச்சம் = ‘அற்றமுற்ற அற்றத்தி வற்றமதை அகற்றுவையோ’

அற்றார் = வறியோர், முனிவர் = 'பொருளற்றாரும் பற்றற்றாரும் பரவியேத்தும் பரமயோகி'

அனந்தன் = அட்டநாகத்தொன்று, சிவன், ஆதிசேடன், நாராயணன் = 'அனந்தனை யணிந்தோ னனந்தனே அனந்தன்மி துறங்கினோனனந்தனே'

அனிச்சை = அருப்பமலர், விருப்பின்மை, நாகமல்லி = 'அனிச்சையும் பொறாத மெல்லடியா ளனிச்சையாகி அனிச்சையை எறிவளோ'

அன்று = அந்நாள், அல்ல = 'அவனன்று கண்டது ஆண்டியன் றென்றான்'

அன்னம் = சோறு, ஒரு பறவை, கவரிமா = 'அன்னநிறத்து அன்னநடையாளுக் கன்னத்தின் கண்களமைந்ததென்னே'

ஆக்கொல்லி = தில்லைமரம், ஓர் புழு = 'ஆக்கொல்லியி ளருமலரை ஆக்கொல்லி அரித்துத் தின்னும்'

ஆசை = திசை, பொன்,விருப்பம் = 'ஆசையொட்டிலுள்ளவை ஆசையேயானாலுமவனாசை அகலாதே'

ஆடகம் = பொன், துவரை = 'ஆடகவிழையாளதி ஆடகமுண்பா ளார்வமுடனே'

ஆடி = ஆடிமாதம், கண்ணாடி = 'ஆடிமதியி லம்மனழகை ஆடியினில் கண்டேனே'

ஆடு = வெற்றி, ஆடென்னும் விலங்கு = 'ஆடுசே ரிசையேவேண்டி அறுமுகனாடிவர்ந்தாள்'

ஆடை = சீலை, நேத்திரப்படலம் = 'ஆடைகிழியக் கண்டானுக்கு ஆடையினீர் ததும்பியதே'

ஆடை = சித்திரைநாள், சிலை = ‘ஆடைநாளிலணியிக்க ஆடையொன்றை யணிந்தானே’

ஆட்கொல்லி = கொலைகாரன், பணம் = ‘ஆறலைத் தீட்டிய ஆட்கொல்லியு மாட்கொல்லியா லழிவுற்றான்’

ஆண்டு = அவ்விடம், வருடம் = ‘அன்னதான மாண்டியற்றிப் பல்லாண்டவன்தான் வதிந்தானே’

ஆத்திசூடி = சிவன், ஔவை இயற்றிய நூல் = ‘ஆத்திசூடிக் கஞ்சலிசெய்தே ஆத்திசூடியை ஓதினானே’

ஆரணி = ஓர் ஊர், உமையவள் = ‘ஆரணி தன்னில் குடிகொண்ட ஆரணித்தாயே காப்பாயே’

ஆரல் = கார்த்திகைநாள், ஆரால்மீன், மதில், நெருப்பு = ‘ஆரலன்று ஆரலுண்டான் ஆரல்மீதே ஆரல்வைத்தான்’

ஆரியன் = மிலேச்சன், வைத்தியன், குடியேரியவர்கள், பூசனை செய்பவர்கள் = ‘சமூகம்யிலுமாரியன் நீதியிலுமாரியன் நோய் தீராரியனே’

ஆலம் = மழுவாயுதம், பாம்பின் நஞ்சு, நீர், ஆலமரம் = ‘ஆலமேந்து மாலகண்டன் வியக்கவே ஆலமீதி லாலமிலையி லுறங்குவான்’

ஆவி = நீராவி, பிட்டு, உயிர், குளம் = ‘ஆவிசே ராவியை ஆவியனை யானுக்கு ஆவியருகே படைத்தாளே’

ஆழி = கடல், சக்கரம், மோதிரம் = ‘ஆழிதுயின்ற ஆழியானை ஆழிவிரலின னஞ்சலி செய்தான்’

ஆறு = ஒழுக்கம், நதி, ஒரெண் = ‘ஆறுடையானுக்கு ஆறுகடக்கவோ ஆறுகாசில்லை கைதனிலே’

இசை = இசைப்பாட்டு, புகழ் = ‘இசை வல்லானிசையும் திசையெலா மெட்டியதே’

இஞ்சி = மதில், வாலி, கேடகம், இஞ்சிக் கிழங்கு = ‘இஞ்சிசூழ் இஞ்சியருகே இஞ்சி பூண்போனிஞ்சி தின்றான்

இடை = சமயம், நுசுப்பு, இடம் = ’இடையரிந்து இடையினாரை நல்லிடையே ஈர்த்தானே’

இணங்கு = பிசாசம், உடன்படு = ’ஈமத்திலிணங் கோடாட ஈசனு மிணங்குவான்’

இணை = உவமை, துணை, சேரென்னேவல் = ’இணைதாளில்லா ஒருவனுக்கே இணையாய் இணைந்தா ளீ சுவரியே

இந்திரன் = மிருகசீரிடநாள், தேவேந்திரன் = ‘இந்திரனாளிற் றோன்றி இந்திரன் போலும் வாழ்ந்தான்’

இந்து = நிலவு, கரி, Charcoal = ’இந்து நேர் முகமும் ஈமத்திந்துவி னிறமா யாகியதே’

இரசம் = சாறு, பாதரசம், மிளகுநீர் = ‘இலையி னிரசத்தா விரசத்தைக்கப்பா னிரகத்தின் சோறும் காணானே’

இரணம் = உணவு, கடன், போர்ப்புண் = ‘இரணத்தையுண்டே இரணத்தைத் தீர்க்கா னிரணத்தி லிரணம்பட பொழிவான்’

இரதி = காந்தள், பித்தளை, இலந்தை மரம், மன்மதன் மனைவி = ‘இரதிசூடி இரதியணிந்து இரதிக்கனியுண்டா ளிரதியே’

இரவு = சாமைப்பொழுது, இரத்தல் = ’இரவி லூர்தொறும் இரவெடுப்பா னீர்ஞ்சடையோன்’

இருப்பை = இலுப்பைமரம், இருப்பா யென்னுமுற்று = ’இருப்பைநீழலி லிருப்பையென்று எண்ணியெண்ணி ஏமாந்தேனே’

இரும்பை = குடம், பாம்பு = ‘செம்பொன் னிரும்பையுள் சுருண்டிருந்த இரும்பையாங்கே கண்டானே’

இருளன் = மலையில் வாழுமோர் சமூகம் = ‘இருளர்கூடி இடுக்கண்தீர இருளனை இறைஞ்சுவாரே’

இருளி = இருசி, இருளப்பெண், வெட்கம் = ‘இருளியே யிருளியை இருளியற் றீர்ப்பனோ ஓரிருளனே’

இலந்தை = குளம், ஓர் மரம் = ‘ஆழமிக்க இலந்தைக்குள் இலந்தைக் கனிகள் விழுந்தளவே’

இலாடம் = நெற்றி, ஓர் நாடு, புளியமரம், குதிரைக் குளம்பில் தைக்கும் இரும்பு = ’திலதமணி லாடமுடை லாடத்தான் லாடத்தடியில் லாடச்சுவடு கண்டானே’

இலை = உலோபத்தனம் பச்சிலை = ‘இலை யென்பானிலைமேய் மாட்டுக்கு மிழிஞனே’

இல்லவை = வீட்டிலுள்ள பொருள்கள், இல்லாதவை = இல்லவையெல்லாம் ஈரமிலாள்கையிடையுரினே இல்லவையாம்’

இல்லாள் = மனைவி = ’இல்லாளு மில்லாளாகி லீனரு மிழித் துரைப்பா ரிருநிலத்தே’

இல்லான் = கணவன் = ’எனை மணந்த இல்லானும் என்றுமே இல்லானாளானே’

இளநீர் = தேங்காய்த்தண்ணீர், மணிகளின் வெள்ளொளி = ‘இளநீர் கொண்டு கழுவுறினு மிளந் ரிலகிக் காணுமோ’

இறந்தான் = சென்றான், செத்தான் = ’கள்ளியங்காடிடை இறந்தானே கட்செவிகடித்தே இறந்தானே’

இன்னார் = பகைவர், இத்தன்மையர் = ‘ஈரமிலா இன்னார் மொழியி லின்னாரென் றறிந்தேனே’

ஈ = கொடுவென்னேவல், ஈ என்னும் பூச்சி = ‘ஈயான் கையில் ஈயது மொய்க்குமோ’

ஈட்டி = சம்பாதித்தென்னும், வினையெச்சம், சவளம், lance = ‘பணத்தை ஈட்டிய பெரும்பாவி பாதகன் ஈட்டிக் கிரையானான்’

ஈந்து = ஈச்சமரம், கொடுத்தென்னும் வினை யெச்சம் = ‘ஈந்துவின் சேந்தி ஈந்து இன்பனுக் கன்புபூண்பான்’

ஈயை = இஞ்சி, ஈ என்னும் பூச்சியை = ‘ஈயைவிற்பா னீயை ஓட்டான்’

ஈரம் = அன்பு, குளிர்ச்சி = ‘ஈரமிலாளிட்ட இன்னடிசில் ஈரலினீரத்தை எரித்ததே’

ஈழம் = தமிழரும் சிங்களவரும் வாழும் நாடு, பொன், கள் = ‘ஈழத்தாள் ஈழத்தைத் தொலைத்தே ஈழத்தைப் பருகி ஈனனானான்’

உப்பு = மகளிர் விளையாட்டு, இலவணம், இனிமை = ‘உப்பாடுவாளிந்த உப்பதுவு முள்ளத்தி லுப்பைத் தருகுமே’

உருக்கம் = மனவிரக்கம், தொடை = ‘உருக்கமுடைய உத்தமன் தன் உருக்க மீதே உயிர் துறந்தாள்’

உருத்திரம் = பெருங்கோபம், மஞ்சள் = ’உருத்திர குணத்தாள் தன்னுடம்பில் உருத் திரத்தையும் பூசாளே’

உழுவான் = உழுபவன், பிள்ளைப்பூச்சி = ’உழு வானடியில் உழுவானொன்று வழுவழுவென ஓடியதே’

உள்ளார் = உடையோர், பகைவர் = ‘பொன்னுள்ளா ரெவரேனும் உள்ளாரும் போற்றி செய்வர்’

உள்ளான் = உள்ளான் ஓர் குருவி, நினைக்க மாட்டான் = ‘உள்ளதை விற்று உள்ளானை வாங்க ஒருபோது முள்ளானே’

ஊதல் = காற்று வீங்கல் = ‘ஊதலா லூத்தை வாயன் உடலமது ஊதலாச்சு’

ஊத்தைப்பாண்டம் = உடம்பு, அழுக்குப் பாத்திரம் = ’ஊத்தைப்பாண்டத்தா லுடைமை தேடினாள் ஊத்தைப் பாண்டத்தி லூணுண்ணாளோ’

ஊமச்சி = ஊமைப்பெண், ஓர் நத்தை = ‘ஊமச்சி தன் மூலநோய்க்கு ஊமச்சியை வறுத்துத் தின்றாள்’

உமன் = ஊமை, கூகை = ’ஊமன் வதியுங்கூரை மிதே ஊமனொன்று கூவியதே’

எடார் = வெளிநிலம், எடுக்கமாட்டார் = ‘எடாரில் வீழ்ந்தானை எடாரே ஏதுமற்றா ராவாரே’

எண் = எள், எண்ணென்னுமேவல் = ‘செக்கி லெண்ணை எண்ணினுமே சேரலரை எண்ணொணாதே’

எமன் = எம்முடையவள், எமன் = ‘எமனாவி கவரவந்த எமனேயோ வென்று தைத்தா னேறூர்ந்தோனே’

எம்மை = எப்பிறப்பு, எங்களை = ‘எம்மையிலு மெம்மையாண்ட எமதுகுல தெய்வமென்பேன்’

எரி = கேட்டைநாள், தீ, நரகம் = 'அறஞ் செய்யா னெரிநாளிறந்தே எரிவா யெரியு ளமிழ்ந்தானே'

எல் = எல்லி, சூரியன், ஆதவன், கதிரவன் = 'கதிரெல்லி யைக் கண்டஞ்சும் காரெல்லியில் கண்ணுறங்கும்' காரெல்லியில் கொடியுறங்கும் கதிரெல்லியில் கள்ளியறங்காள் '

எளியன் = ஏழ்நிலையில் இருப்பவன், சுலபமானவன் (இரங்கப் படத்தக்கவன்) = அறிவுடைய எளியனுக்கு ஆண்டவனு மெளியனாவன்'

என்று = சூரியன், எந்தாள் = 'வெங்கதி ரென்றுவேகும் பாலையிலென்றுங் குளிரையடையாதே'

என்னை = என் தாய், என்ன = எளியேனை என்னையு மென்னையென்று கேட்கும் மோ'

ஏகன் = ஒருவன், கடவுள் = 'ஏகனா யிருந்த போழ்தும் ஏகனை நினைந்தே னில்லை'

ஏட்டை = தளர்வு, ஆசை = 'ஏட்டைசேர் பருவத்து மேந்திழைமி தேட்டை கொண்டான்'

ஏணி = மான்கன்று, இறைவை, ladder = 'ஏணியொன்று ஏணியருகு நிற்கக் கண்டேனே'

எய்த்தல் = உலமித்தல், வஞ்சித்தல் = 'நாயை யேய்த்த நன்றியாளனை நலமில் பேய னேய்த்தானே'

ஏழை= பெண், ஏழ்நிலையில் இருப்பவன் = 'எருதேறி ஏழைபங்க னிவ்வேழையை ஏனென்றுங் கேளார் கொல்லோ'

ஏனாதி = மறவன், தளகர்த்தல், நாவிதன் = 'காடுறை ஏனாதி கடுஞ்சம ரேனாதியொடு சிரைக்கு மேனாதியு மிகவுண்டே'

ஐயம் = சந்தேகம், பிச்சை = 'ஐயங் கொண்டே ஐயமிட்டான் ஐயன் பதமு மெய்துவனோ'

ஐவர் = ஐந்துபொறி, பாண்டவர் = 'போக்கிடம் ஐவர்க்குப் பொய்க் கூடேயாம் பொருது வென்றார் போரினி லைவரேயாம்'

ஒண்ணுதல் = ஒன்ளிய, நெற்றியையுடைய பெண், கூடுதல் = 'ஓயாக் கவலையுடை யானுக்கு மொண்ணுதலோடு ஒண்ணுதலுண்டு'

ஒடை = தெற்றிப்பட்டம், மலைவழி, நீரோடை, ஓர் கொடி = 'ஒடையணிவா னோடையருகி னோடைமீது ஓடையைக் கண்டான்'

ஒட்டம் = ஒடுமோட்டம், உதடு = 'ஓட்டமெடுத்த ஒன்னலர்தம் ஓட்டம் இல்லையி லசைந்தனவே'

ஓதி = மலை, பூனை, ஓணான், அறிவு, மயிர் = 'ஓதிகிழோடு மோதிக் கொதுங்கு மோதியை ஓதிசேர் சுரியோதி கண்டாள்'

ஓரம் = பக்கம், பக்கவாட்டில் = 'ஒலிகடலோரம் நின்றவளே ஓரமொழி யை உரைப்பானே'

கஞ்சன் = தேவையானவற்றிக்கே செலவு செய்யாதவன், கருமி = 'கஞ்சன் கருதியவாறே கஞ்சனுங் கண்ணனால் கொலை யுண்டான்'

கஞ்சி = அரிசிக்கொண்டு தயாரித்த நீர்ம உணவு, அன்னப்பால் = 'காஞ்சிப் பதியில் வாழ்வானுக்குக் கஞ்சி திண்டாட்டம்','கஞ்சி குடியாள் கமழ்கஞ்சியைக் குடியாயென் பாளோ'

கடை = முடிவு, அங்காடி = 'கடையில் கடைவைத்தே காலங்கழித்தாள் கணக்கன்மகளே'

கடம்பை = கடம்பூர், ஓர் காட்டுவிலங்கு = 'கடம் பைப்பதியில் கடம்பையொன்றைக் கனிவொடும் வளர்த்தேனே'

கட்டுரை = உறுதிச்சொல், பொய் = ’கட்டுரை கடவா எரிச்சந்திரனெனக் கழறுதல் கட்டுரையாமோ’

கணக்கன் = கணக்குப் பார்க்குமொரு தொழிற்முறை நிபுணர், செண்பகமரம் = ‘கணக்கன் வைத்த கணக்கனிடம் கந்தனுக்கே பூப்பறித்தாள்‘

கண்டமாலை = கழுத்தில் வரும் புண், பார்த்த பூமாலை = ’கண்டமாலை உடைய காவலன் கடையில் கண்ட மாலையையுங் கொண்டணி வானோ’

கண்ணுக்கினியான் = கணவன், பொன்னாங்காணி = ‘கண்ணுக்கினியா னலமுறவே கண்ணுக்கினியானைக் கொணர் வாளே’

கண்ணுதல் = நெற்றிக்கண்ணரான சிவன், கருதுதல் = ‘கண்ணுதலைக் கண்ணுதல் கனவிலுமில்லையம்மா’

கண்மூடி = ஓர்மை சிந்தனையில்லாமல் செய்யும் செயல் = ‘கண்மூடிமன்னவள் காசினிக்கண் கண்மூடி மகனைப் பெற்றாள்’

கதவி = காற்றாடி, விருதுக்கொடி, வாழை மரம் = ‘ககனத்தே பறக்குங் கதலியும் கதலிகீறவே கதலியில் சிக்கியதே’

கத்தரி = மிகுவேனிற் காலம், வழுதுணை, ஓர் பாம்பு, கத்தரிக்கோல் = ‘கத்தரியில் கத்தரி யறுத்தானைக் கடுங்கத்தரியும் கத்தரியெனக் கடித்ததே’

கந்துகம் = பந்து, குறுநில மன்னர் குதிரை = ’கன்னி கையாடுதல் கந்துகமே கடுஞ்சம ருருள்வது கந்துகமே’

கம்பர் = ஒரு தெய்வக்கவிஞன், பிரமக பாலத்தை யேந்தின சிவனார் = ‘காகுத்தனைப் பாடினார் கம்பரே காட்டிலாடினார் கம்பரே’

கம்பு = சங்கு, ஓர் பயிர், மரக்கொம்பு = ‘கம்புடைக் கண்ணன் கம்பம் வடையை மரக்கம்பிலேறித் தின்றானே’

கரிமுகன் = யானையைப் போன்ற முகத்தினையுடைய பிள்ளையார், கரிபூசின முகத்தினன் = ’கபாலியின் மகன் கரிமுகனே கருத்தொடு சமைப்பான் கரிமுகனே’

கரியவன் = கருமை நிறமுடைய திருமால், சிவன், ஐராவத மேறிய இந்திரன், மக்கள் கால முடிவுக்குச் சாட்சியான எமன், சனி கோள் = ‘ஆயன் கரியவன் ஆயமதிநதி மேயோன் கரியவன் ஆயிரங்கண்ணனும் கரியவனாயுள் கணக்கனும் கரியவன் விரிகுரல்வாயச வாகனன் கரியனே’

கருணை = பெருங்கிழங்கு, இரக்கம் = ‘கருணைப் பொரியல் படைப் பாளைக் கருணைக்கடலே யென்பானே’

கருத்தன் = சிந்தனையுடையவன், கடவுள் = ’கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் கந்தனைப்பயந்த கருத்தனே’

கருப்பை = கருவின்பை, ஓர்வகைப் பனைமரம், காரெலி = ’கருப்பையுடையாள் கருப்பையடியில் கருப்பையோடக் கண்டாளே’

கருமான் = கலைமான் ,கொல்லன் = ‘கருமானோ புல்மேயும் கருமானோ இரும் படிப்பான்’

கருவம் = இலட்சம் கோடி, செருக்கு = ‘கருவ நிதியுடையானும் கருவமதைக் கொளலாமோ’

கருவை= ஓருர், வரகுவைக்கோல் = ‘ கருவை யிலுள காராம் ஆ(பசு) கருவையை நிரம்பத் தின்றதே’

கலசம் = பால், குடம் = ‘காராம் ஆ(பசு)வின் கலசத் தைக் கலசமுனிவன் குடித்தானே’

கவலை= ஓர் மீன், துன்பம், கவர்வழி (சந்தி) = ’கவலையுண்ணாள் கவலை கொண்ட கவலையில் நின்று கரைகின்றாள்’

கழை = கரும்பு, மூங்கில் = ’காமன்கைச் சாபமும் செங்கழையே கண்ணுதல் வில்லது பைங்கழையே’

களவன் = திருடன், நண்டு = ‘களவனைப் போல் களவனும் சகதியி லெட்டிப் பார்த்ததே’

களை = அழகு, அயர்வு, களையென் னேவல் = ’களையுடையாள் களை யுற்றே கழனிக்கண் களை கட்டாள்’

கள்ளன் = களவாணி, திருடன் = ’கள்ளர் குடியில் பிறந்தோனே கள்ளன் மகளை மணந்தானே’

கள்ளி = திருடி, ஓர் புதர்வகை மரம் = ‘கள்ளியொருவள் கள்ளியின் கீழ் கான்முளையைக் கிடத்திட்டாள்’

கறி = மிளகு, சமைத்த உணவு = ’கறியின் பொடியைக் கலவாதால் கறிக்குக் காரம் காண்கிலையே’

கறுத்தவன் = கரியவன், பகைவன் = ‘கறுத்தவன் தலையைக் கறுத்தவனும் கதிராழி கொண்டு கொய்தானே’

கறுப்பன்= கரியவன், கார்நெல், ஓர் தெய்வம் = ‘கறுப்பன் கறுப்பனையறுத்தேகறுப் பனுக்குப் பொங்கலிட்டான்’

கற்பம் = மூப்புவராமற் செய்யும் மருந்து, உலகமுடியுங் காலம், வேதாங்க மாறிலொன்று = ‘கற்பம் தின்று கற்பமுறினுங் கவலையென்றே கற்பங்கூறுமே’

கன்று = கைவளையல், எருமை, ஆ(பசு) முதலிய வற்றின் கன்று, இள மரம் = 'கன்றின் கையாள் ஆ(பசு)வின் கன்றை மாங்கன்றில் பிணித்தாளே'

கன்னம்= கன்னக்கோல், கதுப்பு = 'கன்னமிடுங் கள்வனைக் கன்னமீதி லறைந்தேனே'

கன்னார் = ஓர் சமூகம், ஒரு மருந்துச்சரக்கு = 'கன்னார் காசுக்குக் கிடைப்பரிதே கன்னாருறையுந் தெருவின்கண்'

கன்னி= கற்றாழை, குமரி, ஓராறு = 'கன்னி நாற்றங் கமழ்கன்னி தென்திசைக் கன்னியாடினாள்'

காக்கை = அவிட்ட நாள், காகம், காத்தல் = 'காக்கையில் பிறந்து காக்கைபோ லலைவேளைக் காக்கையும் நினது கடளேயன்றோ'

காசு = பொன் (நாணயம்), குற்றம், கோழை = 'காசைக்கருதுங் காசுடைக் குணத்தோர் காசிலசிக்கு மியாவாரே'

காஞ்சி = ஓர் மரம், எண்கோவைமணி, நிலையின்மை, ஓர் பண், காஞ்சிபுரம் = 'காஞ்சியடியே காஞ்சி பூண்டாள் காயத்தின் காஞ்சியைக் காஞ்சியில் பாடினாள்'

காடு = ஆரணியம், சுடுகாடு = 'காட்டில் வேடனா லடியுண்டார் காட்டி லாடுங் கங்காளரே'

காட்சி = அறிவு, திருக்காட்சி = 'தெள்ளிய காட்சியின் தோன்றலுமே தேரார் காட்சிக்கு மெளியளோ'

காட்டாள் = நாகரிகமில்லாதவன், காண்பிக்க மாட்டாள் = 'காட்டாளுக்குக் கனவிலுமே கண்ணடியைக் காட்டாளே'

காட்டெருமை = ஓரெருமை, கள்ளிப்பால், எருக்கம் பால் = 'காட்டெருமைக் கன்றும் காட்டெருமைப்பால் குடியாதே'

காதம் = ஏழரை நாழிகை வழிதூரம், கள், கொலை, சதுரத்தரவு = ‘காதங் கடந்து காதம்பருகிக் காதம்புரி யவான் காதத்தருகில் நின்றானே’

காதல் =ஆந்தை பல்லி முதலியவைகளினொலி, ஆசை, கொல்லல் = ’கௌளியின் காதல் கேட்டே காதலனைக் காதல் தகுமோ வென்றாள்’

காத்தான் = காப்பாற்றினவன், ஓர் தெய்வம் = ’என்று மெம்மைக் காத்தானே ஏற்றமிக்க காத்தானே’

காமன் =திப்பிலி (பித்த நோய் தீர்ப்பது), மன்மதன், வண்டு = ‘காமனை மெல்பவள் காமன்பால் கருங்காமனையே விடுப்பாளே’

காமி = மிகுந்த அன்புடையவன், உவர்மன் = ‘காரிகை யரைக் கருதுபவன் காமியே கலையின் கறை நீக்குவதுங் காமியே’

காயம் =அடியாலாய காயம், wound, பெருங் காயம், ஆகாயம் = ‘காயத்தின்மீ தப்பியகாயம் காயத்திலும் கமழலாச்சே’

காரி = காக்கை, சனி, கிளி, கரிக்குருவி, நஞ்சு இந்திரன் = ‘காரிமிதிவர்ந் தோன் காரியே சொன்னதைச் சொல்லும் காரியே காரிக்குப் போதித்தோன் கார்கண்டனே காரி கண்ணாயிரம் நாரியால் பெற்றான்’

காரிகை = அழகு, பெண், அமுதசாகரனி யற்றிய ஓர் யாப்பு நூல் = ‘காரிகை சேர் காரிகையும் காரிகை கற்றுக் கவிதையானாள்’

கார் = கருமை, மேகம், நீர், கார்நெல் = ’கார்திறக் கார் காரைப்பொழியக் காரும் கதிரை ஈன்றதே’

காலாந்தகன் = நமன், சிவன் = ‘கடாமிசை வந்த காலாந்தகனைக் காலா லுதைத் தான் காலாந்தகனும்’

காவலன் = அரசன், மெய்காப்பாளன் = ‘மாநிலங் காவலனோடு காவலலுங் கானகமண்டினானே’

காழியர் = பிட்டு வாணிகர், வண்ணார் = ‘வந்தி உதித்தது காழியர் வழியே உப்பை வளர்ந்தது காழியர் குலமே’

காளை = இனவெருது, கட்டிளமையோன் = ’காளையொன்று தன் கொம்பால் காளையின் மார்பைக் கீண்டியதே

கானகம் = காடு, காலின் நகம், கருஞ்சீரகம் = ’கானகத்திற் செல்கையிலே கானகம்பெயரக்கானகமப்பினான்’

கானம் = காடு, வாசனை, வானம்பாடி, மெல்லிசை = ’கானத்தில் கானமலர் கோதிய கானப்புள் கானமெனப் பாடியதே’

கானவன் = குரங்கு, வேடன் = ’காளவர்கோன் கானவனுக்குக் கனியொன்று கொடுத்தாளே’ = கானவர்கோன் – சுக்கிரீவன்; கானவன் – குகன்

கிழவன் = மூப்புடையோன், உரிமையுடைய ஆள் = ‘நரைத்த கிழவன் நிதியந் தனக்கே நாரியரும் கிழவரானார்’

கிழவன் = உரியவன், மூப்புடையோன், கணவன் = ‘மலைக்கிழவன் கிழவனாகி மடமயில் மாதுக்குக்கிழவனானாள்’

கிழவி = மூப்புடையவள், தலைவி, முருங்கை மரம் = ‘கிழவியான இல்லக் கிழவியும் கீழைத் திசையே கிழவியை நட்டாள்’

கிளிமூக்கன் = கிளியின் மூக்கு போன்றவன், கற்றாழை = ‘கிளிமூக்கனங்கமெலாம் கிளிமூக்கன் நாற்றம் வீசும்’

கிளை = மரக்கிளை, உறவு = ‘கிளைவிட்ட புள்போலும் கிளை ஓர இத் துறவுற்றான்’

கிள்ளை = குதிரை, கிளி = ‘பாயங்கிள்ளை மீதேறினாள் பச்சைக்கிள்ளையை யேந்தினாள்’

கீரி = நகுலம், புதர்வகை மரம், சிறு விலங்கு = கானகத்துக் கீரிமிதேகடுகெனக் கீரியுமேறியதே’

குட்டன் = ஆட்டுக்குட்டி, மகன் = ’குட்டனைக் கவர்ந்த குட்டன் குட்டனாகிச் சீர்குலைந்தான்’

குட்டை = குள்ளம், சிறுகுளம் = ‘குட்டையன் குளித்த குட்டைக்கண் கொட்டியும் சாலப் பூத்தனவே’

குந்தி = கள்ளு, குந்தியிரு = ‘குந்தியனையாள் குந்தியைக் குந்திக் குந்திக் குடித்தாளே’

குமரி = குமரிநதி, பருவமுடையவள், கற்றாழை = ‘குமரியாடிய குமரியினு டலில் குமரியினாற்றம் நீங்கி லையே’

குமுதம் = பேரொலி, படையிலொரு தொகை வெள்ளாம்பல், அடுப்பு, தருப்பை = ‘குமுதமிடு குமுதப்படை குமுதக்குழி யருகே குமுதத்தெரி குமுதமாயின’

குய்யம் = வஞ்சகம், பெண்குறி, மறைவு = ‘குய்யரில் சிந்தையாள் கூறை கொண்டே குய்யத்துக்குக் குய்யம் புரிவாள்’

குரம்பை = பறவைக்கூடு, முட்டை, உடம்பு = ‘குரம்பையி லிடுவது குருவியின் குரம்பையே சிற்றுயிர் வதிவதோ குரம்பையு ளாமே’

குரல் = மிடற்றாற் பிறக்குமிசை, பயிர்க்கதிர், கொத்து = ‘பெண்ணின் குரலால் பைங்குரலு முற்றிக் குரலாகித் தொங்கினவே’

குருதி = செவ்வாய், சிவப்பு, இரத்தம் = ‘குருதி நாளில் குருதி நிறத்துக் குருதி வெள்ளம் குபுகுபுவென வோடியதே’

குருநாதன் = துருசு, குமரக்கடவுள் = குருநாதனைச் சுண்ணிக்கக் குருநாத னருள் வேண்டும்’

குளம் = நெற்றி, தடாகம், வெல்லம் = ‘பிறைக்குளத்தாள் பூங்குளத்துள் பரமனுக்கே குளம் கரைத்தாள்’

குளிர் = குளிர்ச்சி, நண்டு, கவண், சூலம், மழு = ‘குளிரில் சேற்றுக்குளிரை யுண்டோன் குளிர்கொடு புள்ளோச்சுவானே மிளிருங்குளிரு மூளுங்குளிரு முடையோனைக் கைகூப்பு வானே’

குறவன் = பாதரசம், ஓர் சமூகம் (இங்கு முருகன்) = ’குறவனைக் கட்டவும் குறவனருள் வேண்டுமே’

கூடம்= வஞ்சகம், வீட்டினுளொரு பகுதி, மலையினுச்சி = ‘கூடமில்லா நெஞ்சத் தான் கூடமதி லுறங்குகின்றான்’

கூடல் = மதுரை, கூடுதல் = ‘கூடலாளொடுங் கூடல் தானே கூத்தன் தனக்கே யுரித்தம்மா’

கூட்டம் = சனத்தொகுதி, போர், பிண்ணாக்கு = ‘கூட்டமாய்ச் சென்றோர் கடுங்கூட்ட மதில் செக்கிலிடு கூட்டமானாரே’

கூதல் = கூவுதல், குளிர் = ‘கூதலுக் காற்றாக் கூத்தன் கடுங்கூதலுக் குயிர்வாழ்வானா’

கூத்தன்= உயிர், சிவன் = ’ஆக்கையினின் றகன்ற கூத்தன் ஆநந்தக்கூத்தனை யடைவானோ’

கூத்தி = நடனஞ் செய்பவள், (உமையவள்), வைப்பாட்டி = ‘கூத்திதன் கோலத்தைக் கூத்தியின் செல்வன் கண்டு களிப்பானே’

கூழ் = மாவினாற் சமைத்த உணவு, பயிர், பொன் = ‘கூழைப் பருகிப் பசுங்கூழ்காத்துப் பைங்கூழணியைப் பூண்டாளே’

கூற்றம் = சொல், நமன் = ‘யானுரைக்குங் கடுங்கூற்றம் நின்னுயிர்க்கே கொடுங்கூற்றம்’

கூற்று = சொல், நமன் = ’வறுமையுடையான் வாய்க்கூற்றே உயிர்க்குங்கூற்றாய் விளையும்மே’

கூனன் = ஆமை, சங்கு, கூனுள்ளோன் = ’கூனனைக் கூனனேந்தியதைக் கூனனென்றுங் காணானே’

கேட்டை= கேட்டை விண்மீன், மூதேவி = ’கேட்டையில் பூத்தாள் கேள்வன் கேட்டையையே அடையலானான்’

கை =ஒழுக்கம், கரம் = ’கையேயில்லாள் கையினிலே கனகவளையை யணிந்தாளே’

கைவிலங்கு = கைக்கிடும் விலங்கு, யானை = ‘கைவிலங் குடையான் கைவிலங்கைக் கொன்றா னென்பதுங் கட்டுரையே’

கொக்கு= மூலநாள், குதிரை, மாமரம், செந்நாய், ஓர் புள் = ‘கொக்குநாளிற் கொக்கு கட்டிய கொக்கின்மீதே கொக்குக் கஞ்சியே கொக்கொன் றமர்ந்தது’

கொச்சை = வெள்ளாடு, திருந்தாத பேச்சு = ‘ கொச்சை யூனுண்பான் கொச்சையாய் மொழிவானோ’

கொடி = படர்கொடி, துகிற்கொடி, காக்கை = ‘கொடி யிடையாள்வாழ் கொடிமாடமிசை கொடியொன்று கரைந்தது’

கொடும்பாவி = மழையில்லாத காலத்தில் வைக்கோற் புரியாற் கட்டியிழுக்குமோருரு, அநீதன் = ‘கொடும்பாவி யிழுப்பதற்கோர் கொடும்பாவி வேண்டாமோ’

கொம்பன் = ஆண் யானை, ஒரு மீன் = ‘கொம்பன் மீதேறுங் கோமகனுங் கொம்பனை யுண்டே களிகூர்ந்தான்’

கொம்பு =யானையின் தந்தம், ஊதிடு கொம்பு = ‘களிற்றின் கொம்பொசித்தானுக்குக் கொம்புகள் பலவு மியம்பினரே’

கொள்ளை = மிகுதி, பிறர் பொருளைக் கவர்கை = ’கொள்ளையாய கருமிப்பொருளுங் கள்வராலே கொள்ளை போமே’

கோகுலம் = இடையர் சமூகம், குரங்கு = ’கண்ணன் வளர்ந்தது கோகுலமே காகுத்தன் தூதுவன் கோகுலமே’

கோக்கள் = அரசர், ஆ(பசு)க்கள் = ’முடியுடைக் கோக்கள் கோக்கள் பலவும் கொடுத்தனரே’

கோசலம் = ஓர் நாடு, ஆ(பசு) சிறுநீர் = ‘கோசலத்துக் கன்னியவள் குன்மந் திரக் கோசலம் குடித்தாள்’

கோட்டம்= கோயில், சுடுகாடு = ‘ஆறணிந்தோன் கோட்டத்தி லரிச்சந்திரனார் கோட்டமுண்டு’

கோனை = அழிவின்மை, கொடுமை = ‘கோணை கருதார் குடியென்றும் கோணையுறாதே’

கோதை = பூமாலை, பெண், முன்கைத் தோற்கட்டு, சேரன் = ‘கோதையணி கோதையைக் கோதை பிணி கோதையும் பெற்றானே’

கோயில் = அரசன்மனை, தேவாலயம் = 'மன்னவன் தன் கோயில் நீங்கி மாதவன் கோயில் புக்கான்'

கோரம் = குதிரை, சீக்கிரம், வட்டில் = 'கோரமிசை கோரமதாய்க் கோரத்தைக் கவர்ந்து சென்றான்'

கோவை = கோத்தமாலை அல்லது அணிவடம், கொவ்வைக்கனி, ஒரூர் = 'கோவையணிந்த கோவை வாயாள் கோவைக் கண்ணே கோவையைப் பாடுவாள்'

கோழி = ஓர் பறவை, உறையூர் = 'கோழிக் கொடியாள் கோலத்தைக் கோழியில் குளிரக் கண்டேனே'

கோன் = கடவுள், இடையன், மன்னன் = 'ஒன்று இரண்டு தொழிலுடையான் கோனேயாவன், கன்று காலிதமைக் காப்பான கோனேயாவன்,மன்னுயிரைப் புரப்பானும் கோளே யாவன்'

கௌசிகம் = பட்டுச் சீலை, சாமவேதம், பாம்பு = 'கௌசிக முடி இய குமரனைக் கௌசிகங் கற்றோ னாணையின் கௌசிகஞ் சிறிக் கடித்ததே'

கௌவை = கள், பழிச் சொல், துன்பம் = 'கௌவை பருகுவாள் தன்கிளைக்குக் கௌவையரவக் கௌவை விளைப்பாள்'

கௌவை = எள்ளினங்காய், ஒலி = 'முதிர் கௌவையைச் செக்கிலிட்டால் கௌவையோடு திலதமாகும்'

சக்கிரி = பாம்பு, திருமால், மன்னன், செக்காள், குயவன் = 'சக்கிரிப் பாயல் கொள் சக்கிரி தன்னைத் தொழுதனன் மணிமுடிச் சக்கிரியே செக்கி லெண்ணெ யாட்டுவோன் சக்கிரியே சட்டியை வனைபவன் சக்கிரியே'

சங்கரன் = பல வருணக் கலப்பாய்ப் பிறந்தவன், சிவன் = ’சங்கரனாய்ச் செனித்த மகன் சங்கரனையே தொழுகின்றான்’

சடைச்சி = சடையை யுடையவள், புளியாரை = ’நாவறட்சி தணிக்கவே சடைச்சியுஞ் சடைச்சியைத் தருவாளோ’

சட்டி = ஒரு மண்பாண்டம், தாமரை, ஆறாந்திதி = ‘சட்டியை வனைவோன் சக்கிரியே, சட்டியில் வந்தவன் சதுமுகளே’‘சட்டியையே யுகந்தான் சண்முகனே’

சண்டன் = சூரியன், சிவன், பேடி, காலன் = ‘சண்டன் பல்லைத் தகர்த்த சண்டன் சண்டனுக்கோ சண்டனை யுதைப்பன்’

சத்திரம் = அன்னசாலை, கைவிடாப்படை வெண்குடை, யாகம் = ‘சத்திரத்தருகே சத்திரக் கையன் சத்திரநீழலில் சத்திர மியற்றினான்’

சந்தி = மாலை நேரம், பல தெருக்கூடுமிடம், மூங்கில், சந்தியென்னேவல் = ’சந்திப்போதில் சந்தியண்டை சந்தியந் தோளாளைச் சந்தித்தேன்’

சமைத்தல் = உண்டாக்கல், உணவுசமைத்தல் = ’உலகஞ்சமைத்த விரிஞ்சிக்கு உவப்புடன் பொங்கல் சமைப்பதிலை’

சம்பு = நாவல், எலுமிச்சை, சிவன், ஓர் கோரைப்புல், நரி = ‘சம்புத்தாரும் சம்புக்கனியும் சம்புவுக்குக் கொணர்கையிலே சம்பம் புதரில் சம்பொன்றென்னைச் சடக்கென வெதிர்த்ததே’

சயம் = சருக்கரை, ஆம்பல், வெற்றி = ’சயமொழியாள் கடுஞ்சமரில் சயஞ்சூடிச் சயம்பெற்றாள்’

சரசுவதி = மனோசிலை, சரசுவதி யெனும் பெயருடையவள் = ‘கலுவத்தரைத்தாள் சரசுவதி தன்னைக் கலையறியாச் சரசுவதியே’

சரியை = ஒழுக்கம், பிச்சை, சைவசாதனத் தொன்று = ‘சரியை யுடையான் சரியை யெடுத்தும் சரியை தன்னை இயற்று வானே’

சருவம்= ஓர்வகைப் பாத்திரம், எல்லாம் = ‘சருவம் சுரண்டவறிவானைச் சருவமுணர்ந்தா னெனலாமோ’

சர்க்கார் = தாழ்வாரம், துரைத்தனத்தார் = ’செல்வன் வீட்டுச் சர்க்காரில் சர்க்கார் பணியாள் காத்திருந்தான்’

சாதம்= சோறு, பூதம் = ‘சாதம் வேண்டுமென்பானைத் தழல்விழிச் சாதம் விழுங்காதோ’

சாது = தயிர், சற்குணத்தோன் = ’பசுஞ்சாது பருகின சாதுவும் பிணிவாய்ப் பட்டான்’

சாந்தம்= சந்தனம், பொறுமை, சாணி = ‘செஞ்சாந்தம் பூசுஞ் சாந்த முடையாள் சாந்தங்கொண்டே வீடு மெழுகினாள்’

சாபம் = சபிப்பு, வில் = ‘முளிவன் சாபமொழிப்படியே மூர்க்கன் சாபத்தால் மடிந்தான்’

சாமி = கடவுள், பொன் = ‘சாமியை நினைப்பா ரெல்லோரும் காமியை மறப்பாரில்லையே’

சாம்பல் = நீறு, பழம்பூ, ஒடுங்கல் = ‘சாம்பல் பூசிச் சாம்பல் சூடுஞ் சண்டியைக்கண்டு சாம்பல்தீதே’

சாரதி = தேர்ப்பாகன், புலவன் = ‘பார்த்தனுக்குச் சாரதியே சாரதியாய்ப் போதித்தான் கீதைதனை’

சாலகம்= சலதாரை, பலகணி, சிலந்திவலை = ’சாலகமி துள சாலகத் திடையே சித்திரச் சாலகம் சாலப்பிணித்ததே’

சாவித்திரி = சத்தியவானின் மனைவி, பூணூலணியாதவன் (பிரமசாரி) = ‘சாவித்திரி விரதநோற்பவள் தனயன்தான் சாவித்திரியே’

சானகி = சானகியென்ற பெயருடையாள், பொன்னாங்காணி = ‘சானகியும் தட்பமுறச் சானகியைச் சமைத்துண்டாள்’

சான்றார் = சாணாரெனுமொரு சமூகம்யார், அறிஞர் = ‘சான்றோராய்ப் பிறந்தாரெல்லாம் சான்றோராவதும் சால்பாமோ’

சிகண்டி = ஆமணக்கு, மயில், அலி, ஓர் பண் = ’சிகண்டி பரீதமர் சிகண்டிப் புள்ளைச் சிகண்டி சிகண்டிபாடி யோச்சுவானே’

சிங்கி = நஞ்சு, துட்டை = ’சிங்கிவைத்தே சிவனைப் போக்குஞ் சிங்கியு மிவளேயோ’

சிதி = கறுப்பு, வெண்மை = ‘சிதிநிறத்துக் கண்டத்தான் சிதிநீறணிந்து சிறந்தானே’

சித்திரம் = சித்திரித்த வடிவம், மெய்போற் பொய்கூறல் = ’சித்திரம் தீட்டுவானிடையே ஒருசீமான் சித்திரம் பேசினான்’

சிரமம்= சிலம்பம், வருத்தம் = ‘சிரமங்கற்றான் சீவனுக்கே தீராச்சிரமம் நேர்ந்ததே’

சிலை = ஒலி, வில், மலை = ‘சிலையுடைச் சிலையால் சிலையைத்துளைத்தான் செஞ்சேவகனே’

சிவப்பு = செம்மைநிறம், சினக்குறிப்பு = ‘சிவப்பு நிறத்தாள் தேரார்மீது சிவப்புமிகக் கொள்வானோ’

சிவம் = முற்றத்துறத்தல், பாதரசம், உயர்வு = ’சிவமானோன் சிவத்தைக் கட்டிச் சிவத்தையே பெற்றானே’

சிவயோகி = சிவனை வணங்கும் யோகி, வசம்பு = ’சிவயோகி யென்பவன் தான் சிவயோகியைச் சுடுவதென்னோ ’

சிறை = இறகு, சிறைச்சாலை = ’சிறையில்லாப் புட்போலும் சிறைக்கண்ணே தவிக்கின்றான்’

சினை = கருப்பம், மரக்கொம்பு, முட்டை = ‘மாதா வயிற்றுச் சினையோடு மரத்தின் சினைக்கும் புள்ளின் சினைக்கு முடிவுண்டு’

சீதை = சீராமன் மனைவி, பொன்னாங்காணி = ‘செழித்து வளர்ந்த சீதையைச் சீதையுங்கானில் கண்ணுற்றாள்’

சீரை = சீலை, மரவுரி = ‘ஆடகச்சிரை யணிந்தராம னற்பொடுஞ்சிரையை யணிந்தானே’

சீவரம் = துவருட்டின சீலை, காஞ்சிக்கருகேயுள ஒரூர் = ‘சீவரம் போர்த்தஞானி சீவரத் துறையலானார்’’

சீவனம் = உயிர்வாழ்தல், நீர் = ‘மக்கள் சிவனத்துக்கு மூலமாவது மண்ணுறுசீவன மாகாதோ’

சுகம் = கிளி, இன்பம் = ’சோலைவாய் வாழுஞ் சிறுசுகமே சொல்லுவா யிழந்தவென் பெருஞ்சுகமே’

சுடலையோன் = சிவபிரான், துரிசு = ’சுடலையோ னருளாலே சுடலையைச் சுண்ணித்தான்’

சுண்டி= கள், சுக்கு = ‘சுண்டியைப் பருகியே சுண்டி போ லுலர்தல் சூழ்மதி யற்றார் செயல்தாமே’

சுதை = சுவை, வெண்மை, அமிழ்து, மகள் = ‘சுதைசேர் சுதைவண்ணச் சுதையையென்சுதையுமுண்டாளோ’

சுந்தரன் = மன்மதன், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் = ‘சுந்தரனும் வெட்காநின்ற சுந்தரனுக்கே சங்கரனும் தூது சென்றான்’

சுந்தரி = மூஞ்சூறு, அழகுள்ளவள் = ‘சுந்தரியின் கடுநாற்றம் சுந்தரியின் மெய்காட்டும்’

சுரம் = காய்ச்சல், பாலை நிலம், கள் = ‘சுரநோய் கண்டான் சுரந்தன்னில் தீஞ்சுரத்தையே தேடுகின்றான்’

சுரிமுகம் = நத்தை, சங்கு = ‘வயலில் வாழ் சுரிமுகமும் வாரிதியின் சுரிமுக மொன்றே யாமோ’

சுவர்க்கம்= முலை தேவலோகம் = ‘செப்பிளஞ் சுவர்க்கத்தாளுடன் சுந்தரன் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தான்’

சூதம் = மாமரம், வண்டு, ருது = ‘சூதமலரின் சூதத்தைச் சூதமிலானுக்கே விடுத்தாள் சூழ்தூதாய்’

சூதன் = தேரோட்டுபவன், வஞ்சகன் = ‘சூதன் மகனுக்கு வீடளிக்கச் சூதனாய்த்தே ரேறினான் திருமாலே’

சூத்திரன் = முப்புரி நூலணிந்தோன், ஏவல் செய்பவன் = ’மார்பினூ லணிவான் சூத்திரனே மறையவனுக்குக் குழைப்போன் சூத்திரனே’

சூரம் = அச்சம், கடலை, வீரம் = ‘சூரமில்லான் நற்சூரமுண்டு நானிலம் புகழ் சூரமுற்றான்’

சூரன் = சூரியன், வீரன் (முருகன்), சூரபன்மன், நாய் = ‘சூரனையொத்த சூரன் தன்னால் சூரன் மடியச் சூரன் குரைத்தது’

சூலி = துர்க்கை, கருப்பவதி, சிவன் = ‘சூலியருளால் சூலியாகிச் சூலியையே நிகர் செல்வனை யன்றாள்’

சூளை = சென்னையிலுள்ள ஒருபேட்டை, வேசை, கல் முதலிய சுடுசூளை = ’சூளைவாழ் சூளையினெஞ்சம் சுடுசூளையினுஞ் சாலக்கொடிதே’

செந்தீவண்ணன் = செவ்வாய், சிவன் = ‘செந்தில் வாழுஞ் செந்திவண்ணன் தாதைதானும் செந்தீவண்ணன்’

செய்யவள் = இதிருமகள், சிவந்த நிறத்தினள் = ‘செய்யவளருளைச் சிறிதும் பெறாளே தீயகுணத்துச் செய்யவளே’

செய்யவன்= செவ்வாய், சிவப்பன் = ‘செய்யவனருளைச் சிறிதும் பெறானே தீயகுணத்துச் செய்யவனே’

செய்யாள் = இதிருமகள், செய்யமாட்டாள் = ‘செய்யாள் கருணை பெற்றாளே தீய கருமம் செய்யாளே’

செய்யான் = ஓர் பூரான், செய்யமாட்டான் = ‘செய்யான் தீண்டாச் செல்வத்தம்பி சேவகமுஞ் செய்யானே’

செல்வன் = மகன், செல்வமுடையவன் = ’வறியன்பெற்ற செல்வனே வாழ்நாள் தன்னில் செல்வ னானான்’

சென்னி = சோழன், தலை = ‘சென்னி தேரலன் சென்னிவைக் கொய்தான் சமர்க்களத்தே’

சேக்கை = மக்கட் படுக்கை, நண்டு = ‘சேவகனுறங்கிய சேக்கைக்கண் சேக்கையொன்று ஓடியதே’

சேதாரம் = பொன்னுரை தேய்மானம், தேமாமரம், கேடு = ’பொன்னைச் சேதாரப் படுத்துவோன் தன்னால் பூந்துணாச் சேதாரம் சேதார மாமோ’

சேயான்= முருகன், சிவப்பன், தூத்தவன் = ‘சேவற்கொடிச் சேயானுக்குத் திக்குணச்சேயான் சேயானே’

சேரான் = பகைவன், சேரான் கொட்டை மரம் = ‘சேரமாட்டான் = சேரானொருவன் சேரானடியில் சோர்ந்து சோர்ந்துஞ் சேரானே’

சேவகன் = வீரன், பணிவிடைக்காரன் = ‘செஞ்சேவகனார் நிலைமையு ணரான் சிங்களத்தின் சேவகனே’

சேற்கண்ணி = சேல்மீன் போன்ற கண்ணுடையாள்,அரிதாரம் = ‘சேற்கண்ணி தன் முகத்தினிலே சேற்கண்ணியைப் பூசுவளோ’

சேனை = மிகுதி, படை, கடைவீதி = ‘சேனையாய சேனைதிரண்டு சேனையூடே சென்றதாமே’

சொல்= நெல், புகழ், கள், சொல்லென்னேவல் = ‘சொல்லறுப்பா னெடுஞ்சொல்லைச் சொல்லருந்துவோன் சொல்லு வனோ’

சொறியன் = தவளை, சொறியுள்ளவன் = ‘துரவிலுறை கொறியன்போல் தேகமுழுதுஞ் சொறியனே’

சோங்கு = மறதி, ஓர் மரக்கலம் = ’சோங்கில்லாச் சுரிகுழலாள் துணைவனோடு சோங்கிவார்ந்தாள்’

சோம்பேறி= சுவர்ணபேதி, சோம்பலாயிருப்பவன் = ‘சோம்பேறியின் தன்மையைச் சோம்பேறியு மறிவானோ’

சோரன் = திருடன், ஆட்டுக்குட்டி= 'சோரனொருவன் பட்டியிலே செந்நிறச் சோரனைக் கவர்ந்தாளே'

சோழியன் = மண்வெட்டி, ஓர் வேளாளன் = 'சோழியன் கொண்டே பூமியைத் தொடுகையில் சோழியன் குடுமி சுழன்றதே'

சோறு = பரணி விண்மீன், அன்னம் = 'சோற்றிலே பிறந்த செல்வி சோற்றுக்கே கையேந்தி நின்றாள்'

சௌரி= கருடன், திருமால், வாணன், துர்க்கை, சனி, நமன் = 'சௌரிப்புள்ளேறிய சௌரியே சௌரிக்குச் சமரில் காட்சி தந்தான்' சௌரி யான் சாகையில் சௌரிகா லொடித்துச் சௌரியை உதைப்பாளே'

சௌரியம் = வீரம், களவு = 'சௌரியங் குறையினும் சௌரியஞ்செய்யேன் சாந்தனையுமே'

தங்காள் = தங்கை, தங்கமாட்டாள் = 'தங்காள் தவ்வை மாட்டுத் தங்காளென்பது திண்ணமே'

தங்கான் = அரையென்னுமென் தங்கமாட்டான் = 'தங்கான் காசு என்பீரேல் தாமதமின்றித் தங்காளே'

நங்கை = இளையாள், குவளை மலர் = 'தங்கைதன் கண்களைத் தங்கையே யென்னலாய்'

தச்சன் = மரவேலைக்கம்மியன் ,சித்திரை விண்மீன் = 'தச்சன் மகள் பிறந்தது தச்சனேயென்றார் ஆருடரே'

தட்டான் = பொற்கொல்லன், கிழக்குரங்கு, ஓர் பூச்சி தும்பி = 'தட்டானைத் தின்னுந் தட்டானருகே தட்டான் வரவுந் தட்டான் பறந்ததே'

தட்டுவாணி = வேசி, சிறுகுதிரை = ‘தெருத்தொறும் சுற்றத் தட்டுவாணி தட்டுவாணிமீ தேறுவாளோ’

தண்டம் = வணக்கம், தண்டனை = ‘தண்டமிட்ட தொண்டனுக்கே தண்டம் விதிக்கும் நிதிபரன்’

தண்டன் = குயவன், நமன் = ’தண்டன் வனைவது சட்டியேயாம் தண்டன் வீழ்த்துவது உடலேயாம்’

தத்தை = முன்பிறந்தாள், கிள்ளை = ‘தத்தையாவாள் தத்தை போல் பேசித் தன்னிலை யடைந்தாள் தரணியிலே’

தமிழ் = நீர்மை, இனிமை = ‘கடவுளாந் தமிழதே சிந்தைக்கோர் தமிழதே?’

தம்பலம் = இந்திரகோபம், வெற்றிலைச்சாரம் = ’தம்பலத்தன்ன தாயாநற்றூசினன் தம்பலத்தைத் தின்பானோ’

தராசு = நிறைகோல், வெள்ளெருக்கு = ’நிறையறிவது தராசு, நிமலன்சூடுவது தராசே’

தரிசனம் = காட்சி, திருக்காட்சி, கண்ணாடி = ’தையல் தரிசனத்தைத் தன்கணவன் தரிசனத்தில் கண்டு மகிழ்வானே’

தரித்திரி = பூமி, வறியவள் = ‘தரித்திரியிது தரித்திரியாகிச் சீவளை விட்டாள் துணைவே றில்லாள்’

தருமக்கட்டை = அநாதப்பிள்ளை, ஆவுறிஞ்சுதறி = ‘தருமக்கட்டையைத் தேவிகாப்பாள், தருமக்கட்டையி லாவுராயும்’

தருவாய் = உற்ற சமயம், கொடுப்பாய் = ‘தருவாயில் தருவாயாகில் தருமனென் றுன்னைப் புகழ்வேனே’

தலைசீவுதல் = தலையின் மயிர்வகிர்தல், தலையை வெட்டுதல் = ‘தைலத்தாலே தலைசீவுவாள் தலைவன் தலை சீவுவாளே’

தலையில்லாச் சேவகன் = தலையறுப்புண்ட வீரன், நண்டு = ’தலையில்லாச்சேவகன் முண்டம் தடுமாறிக் குதித்ததே தலையில்லாச்சேவகன் சேற்றுள் திடீரென நுழைந்ததே’

தலைவிரிச்சான் = தலைமயிர் முடியாதவன்,சாரணைப்பூடு = ‘தலைவிரிச்சான் தரைமீதுள்ள தலைவிரிச்சானைத் தேடினானே’

தனம் = பொன், முலை = ‘கையில் தனத்தை நீட்டுவார்க்குக் கணிகை தனத்தைக் காட்டுவளே’

தனு = வில், உடல் = ‘தனுவால் தாக்கிய தழும்புதனைத் தன் தனுமீது காட்டினான் சாம்பவனே’

தன்மராசன் = உதிட்டிரன், பாலைமரம் = ’தன்மராசன் திரிந்தகானில் தன்மராசனைப் பச்செனக் கண்டேன்’

தாங்கல்= ஆதரித்தல், மனக்குறைவு, குளம் = ‘தாங்கலில்லாத் தையலுமே தாங்க லெய்தித் தாங்கலுள் மூழ்கினாள்’

தாசரி = மலைப்பாம்பு, தாதன் = ‘காட்டில் நகருந் தாசரிபோல் நாட்டில் தாசரி புரள்கின்றான்’

தாசி = நாடகக்கணிகை, பரணிநாள் = ‘திருவாரூர்த் தாசிமகள் தாசி நாளில் பிறந்தாளே’

தாசி = தொண்டு செய்பவள், மருதோன்றி = ‘தாசிதன் குழலுள் தாசிப்பூச்சூடாள்’

தாமோதரன் = ஆமை, திருமால் = ‘அறிதுயிலமர்ந்தது தாமோதரனே ஆய்ச்சியால் கட்டுண்டான் தாமோதரனே’

தாயைக் கொல்லி = வாழை, மாபாவி = ’தாயைக்கொல்லியின் தீங்கனியைத் தாயைக்கொல்லி தின்னாளோ’

தாழை = தென்னைமரம், தாழைமரம் = ‘தாழைக் கள்ளருந்தினாள் தாழைப்பூச் சூடினாள்’

தானம் = யானைமதம், கொடை, donation = ‘தானக்களிற்றின் மீதேறித் தானமளித்தான் தார்வேந்தன்’

தானவன் = அசுரன் (ராகுவெனுங்கோள்), நிலவு = ‘தாளவனரவதாகித் தண்கதிர்த் தானவனையே தீண்டலானான்’

திகம்பரன் = சிவன், நிருவாணமுடையவன் = ‘திகம்பரனெனவே சனியனென்னைத் திகம்பரனாயு மாக்குவானோ’

திரி = மூன்று, விளக்குத்திரி = ’திரிசூலிக் கோயிலிலே திரியிட்ட விளக்கெரியும்’

திரிகை = குலாலச்சக்கிரம், இடக்கை மேளம் = ‘திரிகை சுழற்றுபவன் திரிகையைக் கொட்டுவனோ’

திருடன் = களவாணி, கள்வன் = ’தரைமிது படருந் திருடனைத் திருடனுந் தேடியலைகின்றான்’‘திருடன் மருந்து செயவேண்டித் திருடன் தனையே தேடுகின்றான்’

திருடி = கள்ளிமரம், திருட்டுக் குணமுடையவள் = ‘தீயகானின் திருடியின் கிழ்த் திருடியொருத்தி சேயீன்றாள்’

தீபம் = தீவு, விளக்கு = ‘இலங்கைத் தீபத்திலிரவெலா மெரிவன ரத்தினத்திபங்களே’

தீயார் = பொல்லார், வேடர் = ‘மக்களைப் பழிப்பார் தியாரே மாக்களைக் கொல்வார் தீயாரே’

தீவு= தீவாந்தரம், இனிமை = 'ஈழத்தீவின் தாளியினிக்குந் தீலியதென்றா ளிளங்கொடியே'

துஞ்சல் = உறங்கல், சாதல் = 'பஞ்சணைமீது துஞ்சுவோரும் பாடைமீது துஞ்சுவரே'

துட்டு = நாணயம், தீமை = 'துட்டு கையில் மிஞ்சினால் துட்டு பிறர்க்குத் தேடுவையோ'

துப்பு = சிவப்பு, பவளம், கறை, அறிவு = 'துப்பு நிறத் துப்புதனைத் துப்புப்பற்றுமோ துப்பிலானே'

தும்பி = ஓர் மீன், யானை, பூச்சி வகை, கரும்பு = 'தும்பிதின்னாத் தும்பியுமே தும்பி பறக்குந் தும்பியைத் திணிக்கும்

தும்பை = போர்புரிவாரணியும் மாலை, ஒர் மீன் = 'தேன்பிடித்த தும்பைத் தாரான் திரைகடல் தும்பியைத் தின்பானே'

துருவல் = தொளைத்தல், தேடிப்பார்த்தல் = 'மரத்தைத் துருவிய பகழியை மக்கள் துருவியுங் காணாரே'

துவரை = ஓர் பயறு, துவாரகை (முத்திதரு நகரேழனுனொன்று)= ' துவரைவிளையுந் துவரைப் பதியானைத் தேடுமென் மனனே காண்'

தூக்குதல் = நிறுக்குதல், ஆராய்ச்சி செய்தல் = 'நாயேனுடலின் நுண்மையைத் தூக்குவோர் மதியின் நுண்மையைத் தூக்குவாரோ'

தூங்குதல் = தொங்குதல், உறங்கல் = 'தூங்குந்தெங்கின் குலையதுவும் தூங்குமேதிமேல் வீழ்ந்ததே'

தூமை = மகளிர் சூதகம், தூய்மை, வெண்மை = 'தூமையின்றித் தூமையானவள் தூமை நிறத்துச் சேலையணிவாள்'

தெருவிலழகி = தெருவில் தன்னை அழகுப்படுத்தி நிற்பவள், குப்பைமேனி = 'தெருவிலழகி தெருவிலழகிதன் பச்சைச்சாற்றைப் பிழிந்தாளே'

தென்னவன்= பாண்டியன், எமன் = 'வேப்பந் தொடையணி தென்னவனைத் தென்னவன் சும்மா விடுவானோ'

தேங்குதல் = நிறைதல், குலைதல் = 'தேங்கு குழலரிவையும் தேங்காதே யாழ் நரம்பைத் தெறித்தனளே'

தேசிகன் = வணிகன், தேசாந்தரி குரு = 'வளையிடு தேசிகனும் பூவவஞ்செய் தேசிகனுமானோன் அளையுறு மரவு நீறு மணிந்தான் தன் தேசிகன் காண்'

தேர் = உரோகிணி விண்மீன், இரதம், ஆராய் அல்லது தெளி = 'தேர்நாள் பிறந்த தேவடியாள் தேரிலேறுவதைத் தேர்ந்தாயோ'

தேன்குழல் = வாசனைகமழுங் கூந்தல், ஓர் பண்ணிகாரம் = 'தேன் குழலாள் தன் துணைவனைக்கே தேன்குழலைத் தந்தா ளில்லை'

தொடுதல் = தோண்டுதல், தீண்டல் = 'மண்தொட்ட ஓட்டன் தன்னை மாறனும் பிரம்பால் தொட்டான்'

தொடை = மாலை, தொடை = 'தேன் பிடித்த மலர்த்தொடையும் தொடை மீது தான் புரளும்'

தொண்டி = ஓருர், துவாரம், கள் = 'தொண்டியூரான் தொண்டிக் குடுவையில் தொண்டியைத் தந்தனன்'

தொந்தம் = தொடர்பு , இரண்டு, சலஞ்சமூகம்த்தல் = 'தன்னொடு தொந்த முடையானொடு தொந்தப் போரை விளைவித்தான்'

தொப்பி= தலைக்குல்லா, நெல்லாற் சமைத்த கள் = ‘தொப்பிக்காரன் தொப்பை நிரம்பத் தொப்பியைப் பருகினான்’

தொழு = ஆ(பசு)வின்கொட்டில், தொழுமரம் = ‘மாட்டுத் தொழுவுள் ளொருமடையன் தொழுவி லேறி மாண்டானே’

தொள்ளை = துளை, மரக்கலம் = ’தொள்ளையுடைய தொள்ளையேறி னுயிர்க்குத் தொல்லையாகாதோ’

தோட்டி = அழகு, யானைக்குடாரி, வாயில், சுத்தஞ்செய்பவன் = ‘தோட்டிசேர் தோட்டியொன்றைத் தோட்டியருகே தோட்டி கண்டான்’

தோணி = இரேவதி விண்மீன், அம்பு, மதிலுறுப்பு, மரக்கலம் = ‘தோணி நாளில் தோணி யுடையான் தோணிக்கப்பால் தோணியேறினான்’

தோதகத்தி = மரியாதையற்றவள், நூக்கமரம் = ‘தோதகத்தி பால் தோதகத்திப் பேழையொன்றைக் கண்டேனே’

தோய்தல் = முழுகல், புணரல் = ‘தெண்ணீர்த் துறையில் தோய்ந்தானுந் தெரிவையின் மாட்டுத் தோய்ந்தானே’

தோற்றல் = பிறத்தல், தோல்வி = ‘மக்களாய்த்தோற்றல் போரினிலே மானமற்றுத் தோற்றற்காமோ’

தோன்றல் = பிறத்தல், ஆண்மகன் = ‘சீர்த்தியுறத் தரணியில் தோன்றல் தோன்றற் கழகாமே’

தோன்றி = செங்காந்தள், இரத்தம், காணப்பட்டு எனும் வினையெச்சம் = ‘தோன்றிப் பூக்கள் தோன்றியெனவே தோட்டத்தில் தோன்றினவே’

நகுலம் = குங்குமம், கீரி = ’நகுலம் விற்கும் நாய்கருமே நகுலத்தை நன்கு வளர்க்கின்றார்’

நகை = சிரிப்பு, ஆபரணம் = ‘அழகொழுகும் நகையுடையாள் நகையதையே அணிவானேன்’

நக்கல் = நாவாலெடுத்துண்ணல், சிரித்தல் = ‘சாராயம் நக்குஞ் சுணாங்கனைக் கண்டே சூர்ப்பநகையும் நக்கினளே’

நடுவன் = எமன், நடுவர், arbitrator = ‘நடுவன் வந்தழைக்குங்காலை நடுவனாய் நிற்பானெவனேயோ’

நட்டம் = சேதம், கூத்து = ‘நட்டத்தைத் தேட நடனசிங்காரி நானிலத்தே நட்டம் புரிவாளோ’

நட்டார் = நிலைபெறச் செய்தார், தோழர் = ’நச்சுவித்தை நனவில் நட்டார் நாயேனுக்கும் நட்டாரே’

நத்து = பெண்களின் மூக்கணி, சங்கு, விரும்பென்னேவல் = ’நப்பின்னை நாசிநத்துக்கும் நாரணன் தோள் நத்துக்கும் நத்துமென் னெஞ்சே’

நந்தி = சிவன், நந்திதேவன், செக்கான் = ‘நந்தியைத் தொழும் நந்தியெம் வள்ளலை ஞானமில் நந்தி யறிவானோ’

நல்லன் = கறுப்பன், நன்மையுடையவன் = ‘வண்ணத்தினல்லன் வாலறிவினும் நல்லனுயர் கம்பனே’

நல்லார் = பெண்கள், அறிஞர் = ‘ஆயிழை நல்லாருள்ளும் அருங்கலை நல்லாருண்டே’

நறவு = தேன், கள் = ’பூவினறவு மாந்தியே தெங்கினறவு மாந்துவார்

நாகம் = புன்னைமரம், ஓர்பாம்பு, குரங்கு, யானை, தேவலோகம் = ‘நாகமீதே நகருநாகத்தை நாகமொன்று பிய்ச்சியெறிய நாகமூரும் நாகநாடன் கண்டு நடுக்கங் கொள்வானே’

நாகரம்= ஓர் மொழி, சுக்கு = ’நாகரங் கற்கையில் நாப்படிய நாகரந் தின்பான் நட்டுவனே’

நாடான் = சாணாருக்குரிய பட்டப்பெயர், விரும்பான் = ‘நாகைவாழும் நாடானே நாரியர் தம்மை நாடானே’

நாட்டம் = கண், வாள் = ‘வனிதையினாட்ட மிரண்டுமே வாணாளருக்கும் நாட்டமே’

நாட்டினான் = நாட்டையுடையவன், நிலைபெறச்செய்தான் = ‘குடமலைநாட்டினான் குடிகள்பால் கோதிலறத்தையே நாட்டினான்’

நாணயம் = உண்மை, மதிப்புள்ள தொகை = ‘வாக்கில் நாணய முடையானுக்குக் கையில் நாணயம் காண்பரிதே’

நாணல் = நாணற்புல், நாணுதல் = ‘நாணலறுக்கும் நுண்ணிடையே நீயும் நாணல் நலமாமோ’

நான் = கயிறு, வெட்கம் = ’மங்கலநாண் பூண்டமாது நாண் நீங்கி நடக்கலானாள்’

நாம்= நாங்கள், அச்சம்= ’நாம் கொண்ட நங்கையர்க்கு நாம் கொள்ளல் ஞாயந்தானோ’

நாயனார் = நாயையொத்தவர், பெருமையிற் சிறந்த சிவனடியார் = ’நன்றியுடைய நாயனாரே நச்சி நாம் தொழும் நாயனாரே’

நாய்நாக்கி = நாயின் நாக்கையுடையவள், இலைக்கள்ளிப்பூடு = ’நாய்நாக்கி தன் நாதனைக் கொல்ல நாய்நாக்கிதனைத் தேடுவாளே’

நாராயணம் = அரசமரம், மீன் = ’நாராயணத்தடியில் நாராயண மயின்ற வொருபாராயணன் நாராயணத் தரும் பொருளை நவிலலுற்றான்’

நாரி = வாசனை, பெண், கள், பன்னாடை = ‘நாரியங்குழல் நாரியும் நாரிக்கு வடிகட்ட நாரி நாடினாள்’

நாரியங்கம் = பெண்ணினுடல், தேன்றொடை = ‘கண்ணுதல் பாதியும் நாரியங்கம் கயிலையங்கிரியிலும் நாரியங்கம்’

நார் = அன்பு, கயிறு = ‘நாரென்நாரால் நாரணனடியிணையே நன்கு பிணித்தேனே’

நாவிதன் = அம்பட்டன், கார்த்திகை விண்மீன் = ’நாவிதன்கழித்த மயிரனையான் செனித்த நாளும் நாவிதனே’

நாறுதல் = முளைத்தல், மணத்தல் = ‘சேற்றில் நாறிய செங்கமலம் சிறிதும் நாறாதெனல் பொய்யே’

நாற்றம் = கள், துர்க்கந்தம், வாசனை = ’நாற்றம் பருகினால் நாற்றமா முடற்கண் நாற்றமது மணக்குமோ’

நானம் = கத்தூரி, கவரிமா, குளித்தல் = ’நானமுடையநானத்துக்கு நான மாட்டியே நங்கை வளர்க்கிறாள்’

நிதம்பம் = மலைப்பக்கம், பெண்குறி = ’நிதம்பங்கண்டான் நேரிழையின் நிதம் பந்தன்னை நினையானோ’

நிரப்பு = தரித்திரம், நிரப்பென்னேவல் = ’நிரப்பால் நலிவேன் பண்டியை நிரப்புவா ரில்லையே’

நிருவாணம் = உடையின்மை, மோட்சம் = ’நிருவாணங்கற்று நிருவாணம் பெற்றால் நிருவாணத்தை எய்தலாமோ’

நிறுத்தல் = நிறையறிதல், நிலைப்படுத்தல் = ’நிறுத்தற்காகா நேர்மையனை நானிலத்தோர் நிறுத்துவரோ’

நீலம் = ஓரிரத்தினம், நீலநிறம், கருங்குவளை, பனைமரம் = ’நீலக்கல் மாலையணி நீலநிறத்தாள் நீலஞ்சூடி நீல நிழல் நின்றாள்’

நீலன் = நீலியென்ற பைசாசத்தால் கொல்லப்பட்ட ஒரு வணிகன், சனி = ’நீலனுயிர்போக்க நிலியும் நீலனெனவே நேர்ந்தாளே’

நீள்சடை = (சிவனின் கபர்த்தமென்ற) நீண்டசடை, கொன்றை = ’நீள்சடை – யுடையான் நீள்சடை யணிவான் நித்தமுமே’

நுண்மை = சொற்பநிறை, ஆழ்ந்த தன்மை = ‘நாயேனுடலின் நுண்மையைத் தூக்குவோர் மதியின் நுண்மையைத் தூக்குவரோ’

நெடியோன் = மூக்கரட்டைப்பூடு, திருமால் = ‘நெடியோன் துவட்ட லுண்டதால் நெடியோ னருளால் குணமாளான்’

நெடியோன் = திரிவிக்கிரமனான நாராயணன், துளசி = ‘நெடியோன் தனக்கு நெடியோனையே சூட்டுவாளொரு நேரிழையே’

நெடுங்குரலன் = கனத்த தொனியுடையவன், கழுதை = ‘நெடுங்குரலன் பாடினால் நெடுங்குரல னோடாளோ’

நெடுந்துயில் = அயர்ந்த நித்திரை, சாவு = ‘பாழும்பிணியா னெடுந்துயிலற்றான் பரகதிக்கே நெடுந்துயிலுற்றான்’

நெடும் பிரயாணம் = நீண்ட பயணம், சாவு = ’நீணிதிக்கே நெடும்பிரயாணமாகி நெடும் பிரயாண முற்றானே’

நெம்பு = விலாவெலும்பு, இருகூர் ஆணி = ‘இயேசுவிளெம்பில் கீழோரும் கூரியநெம்பை யறைந்தார்கள்’

நெய் = சித்திரை விண்மீன், நறுநெய், புழுகு = தேயம், நிணம், இரத்தம் = ‘நெய்நாள் தொடுத்த நெடும் போர் தன்னில் நெய்வாள் கொண்டே நெய்யுறு குழலாள் நெய்யற்றோர் நெய்யாற் றீபமதேற்றுவாளே’

நெய்தல் = ஆம்பல், கடல்சார்ந்த இடம், ஆடை முதலிய நெய்தல், சாப்பறை = ‘நெய்தல் பூக்கும் நெய்தற்பதிக்கண் நெய்தலறவே நெய்தலறைந்தனர்’

நேத்திரம் = கண், பட்டாடை = ‘நேத்திரமிரண்டு மில்லாளே நேத்திரமொன்று பூண்டாளே’

நேயம் = நெய், அன்பு = ‘நேயம் விற்கும் நாய்கன் மீது நாட்டார் நேயம் பூண்டார்கள்’

நோன்மை = தவம், வலிமை, பொறுமை = ’நோன்மையுஞற்று நோன்மை யுடையார் நோனார்மாட்டே நோன்மையடைவார்’

பச்சைக்கல் = வேகாத கல், மரகதம் = ‘பச்சைக்கல் வீடமைத்தான் பச்சைக்கல் முருகணிந்தான்’

பஞ்சம் = ஐந்து, கருப்புக்காலம் = ‘பிள்ளைகள் பஞ்ச முடையானுக் கென்றும் பஞ்ச முண்டாமே’

படி = பூமி, நிறையறி படி = ’படிமீதுளார்க்குப் படியளக்கும், பச்சை மேனிப் பெருமானே’

படி = வாசியென்னேவல், திருத்தமடை = ‘கருவிலறிவிலான் படித்தாலு மென்றும் படியாளாவானே’

பணம் = பாம்பின் படம், காசு = ’பணத்த பணத்தைப் பணமாக்கத் தேடுவா னொருபாதகனே’

பணி = ஆபரணம், கட்டளை, தொழில், சூத்திர (மொழி), பாம்பு = ‘பணிபூண்டாள் பணித்த பணியைச் செய்யானே பணியால் கட்டிய பணி போலாவான்’

பணை = கிளை, அரசமரம், பறைப்பொது, பெருமை = ‘பணைசேர் பணையின்கீழ் பணையை முழக்கினா னொரு பணையனே’

பண்டம் = பொன், பண்ணிகாரம் = ‘மாற்றுயர் பண்டமிக்குடையாள் மாவின் பண்டம் புசித்தறியாள்’

பண்டாரம் = சிவனடியான், மஞ்சட்பொடி = ‘பண்டாரத்தை இழந்தாலும் பண்டாரத்தை மறக்கவில்லை’

பண்டாரம் = மடாதீனத்தான், பலபண்டம் = பண்டாரத்தை மருவினாள் பண்டாரத்தை நிரப்பினாள்’

பதார்த்தம் = கறிகள், பதப்பொருள் = ‘பதார்த்தமு முண்டறியாள் பதார்த்தமும் சொலவறியாள்’

பத்தன் = தட்டார்க்கான பட்டப்பெயர், தேவதொண்டன் = ‘பொன்பணிசெய் பத்தனும் புலியூரனுக்கே மெய்ப்பத்தனோ’

பத்தியக்காரி = பத்தியங்காப்பவள், சிறுகீரை = ’பத்தியக்காரி புளிப்பிட்ட பத்தியக்காரிதனைப் புசிப்பாள்’

பத்து = ஓரெண், தேவபக்தி = ’பத்துத்தலையன் பருவதமடியில் பத்துடையனாய்ப் பாடல் பாடினான்’

பம்பரம் = மந்தரகிரி, ஓர் விளையாட்டுக்கருவி = 'மத்தாயமைத்த பம்பரமும் பம்பரமாய்ப் பரவையுள் மறுகியதே'

பம்பை = பம்பாநதி, ஓர் வாச்சியம் = 'பம்பைக்கரையில் பரதர்குழு பம்பைமுழங்கப் படர்ந்தனரே'

பயந்தாள் = பெற்றெடுத்தாள், அச்சமுற்றாள் = 'பிள்ளைகள் பலரைப்பயந்தாள் பேணுவதறியாதே பயந்தாள்'

பயம் = குளம், பால், நீர், அச்சம், பலன் = 'பயத்துள் தீம்பயம் பயவாது ஆ(பசு)மடியில் தண்பயம் சுரவாதே பயத்தால் பகைவரைப் பணிவோரே என்ன பயத்தைப் பெறுவாரே'

பயறு = ஓர் தானியம், சித்திரைநாள் = 'பச்சைப்பயற்றைப் பங்குனிப்பயற்றி லறுப்பானொரு பார்ப்பானே'

பரத்தை = வேசி, ஒரு பூஞ்செடி = 'பரத்தைதன் கொண்டையிலே பரத்தைப்பூ வணியமாட்டாள்'

பரிவு = இன்பம், துன்பம் = 'அன்று பரிவொடு வளர்த்தாள் தலைமி தின்று பரிவொடு அரிசியிட்டேன்'

பலகாரம் = யானைமேற்ற விசு, தின்பண்ட முதலியன = 'பட்டுப் பலகாரத்தின்மேல் பாகன் பலகாரம் தின்றான்'

பல்லி= கணுவிலரும்பும் வேர், ஊர்வண = 'பலவின் பல்லிக்கண்ணே பால்நிறப் பல்லியைப் பார்த்தேனே'

பவானி = கோயம்பத்தூருக்கருகில் ஓருர், உமையவள் = 'பவானிக்குக் குடபாலில் பவானியின் கோயில் பொலிவுறுமே'

பழம்பொருள் = பழைய பொருள், கடவுள் = 'பழம்பொருளுடையோ ரெல்லோரும் பழம்பொருள் தன்னைக் காண்பாரோ'

பழையர் = தொல்லோர், கள்விற்போர் = 'மருகன் வந்த பழையர்க்கு மாங்குடிப்பழையர் நண்பரே'

பள்ளிப்பிள்ளை = பாடசாலையில் கற்கும் பிள்ளை, பள்ளிச்சமூகம்யான் பெற்ற பிள்ளை = 'படிக்கும் பள்ளிப்பிள்ளைகளுள் பள்ளிப்பிள்ளை முதலானான்'

பறந்தலை = போர்க்களம், சுடுகாடு = 'பறந்தலையில் புறந்தரவோ பறந்தலையில் நீறானான் பாவியேன் மகனே'

பறப்பன் = அவசரக்காரன், தேள் = 'பறப்பனெட்டிப் பார்க்கையிலே பறப்பன்படக்கெனக் கொட்டியதே'

பறி = பொன், மீன்களை வாரியெடுப்பதாகிய கூடை = 'செம்பறித் துண்டு செம்படவன் பறியுள் கண்டாள் பார்ப்பனியே'

பனையேறி = ஒரு குருநோய், ஒரு பாம்பு = 'பனையேறி நோய் கண்டோன் பனையேறி தொடமாண்டான்'

பன்றி = ஒரு கொடுந்தமிழ்நாடு, ஒரு மிருகன் = 'பன்றியில் பன்றியை மேய்ப்பான் படியாப்பிள்ளை ஒருவன் தானே'

பாகம் = பாதி, பிச்சை = 'பெண்ணொருபாகன் பதிக்டோறும் பாகமதேற்கத் திரிந்தானே'

பாசம் = ஆணவமலம், நமனெறியுமாயுதம் = 'பாச நீத்தோனை மீட்கவே பசுபதி யுதைத்தான் பாசமெறிந்தோனை'

பாசன் = நமன், சீவன் = 'பாசன் வந்தும் பாசனுக்குப் பாசமதுவு மகலாதோ'

பாசி = கரியமணி, நீர்ப்பாசி, நமன், நாய் = ‘பாசிக்கழுத்தினள் பாசிநீர் தோய்கையில் பாசியும் பாசியாய்க் கவ்வினானே’

பாடம் = இடையர் வீதி, படிப்பு = ‘பாடத்தில்வதியு முல்லையர்சிறார் தமிழ்ப்பாடமது படித்தாரே’

பாண்டம் = மட்கலம், உடம்பு = ‘பாண்டமுடைந்தால் குப்பைக்காம் பாண்டங்கெட்டா லெதற்காகும்’

பாண்டில் = வாகை, நாடு, கட்டில், எருது, வண்டி, கைத்தாளம் = ‘பாண்டில் சூடிப் பாண்டில் வென்றான் பாண்டிலின்கண்ணுறங்குகையில் பாண்டில் பூட்டிய பாண்டிலிலே பாண்டிலையும் கொட்டினார்கள்’

பாதம் = கால், நாலி லொருபாகம் = ’பாதத்தே பணிந்தாலும் படுபாவி நாட்டி லொருபாதம் நல்கானே’

பாதை = வழி, மரக்கலம் = ‘வண்டியோடும் பாதையிலே வேலையின் பாதை ஒடுமோ’

பாத்தியம் = சம்பந்தம், கால்லம்பக் கொடுக்கும் நீர் = ‘பாத்தியமல்லாதார்க்கும் பாத்தியம் நல்குவாள் பம்பரத்தி மகளே’

பாத்திரம் = புரட்டாசி மாதம், உண்கலம் = ‘பாத்திரமதியிலும் பரமனையுன்னியே பாத்திரத்தி லுண்பேனே’

பாம்புக்கண்ணி = பாம்பு போல் கடுமையாகப் பார்ப்பவள், சங்கங்குப்பிப்பூடு = ‘பாம்புக்கண்ணி பாம்புக்கண்ணியைப் பறித்துத்தந்தாள் பரிவுடனே’

பாரதி = சரஸ்வதி, மரக்கலம் = ‘பார்புகழ் பாரதி ஞானப்பாரதி மீதே திகழ்கின்றாள்’

பாரிடம் = பூதம், பூதலம் = ‘பாரிடத்தொடு பாரிடத்தே பரியூர்ந்து வந்தான் பனிச்சடையோன்’

பாரியாள் = பருத்தவன், மனைவி = ‘பாரியாளுக்குப் பாரியாளே புல்லில் தடுக்கி வீழ்வாளே’

பாவியேன் = பாவியாகிய யான் பாவனை செய்யேன் = ‘பாவியேனொரு கணமும் பரமனார் திருவுருவைப் பாவியேனே’

பாளிதம் = பட்டுச்சீலை, பாற்சோறு = ’பாளிதமணிந்தாள் தன்பாலனுக்குத் தீம்பாளித மூட்டினாளே’

பிச்சி = பெண்பேயின் குணமுடையாள், சிறுசண்பகம் = ‘பிச்சிதன் குழலில் பெய்த பிச்சியைப் பிய்த்தெறிந்தாள்’

பிணம் = பிசாசம், சவம் = ’பணம்பறிப்பான் பிணநெஞ்சு பிணமாகி லென்செய்யும்’

பிணி = துன்பம், கட்டு, நோய் = ’பிணியுடை மனத்தினனைப் பிணியாம்பிணியு மென்செய்யுமே’

பிதா = தந்தை, பெருநாரை = ‘செவ்வேள் பிதாவே செங்கால் பிதாவுக்கு முத்தி தந்தாள்’

பித்தன் = சிவன், ஞானப்பைத்திய முடையவன் = ‘மத்தமு மதியுஞ்சூடிய பித்தன் மகிழுறு பெரும்பித்தன் யானே’

பிரமதண்டு = பிரமஞானிக்குரிய கோல், ஓர் பூடு = ‘பிரமதண்டேந்தினான் பரமயோகி பிரமதண்டுண்பான் நோயாளி’

பிருகு = இளங்கிழங்கு, பிருங்கிரிஷி, சிவன் = ‘பிருகுமுண்ணாப் பிருகுவே பிருகுவின் மார்பிடை வண்டானான்’

பிரேதம் = பினம், உயிரற்ற உடல் = ‘ஈயானின் பிரேதமே ஈமத்தின் பிரேதமே’

பிழைத்தல் = பிழை செய்தல், சீவனம்பண்ணல் = ‘அறந்தனைப் பிழைத்தானுக்கு அறுதியில் பிழைத்தலுண்டோ’

பிள்ளை = மகன், தென்னங்கன்று = ‘பாபுபிள்ளை பெற்றபிள்ளை தென்னம்பிள்ளை தேடுவானே’

பின்னை = தங்கை, பிறகு, இதிருமகள் = ‘எனக்குப்பின்னையும் பின்னை பின்னையருளூற்றே பேருற்றாள்’

புகார் = காவிரிப்பூம்பட்டினம் உட்செல்லார் = ‘புகாரம்பதிக்கே மீண்டும் புகாரே பொன்னுலகடைந்த புண்ணியரே’

புண்டரீகம் = வண்டு, தாமரை, புலி = ‘புண்டரீகம் வாழ் புண்டரீகத்தைப் புண்டரீகக்கொடியா னறுத்தானே’

புண்ணியை = புண்ணியவதி, துளசி = ‘புண்ணியனைநினைந்தே புண்ணியையும் புண்ணியை நட்டாளே’

புதர் = தேவர், நூறு, புலவர் = ’பொன்னுலகப்புதர் புதருள் நுழையும் புதரைக் கண்டார்’

புதியர் = விருந்தினர், புதியவர் = ‘போனகம் புசிக்கவந்த புதியர்க்கும் புதியரானார்’

புருவம் = குதிரை, கண்புருவம் = ‘பிடரிசேர் புருவத்தின் புவத்துக்கோ இல்லையிரே’

புரையோர் = மேலோர், திருடர் = ’கண்வியுடைய புரையோர் பொருளைக்கல்வியில்லாப் புவயோர் கௌவினார்’

புலவன் = கம்மியன், கவிவானான் = ‘புலன் பதுக்கிய பேழையதைப் புலவன்காண்டு வியந்தானே’

புலி = வேங்கைமரம், tiger = ‘புலியை வெட்டும் போழ்தினிலே புலியொன் றென்னை எதிர்த்ததே’

புலைச்சி = பறைச்சி, படைதாரம் = ‘புலைச்சி தொட்ட புலைச்சிதன்னைப் பார்ப்பான் பெற்றான் யிணிதிர’

புல் = புல்லு, பனைமரம் = ‘புல்லின் கட்டு விற்றோனோ புல்லின் மதுவைப் பருகுவனே’

புறவு = குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம் = ‘புறவின் தேனுக்குப் பரவி கான் பால் மாறும் வேங்கடமே’

புற்று = கன்னப் புற்று முதலிய ரோகம், வன்மீகம் = ‘புற்றுநோய் கண்டான் புற்றுமண்ணப்பினான்’

பூ = மகளிர்சூதகம், மலர் = ‘பூவற்றமங்கை தன் குழலுள் பூவதனைப் பெய்வாளோ’

பூசை = ஆராதனை, பூனை = ‘பூசையறையுள் பூசையை யொத்துப் ஆ(பசு)வின் பாலைப் பருகுவானே’

பூட்கை = யானை, சிங்கம் = ‘மதம்பெய் பூட்கைமாளவே செங்கட்பூட்கை பொருத்தே’

பூதம் = பரணிநாள், உடம்பு, உயிர், ஐந்து இயற்கை கூறுகள், பேய் = ‘பூதத்திற் பூதக்விட்ட பூதம் பூதமற்றுப் பூதமானதே’

பூதி = விபூதி, கொடுமை, செல்வம், புழுதி = பூதியணி பூதியனுக்குப் பூதியனைத்தும் பூதியாச்சு’

பூந்தி = பூவந்திமரம் (பொன்னாங்காய் – மரம்), ஒரின் கலைப் பண்டம் = ‘பூந்தியடியில் பூந்தி தின்றாள் பூஞ்சற்கண்ணி யொருத்தியே’

பூருவம் =ஆதி, கிழக்கு = ‘பூருவம் தொட்டே பகலவன் புறப்படல் பூருவதிக்கேயாம்’

பூரை = நிறைவு, இன்மை = 'யூரையாய தண்கதிர்மதியம் பூரையாய்வானி லிருண்டதுவே'

பூனைக்கண்ணன் = பூனையின் கண்ணையுடையவன், புருடராகமணி = 'பூனைக்கண்ணன் தன் முகத்தைப் பூனைக்கண்தோட்டில் பார்த்தானே'

பெண்ணை = ஓராறு, பனைமரம், மங்கை = 'பெண்ணையருகே பெண்னணயின் கீழ்ப் பேரிளம் பெண்ணைக் கண்டேனே'

பெயரன் = பாட்டன், பேரன் = 'பெயரனொருவன் பிறிதொருவன் பெயரனாவது மியல்பேயாம்'

பேதை = அறிவிலான், நன், பெண், தரித்திரி = 'பேதை பேதையைப் பருகவே பேதையும் பேதையானாளே'

பொங்கல் = தமிழர் திருநாள், உயர்ச்சி, சமைத்த சோறு = 'பொங்கலன்று பொங்கலுடையான் பாலின் பொங்க லருந்துவானே'

பொட்டு = தாலிப்பொட்டு, திலகம், தானியப்பொட்டு = 'பொட்டுக்களனுடைப் பொட்டணி நுதலாள் பொட்டு தனையே நன்கு புடைப்பாளோ'

பொதி= மூட்டை, பருமன், அம்பலம் = 'பொதி சுமக்கும் பொதிமாடு பொதிக்கண்ணே உறங்கியதே'

பொத்தை = பருமை, துவாரம் = 'பொத்தைய னுடம்பிலொன்பாள் பொத்தையுமல்லா னாவானோ'

பொருதல் = ஒப்புதல், போர் செய்தல் = 'பேயைப் பொருதும் பெண்ணோடு பொருதான் பாவிப்பேடியே'

பொருமல் = வீங்கல், அழுதல் = ‘உடல்பொருமவும் உற்றார் பொருமுவர் உலகின் கண்ணே’

பொருவாய் = ஓர் மீன், சண்டையிடுவாய் = ‘பொருவாய் பொரித்துத் தருவாளோடும் பொருவாயோ இனிப் பேய்மகளே’

பொருள் = பொன், சொல்லின் பொருள் = ‘பொருளிலான் சொற்பொருளைச் சொற்பயனு ணரா ருணர்வாரோ’

பொல்லர் = தையற்காரர், சக்கிலியர் = ‘சட்டை தைப்பார் பொல்லரே செருப்பு தைப்பார் பொல்லரே’

பொன்னன் = இதிருமகள்பதி, பொன்னுடையவன், வியாழன் = ‘பொன்னனருளுற்ற பொன்னனுக்குப் பொன்னனுச்சமானானே’

போகம் = பாம்பினுடல், செல்வம் = ‘வளைவுறுபோகத்தி னழகேயாம் வழங்காதான் கண்ட போகமே’

போதகம் = யானைக்கன்று, சிங்கக்குட்டி = ‘பைங்கட்போதகமுன் செங்கட்போதகம்போ லிருவரும் செல்லலானார்’

போது = மலர், காலம் = ‘போது கொண்டுநின் பொன்னடியைப் புனைகுவேன் முப்போதுமே’

போர் = சதய விண்மீன், நெற்போர், சமர் = ‘போர் நாளில் போரடுக்கப் போர்வல்லான் போர்க்கெழுந்தான்’

மக்கள் = மனிதர், பிள்ளைகள் = ’மண்டல மக்களை வெறுத்தோரும் தம்முடை மக்களை மறப்பாரோ’

மங்கலன் = நாவிதன், செவ்வாய் = ‘மங்கலன் பெற்ற மகவுக்கு மங்கலன் மேடத்தே நின்றான்’

மங்கலி = கட்டுக்கழுத்தி, இதிருமகள், உமையவள் = ‘கற்போடு கணவனுடன் வாழ்பவளே மங்கலையாம் பொற்புடைய பங்கயத்தில் பொலிவுற்றாள் மங்கலையே வெற்பரையன் தவத்தாலே வந்துதித்தோள் மங்கலையே’

மங்கை = பதின்மூன்று வயதுப்பெண், கற்றாழை = ‘மங்கையி னக்குள் மங்கையி னாற்றம் வீசியதே’

மசிர் = மயிர், அருகம்புல் = ’நாவிதன் சிரைப்பது மசிரேயாம் நால்வாயன் சூடுவது மசிரேயாம்’

மச்சம் = மீன், மறு, mole, மாற்றறிய வெட்டும் பொன் = ‘மச்சம் விற்கு மச்சக்கண்ணாள் மச்சத்தைப் பறிகொள்வாளோ’

மடங்கல் = இடி, சிங்கம், முடங்குதல் = ‘மடங்கலென முழங்குமடங்கல் மடங்கல்கண்டு மருண்டேனே’

மடையன் = சமையற் கலைஞன், a cook, அறிவிலான் = ‘மடையன் வேலைக்கு மடையன் பயனுறான்’

மட்டி = மதிகேடன், பரும்படி, thickness = ‘மட்டி மகன் மட்டியென்றே தயிரைத் தரையில் கவிழ்த்தானே’

மட்டு = அளவு, கள் = ’மட்டுக்கு மிஞ்சியே மட்டுவைப்பருகி மதிகெட் டலைதல் மக்களியல்போ ’

மணங்கு = ஓர் நிறை, ஆட்டுக்குட்டி = ’மணங்கு வெல்லத்துக்கீடாக மாசில் மணங்கைக் கொண்டானே’

மணத்தல் = திருமணம் செய்யுதல், கமழ்தல் = ‘பெண்ணை மணத்தலால் பாவியேன் நெஞ்ச மணத்தலில்லையே’

மணி = முத்து, இரத்தினம் = ‘பணில முயிர்த்தது பால்மணியே பைந்நாகந் தரிப்பதும் நன்மணியே’

மண்டலி = பூனை, நாய் = ‘இல்லப் புலியது மண்டலியே ஈடிவா நன்றியுடையது மண்டலியே’

மண்டை = தலையோடு, இரப்போர்கலம் = ’பிண்டியார் மண்டையையே மண்டையாய்க் கொண்டிரந்தான்’

மண்ணுடையான் = அரசன், குயவன் = ‘மண்ணுடையான் மக்களைக் காப்பான் மண்ணுடையான் பானை வனைவான்’

மண்ணை = இளமை, அறிவிலான், பிசாசு = ‘மண்ணைப்பிராயத்தே மண்ணையை மண்ணை மருட்டியதே’

மதம் = வெறி, சமயம் = ‘பெண்மதங்கொண்ட பிறமதமாறினான் பேயிலுங் கடையனாவானே’

மதனம் = மௌனம், காமம், கடைதல் = ‘மதனநிலையொடு மதனவெள்ளம் மதனம் புரிந்தான் மன்மதனே’

மதி = மாதம், நிலவு, அறிவு = ‘மீனமதியின் பின்மதியில் மதியற்றான் பிறந்தானே’

மதுரம் = இனிப்பு, செஞ்சந்தனம் = ‘மதுரமொழியாள் தன் மார்பில் மதுரத்தை மிகப் பூசுவளே’

மதுரை = ஓர் நகர், கள் = ‘மதுரையில் மரகதவல்லி மொந்தை மதுரையைப் பருகினாளே’

மத்தன் = ஊமத்தை, பித்தன், களிப்புடையவள் = ‘மதிசூடியமத்தன் மதிமிக்க மத்தனாயென் மதிகவர் மத்தனானான்’

மத்தியம்= நடு, கள் = ‘எல்லோர் மத்தியத்து ளோரேனவாயன் ஏற்ற மத்தியம் பருகினானே’

மந்தன் = கற்றல் குறைபாடு உடையவர், சனி = ‘கல்வியில்லா மந்தனுக்குக் காகமூருமந்தன் புத்தியாமே’

மயிலை = மீன், இருவாட்சி, மயிலாப்பூர் = ‘மயிலையை விற்பாள் மயிலைப்பூ வாங்க மயிலைக்குச் சென்றளளோ’

மரு = குற்றம், வாசனை, ஒரு வாசனைப்பூ = ‘மருவில்லா மனத்தினளும் மருவிசு மருமுடித்தாள்’

மருத்துவன் = இந்திரன், ஆதூரம் செய்பவர், மருத்துவர் = ’மருத்துவ னுடலின் புண் மாற்றற்கோ மருத்துவனுண்டேயோ’

மருப்பு = இஞ்சி, யானைக்கொம்பு = ’மருப்பின் சாறு மருந்துக்காம் மருப்புத்தாலி பூணற்காம்’

மருமான் = மருமகன், மகன் = ‘புரந்தரனுக்கு மருமானே பொன்னம்பலவனின் மருமானே’

மருவு = வாசனை, ஒரு வாசனைப்பூண்டு, கலியாணத்திற்கிடும் விருந்து = ‘மருவுடை மருவதனை மருவக்கணிந்தாள் மணமகளே’

மருள் = உன்மத்தம், பிறவிமுதல் அறிவின்றி மயங்கியிருக்கும் நிலை = ‘மருள்கொண்ட மனத்தானை மருள்பிடித் தாட்டியதே’

மல்லிகை = விளக்குத்தண்டு, ஓர் பாத்திரம், ஒரு பூச்செடி = ’மல்லிகை யெரிந்து மல்லிகை சிதையவே மல்லிகைகூட மறந்தாளே’

மழுவாளி = சியன், மழுவை ஆயுதமாகக் கொண்டவன் = ‘மழுவாளி சிலையிறுத்தானொடு மலைந்தான் மழுவாளி’

மறலி = மயக்கம், எமன் = ‘மறலிவரு காலை மறலியுண்டாதல் மன்னுயிர்க் கியல்பேயாம்’

மன்றல் = திருமணம், வாசனை = ‘மன்றல் புரிந்த மங்கை மேனி மன்றல் மணக்கும் மே’

மன்னவன் = அரசன், உத்திரட்டாதி விண்மீன் = ‘மன்னவன் தோன்றியது மன்னவன் நாளேயாம்’

மாடம் = உப்பரிகை, ஒரு கட்டிடத்தின் மாடிப் பகுதி, உழுந்து = ’மாடத்தின் றீதே மாடவடையை மகிழ்வொடு தின்றாள் மாமியே’

மாடு = மாட்டின் போது, பொன் = ‘மாடு கறந்த பால் பருகற்காம் மாற்றுமா மாடு பணிக்காகும்’

மாடுதின்னி = மாட்டை மருட்டுவதற்கு வைக்கோற்புரியால் செய்த போலிமாடு, மாட்டைத் தின்னும் புலையன் = ’பைம்புனத்து மாடுதின்னிக்கு மாடுதின்னி மருள்வானோ’

மாண்டார் = பெரியோர், இறந்தோர் = ‘கல்வியில் மாண்டாரல்லாக் கசடரே மாண்டாராவர்’

மாதர் = அழகு, பெண்கள் = ’மாதர்மிக்க மாதர்களும் மதியில்மிக்குப் பொலிவுற்றார்’

மாதவம் = பெருந்தவம், வசந்தகாலம், கள் = ‘மாதவம் புரிவோர் மாதவமதியில் மாதவம் பருகுதல் மகிழ்ச்சிக்கலவோ’

மாது பாகம் = பெண்ணினுடல், புட்பராகம் = ‘மாதுபாக முடையானும் மாதுபாகத் தணிவேண்டான்’

மாயம் = வஞ்சம், பொய், தீமை, கறுப்பு = ‘மாயங்கருதி மாயம் பேசி மாயம் புரிந்தான் மாயநிறத்தான்’

மாயாபுரி = அரித்துவாரம், பித்தளை, மாயா உடல் = ’மாயாபுரியில் மாயாபுரிக் கோட்டையுள் மாயாபுரியளாய் வாழ்வானோ’

மார்க்கம் = ஒழுக்கம், நெடுந்தெரு = ‘மார்க்கங் கெட்ட மறையவனும் மார்க்கத்தில் செல்ல நாணுவனோ’

மார்க்கம் = மார்கழி, நெடுந்தெரு = ’மார்க்கமதியில் மார்க்கமெலாம் மாக்கோலம் காணலாமே’

மாலயம் = புரட்டாசியில் செய்யும் நட்பேறு பூசை, சந்தனம் = ‘மாலயதினத்தன்று மார்பினில் மாலயம் பூசினானே’

மாறன் = சடகோபாழ்வார், பாண்டியன் = ‘குருகூர்மாற னடிப்போதைக் கூடல்மாறன் மறவாளே’

மாற்றம் = வேற்றுமை, சொல் = ‘மனமாற்ற மில்லானுக்கு வாய் மாற்றம் வேறாகுமோ’

மானவர் = மனிதர், மானமுடையவர் = ’மானவ ரனைவருள்ளும் மானவர் சிலரேயாவர்’

மானார் = பகைவர், பெண்கள் = ‘ஆயிரமானா ருயிர்பருக ஆயிழைமானார் சமர்புரிந்தார்‘

மான் = மகரமீன், ஓர் விலங்கு = ‘இணைமானாழி யணிந்தானென் னிளமென்மானை யெய்திலனே’

மான்மகன் = பிரமன், மன்மதன் = ‘மான்மகன் பிறந்தது முண்டகமலரே மான்மகனை யெரித்தோன் மழுவேந்தியே’

மித்திரன் = சினேகிதன், சூரியன் = ‘எமதாருயிர் மித்திரனுக் கேழினிலேமித்திரனு முச்சமானான்’

மிருத்து = மரணம், மண் = ’மிருத்துவடையு மக்கள் மெய் மிருத்துவுக்கே இரையாகும்’

மிலேச்சன் = கோனகன், வந்து குடியேறியவன், அறிவினன் = ‘தென்திசைமிலேச்சனை மிலேச்சனு மிலேச்ச னென்றிகழ் வானோ’

மினுக்கி = மின்மினிப்பூச்சி, பகட்டு காட்டுபவன் = ’மினுக்கியெனவே மினுக்கிக்கு மேனியது மின்னாதோ’

மீன்கள் = நட்சத்திரங்கள், மச்சங்கள் = ’வாள்மீன்களைக் கண்டதுமே வாவியின்மீன்கள் வெருண்டளவே’

முக்கண்ணி = உமையவள், தேங்காய் = ‘பித்தனுடலில் பாதியானாள் முக்கண்ணி பீடையகல வுடைப்பது முக்கண்ணியே’

முசலி = பல்லி, உடும்பு, முதலை = ‘நிமித்தமுரைப்பது முசலியே நாலிரண்டுடையது முசலியே நிமித்தமாய் நாதனாழி யரிந்தது முசலியே’

முடங்கல் மடங்கியுள்ளது, ஓலைச்சீட்டு = ‘முடங்கலில்லா முடங்கலிவே மணச்செய்தி தன்னைப் பொறித்தானே’

முடவன் = சனி, தொண்டி = ‘காகமேறு முடவன் திசையில் கண்ணில்லானு முடவளானான்’

முடிதல் = முடிச்சுமுடிதல், சாதல் = ’பணமுடித லுடையான் முடிதலுமே பந்துக்கள் சூழ்ந்து புலம்புவரே’

முட்டி = பிச்சை, முடக்கிய கை= ‘முட்டிக்கு வந்த முடவனே முட்டிமேல் மோதினா னொரு மூர்க்கனே’

முட்டை = தவிடு, அண்டம், egg = ‘முட்டை தின்ற சிறுகோழி யிட்டதொரு பெருமுட்டை’

முண்டகம் = தாழை, தாமரை = ’முண்டகப் பூவதைப் பிஞ்சகன் முடிக்கணியான் முண்டகத் தேழைமாலின் மார்பக முறையலானாள்’

முண்டன் = நாவிதன், மொட்டைத்தலையன் = ‘முண்டனால் முண்டனானோனுக்கு முகக்களை மாறலாச்சு’

முருகன் = தமிழ் கடவுள், முருகை யணிந்தவன், குமரன் = ‘காலிற்றண்டையன் காதில் முருகள் கதிர்வேல் முருகனே’

முருகு = அமுரு, முருகன், காதணியினொன்று = ‘முகத்தில் முருகுடைய முருகும் முருகைக்காதி லணிவானேன்’

முலை = கொங்கை, முல்லைப்பூ (முலையென்பது முல்லையென்பதன் இடைக்குறை) = ‘முலை மூன்றுடையாள் மொய்குழற்கே முலைப் பூவதனைப் பெய்தாரே’

முளரி = கடைக் கொள்ளி, தீ, தாமரை = ‘முளரியான் மூண்டெரி முளரியி னாப்பண் முளரியும் பூக்குமோ’

முனிவர் = இருடியர், பகைவர் = ‘முற்றத்துறந்த முனிவர்க்கு முனிவருண்டோ மூதுலகில்’

முன்னவன் = அண்ண ன், கடவுள் = ‘முன்னவன் போரில் முனைந்தோரை முன்னவ னருளால் வென்றானே’

முன்னை = முன்னைமரம், அக்காள், முதல், மூத்த தேவி (மூதேவி) = ‘முன்னையின் கீழ் முன்னையுமுன்னை முன்னை போல் நின்றாளே’

மூசுதல் = சாதல், மொய்த்தல் = ‘புலாலுடல் மூசுங்காலை பொன்னுக்கே மூசுவாரே’

மூடி = மேன்முடி, மூடப்பெண் = ‘பொன் மூடியை எறிந்தாளோ பேய்க்குண மூடியே’

மூத்தாள் = அக்காள், மூதேவி = ’மூர்க்கமுடைய மூத்தாள் மாட்டு மூத்தாள் சேர அஞ்சுவளோ’

மூப்பு = முதுமை, தலைமை = ‘கூந்தல் நரைத்த மூப்புடையாள் தன் குடிமைக்கோ மூப்பில்லாள்’

மூரல் = பல், சிரிப்பு, சோறு = ‘முத்தளையமூரலாள் புன்மூரலொடு பால்மூரலைப் புசித்தாளே’

மூர்க்கன் = கடுஞ்சினமுள்ளவன், நாகப்பாம்பு = ‘மூர்க்களைக் கடித்த மூர்க்கன் மூர்ச்சையாய்க் கிடப்ப தியல்பேயாம்’

மூலம் = மூலவிண்மீன், கிழங்குவேர் முதலியன, ஒரு நோய், காரணம் = ‘மூலத்தில் பிறந்தோன் மூலம் பல அயின்றும் மூலம் நீங்காததன் மூலமென்னோ வென்றான்’

மூழ்கல்= முழுகுதல், கெடுதல் = ‘போகக்கடலுள் மூழ்கினார்கள் சோகக்கடலுள் மூழ்குவரே’

மூழ்த்தல் = மொய்த்தல், அழுந்துதல் = பூ’மேல்மூழ்த்த வண்டினங்கள் மதுவில் மிகவு மூழ்த்தனவே’

மூளி = காதறை, நெருப்பு = ‘மூளி மகன் நொடியளவில் நிலிவீட்டில் மூளிவைத்தான்’

மெய் = உடல், உண்மை = ’நிலையில் மெய்யை நலமில்லார் நாளுமெய்யென் றெண்ணுவரே’

மெய்யன் = மகன், சத்தியவான் = ’திரிசங்கு பெற்றமெய்யன் திசை புகழ் மெய்யனானான்’

மெல்லியர் = மெலிந்தவர், மாதர் = ‘வலிவிலாமெல்லியரும் வடிவுடைய மெல்லியரும் வருந்தி நின்றார்’

மேகம் = ஒருநோய், முகில் = ‘காமிகாய மீதுளமேகம் கரியமேக மொத்ததே’

மேலவர் = பெரியோர், வானோர் = ‘அறிவுடைய மேலவரோடு அறிவிலா மேலவரு மொப்பாவரோ’

மொக்கை = பருமை, கூரின்மை = ‘மொக்கையனைக் கொல்ல மொக்கைவா ளேந்துவோன் முழுமூடனே’

மொட்டைச்சி = பூநீறு, மொட்டந்தலையினள் = ’மொட்டைச்சிகொண்டு பொன் செய்யான் மொட்டைச்சிபோல் முக்காடிட்டான்’

மொண்டி = நொண்டி, ஓர் சாமை = ‘மொண்டி நடேசன் மொய்குழலாளை மொண்டிப் புலத்தே கண்டானாம்’

மொந்தை = ஒரு கட்பறை, ஓர்வகைப் பாத்திரம் = ‘மொந்தை யறைகுவானே மொந்தைக்கள் பருகுவானே’

மோழை = மொட்டை, மடமை, கொம்பில்லாத விலங்கு = ‘மோழைத்தலையன் மோழைமதியனாய் மோழை மீது வீழ்ந்தாளாம்’

யாணர் = புதுமை, அழகு, தச்சர் = ‘யாணர்சேர் யாதனத்தை யாணருற யாத்தவர்யாணரே’

யாது = என்ன, கள் = ’யாது காரணம் பற்றியோ யாதுவை அருந்திளா னறிகிலேனே’

யாமினி = காசியன் தேவி, நாம் இனிமேல் = ’யாமினிக்கு யாமினி யுரைப்பதுவு மென்னேயோ’

யுத்தம் = தகுதி, போர் = ‘யுத்தமல்லாதது நீ உரைத்தால் கொடியயுத்தம் புரியானோ’

வகுப்பு = கூட்டம் பிரிவு = ‘சற்சமய வகுப்பாரென்றும் சமூகம்யின் வகுப்புப்பாரார்’

வக்கிரநாசிகம் = ஆந்தை, கிளி = ’வக்கிரநாசிக விழியாளுக்கு வக்கிரநாசிகவுரையு மழகேயாம்’

வங்கம் = கப்பல், ஈயம், வெள்ளி = ’வங்கத்தே வந்தவங்கத்தைச் சொக்கவங்கமதாய் வேதித்தேன்’

வசந்தன் = தென்றற்காற்று, மன்மதன் = ‘வசந்தம் வீசுங் காலத்தே வசந்தன்கணையால் வாடுவனே’

வசி= சூலம், வாள் = ‘அரன் கைக்கொண்டது மூவிலைவசியே ஆரியை ஏந்தியதழகுடை வசியே’

வசியம் = கைவசம், கிராம்பு = ’வசியக்காரன் வணிகன் மாட்டு வசியம் வாங்க வந்தானே’

வசு = நீர், நெருப்பு = ‘தண்மைசேர் வசுவுள் வெம்மைசேர் வசுவும் தோன்றுமே’

வஞ்சி = கருவூர், ஓர் கொடி, வஞ்சனைசெய் = ‘வஞ்சியிலுறையும் வஞ்சியிடையாள் வஞ்சமிலேனை வஞ்சியாளே’

வடம் = ஆலமரம், கயிறு = ’வடவிலையிலுறங்கிளோனே வடத்தாலே கட்டுண்டான்’

வடிதல் = வற்றுதல், நீர் முதலிய பாய்தல் = ‘ஆற்றினீர்வடியுமேல் அடுத்த மடையில் நீர்வடியாதே’

வடிவு = அழகு, அல்குல் vagina = ‘வடிவுடை வாசவன் வனிதையால் வசையுடை வடிவாயிரம் பெற்றான்’

வட்டம் = வட்ட வடிவம், சீலை = ‘வட்டப்பலகையி லமரவோ வட்டமரையி லில்லையே’

வட்டி = முதற்பொருட்கு வருமுதியம், அன்னம் பரிமாறு = ‘வெள்ளியை வட்டிக்கு விடுவானை வட்டி யென்றா லுயிர்விடுவான்’

வண்டு = கரும்பு, வளையல், சங்கு = ’வண்டுசேர் குழலொடு வண்டணிகையாள் வெள்ளை வண்டேந்தியை விழைகின்றாளே’

வண்ணாத்தி = வண்ணாரப்பெண், பூநீறு = ‘ஆடை வெளுக்கும் வண்ணாத்தி அடவிவாழ் வண்ணாத்தியை அறிவாளோ’

வத்திரம் = முகம், சீலை = ‘பங்கய வத்திரத்தைப் பாடுறும் பட்டு வத்திரத்தால் மூடுவாளே’

வந்தனம் = வந்தோம், வணக்கம் = ’வறியராய் வந்தளமென்றெமக்கே வந்தனமுந்தந் தாரில்லை’

வந்தி = மலடி, வந்தியென்ற வணிகச்சி, துதி = ‘வந்தியாகிய வந்தியென்பாள் வரதனையே தினமும் வந்திப்பாள்’

வம்பு = புதுமை, முலைக்கச்சு bodice, வாசனை, வீம்பு = ‘வம்பு சேர் வம்பணிவாள் வம்புபூசியது வம்பேயாம்’

வயிரவன் = சிறுகீரை, பைரவமூர்த்தி = ‘வயிரவனை வயிறாரத்தின்பான் வயிரவன் பூசை செய்வாளோ’

வயிரி = வன்னெஞ்சுடையவன், வல்லூறு = ‘வயிரியின் வீட்டின் மேலே வயிரியொன்று பறந்தது’

வயிறு = கருப்பப்பை, உதரம் = ‘வயிற்றிலுலவுஞ் சிசுதன்னால் வயிற்றுள் வேதனை கொண்டாளே’

வராகன் = திருமால், ஒரு பொன்நாணயம் = ‘வராகனின் திருவுருவை வராகன் பொன் கொண்டு செய்தான்’

வராகி = ஓர் சத்தி, சிற்றரத்தை = ‘வராகியின் பூசை செய்வான் வராகியினற்சாறு வேண்டான்’

வருவாய் = வரும்படி, தன்னிடத்தே சேர்வாய் = ‘வருவாயில்லேனை வருவாயென்பா ரெவருமிலையே இவ் வையகத்தே’

வலம் = வலப்பக்கம், வலிமை, வெற்றி = ‘ஆகார் நாட்டுக்கு வலமே போந்து அருள் வலத்தான் வலம் பெற்றான்’

வலியான் = வலியுடையோன், கரிக்குருவி = ‘வலியானொருவன் செல்கையிலே வலியான் வலமாயோடியதே’

வலைஞன் = வேடன், செம்படவன் = ‘வலைஞனிடை வளர்ந்தாள் வள்ளியே வலைகனை மணந்தா ளுமையவளே’

வல்லவன் = கணவன், வலிமையுடையோன் = ‘வல்வைன் வல்லவனல்லனே விவலயக மென்ளை ஏசாதோ’

வன்னார் = சாமர்த்தியமற்றார், வல்லமையுடையார் = ‘வாயில்வல்லார் கையில் வன்காரைவெல்லாததென் பொருட்டோ’

வழங்கல் = கொடுத்தல், செல்லல், சொல்லம் = ‘சீமான் வழங்கிய காசு சிங்களத்தும் வழங்காதென வழங்கினானே’

வள்ளல் = வள்ளிக் கீரை, வரையாது கொடுப்போன் = ‘வள்ளலுண்ட உலோபியை வள்ளலென்று ரைத்தல் தக்கதேமோ’

வனம் = ஊர்சூழ்சோலை, துனகி அடுகாடு = ‘வனத்தின் வனமாலைசூட்டி வனத்திலெரித்து நீறாக்குவரே’

வன்னி = ஓர் மரம், தீ, கிளி, துறவி = ‘வன்னியடியில் வன்னிக்கு வன்னி வெருண்டோட வன்னி கண்டான்’

வாங்கு = வளைவு, விலைக்குப்பெறு = ’வாங்கு வளைக்கையாளின்று வாடாமல்லிகையை வாங்குவாளே’

வாசம் = வாசனை, இருப்பிடம் = ’வாசமலர்க் குழலாள் வாசஞ்செய்வது = விண்ணவ ருலகேயோ’

வாடை = இடையர்வீதி, வடகாற்று, வாசனை = ’கோவலர்வாடை வாடை வருகையில் சந்தனவாடை மிகக்கமழும்’

வாட்டம் = தோட்டம், வாடல் = ’வாட்டத்துள்ள வாழையும் வாட்டமுற்ற தென்னேயோ’

வாணிச்சிமேனி= செட்டிச்சியின் மேனி, மாணிக்கம் = ‘வாணிச்சிமேனியில் வாணிச்சிமேளி விளங்கியதென்று வீணுரைத்தான்’

வாதம் = காற்று, மூவகைப் பிணியினொன்று, சொற்போர் = ‘வாதசேயனையான் வாதநோயின்றி வாதம் பலவும் பேசினான்’

வாயிலோன் = ஊமை, வாயில் காப்போன் = ‘வாயிலோனை வழுதியர்கோன் வாயிலோனாய் நேமித்தான்’

வாரணம் = கவசம், கோழி, யானை, வராகாவதாரனான திருமால், கடல் சங்கு = ‘வாரணம்பூண்ட வாரணக்கொடியோன் வாரணப் பெண்ணை மணந்தானே வாரணமும் வாரணத்தின் வெள் வாரண மொன் றேந்தியதே’

வால் = கத்தம், விலங்கின் வால், பெருமை, மிகுதி = ‘வாலறிவன் வாலின் பொலாயசீலை வாவா யெரித்து திலங்கையையே’

வாள் = ஒளி, வாளாயுதம் = ‘வல்லாண்மை யுடையான் பேணாரின் வாளெறி வாளுக் கிரையானான்’

வானநாடு = பொன்னாங்காணி, வீடுபேறு = ’வான நாடு உண்பானேல் வான நாடு காண்பானே’

வான்மீகம் = குங்குமப்பூ வான்மீக இயற்றிய இராமாயணம் = ‘வான்மீகம் தின்னும் வாயான் வான்மீகம் விரித்துரைத்தான்’

விசனம் = மனிதரில்லாத இடம், துக்கம், கவலை = ’விசனத்தில் வதியும் விசனமுடையோனுக்கு விசனமும் கிடையாதே’

விசாரம் = ஓரூர், மனக்கவலை = ‘விசாரப்பதியி லுறைந்தா லெளியேன் விசார முற்றும் தொலையுமோ’

விடாய் = தாகம், விடமாட்டாய் = ‘விடாயென்று வந்தேனை விடாயென்றா லுயர்வாமோ’

விடை = எருது, உத்தரம் = ‘விடையேறிச் சென்றானொரு விடைதந்தா ளில்லையே’

விருத்தம் = கிழத்தன்மை, வேறுபாடு, வட்டம், பாவினத்தொன்று = ‘விருத்தன் மனவிருத்தமிலாது விருத்தப்பலகைமி தமரந்து அருத்த நிரம்ப விருத்தப்பா அழகுபெறவே அமைத்தானே’

விருத்தன் = கிழவன், மேலோன் = ’நரையுடை விருத்தனே நானிலம் புகழும் விருத்தனோ’

விரை = வாசனை, வித்து = ‘விரைகமழும் வில்வவிரை பித்தநோய் தீர்க்கும்மே’

விரோதியான் = விரோதியாண்டில் பிறந்தான், பகைக்கான் = ‘விரோதியான் யாரையும் விரோதியா னௌலாமோ’

விலங்கு = காட்டிலும் வீட்டிலும் வாழும் விலங்குகள், குறுக்கு, குற்றவாளிக்கிடுந் தளை = ‘விலங்குக்கு விலங்காக விலங்கிடுவா ரெவரேயோ’

விழுது = ஆலம் விழுது, வெண்ணெய் நெய்வார் கருவியினொன்று = ’விழுதால்பல்திட்டி விழுதையுண்போன் விழுதைக் கைக்கொள்வான்’

வீங்கி= மெலிந்தவள், பருந்து, சேங்கொட்டைமரம் = ‘வீங்கியொருவள் வீங்கியே வீங்கியினிழலில் வைகினாள்’

வீரம் = ஒரு மருந்து, வலிமையுடையான் = ‘வீரமணிகட்டிய வீரனோ வேழத்தின் மீ திவர்ந்தானே’

வீரி = வீரமுடையவள், வட்டத்திருப்பு (ஆடு தின்னாப்பாளை) = ‘வீரியொருத்தி வெய்யகானில் வீரியை வேண்டித் திரிகின்றாள்’

வீரியம் = வீரம், விந்து Semen = ‘வீரியமுடையானுக்கு வீரியம் நீர்க்கவில்லை’

வெங்கண் = ஓர் மீன், பொறாமை = 'வெங்கண் பொரித்துத் தந்தவளே வெங்கண் கொண்டாள் வேட்டோன்பால்'

வெட்டியான் = ஒரு பூச்சி, பிணஞ்சுடுவோன் = 'வெட்டியான் மரிக்கில் வெட்டியா னென்செய்வான்'

வெண்டேர் = கானல் mirage, வெள்ளை நிறத்தேர் = 'வெய்யகாளில் வெண்டேரும் வேந்தனேறும் வெண்டேரோ'

வெய்யவன் = விருப்பமுடையவன், கொடியவன் = 'மக்கள் மாட்டு வெய்யவ னல்லனேல் மாக்கள் மாட்டு வெய்யவ னாவான்'

வெள்ளானை = வாலைரசம், ஐராவதம் (இந்திரனேறும் யானை) = 'வெள்ளானை கட்டினவன் வெள்ளாளை ஏறுவானே'

வெள்ளிக்காசு = வெள்ளி நாணயம், ஒருவகை மீன் = 'வெள்ளிக்கா சொன் றிந்தேவலையன்பால் வெள்ளிக்கா சிரண்டு பெற்றான்'

வெறுக்கை = செல்வம், வெறுப்புக்கொள்ளல் = 'வெறுக்கைமிது – வெறுக்கை கொள்ளான் விழுமியஞானி யாவானே'

வெற்றாள் = எதுவும் அற்றவன், தனித்த ஆள் = 'கைப்பொரு ளற்ற வெற்றாள் குடும்பத்தை ஓரஇய வெற்றாள்'

வேங்கை = புலி, பொன் = 'வேங்கைகண்ட ஆடுபோலும் வேங்கைகண்டு மருள்வாளோ'

வேடம் = ஒரு காதணி, உடை முதலியவற்றால் வேறுவடிவமாவது = 'கல்லிழைத்த வேடந்தொங்கும் வேடங்கொண்டான் கள்ளத்துறவி'

வேட்டல் = வேள்வி செய்தல், திருமணம் செய்தல் = 'வேட்டலால் வந்த வல்வில்ராமன் வைதேகியை வேட்டல் செய்தான்'

வேட்டுவன் = வேடன், தேள் = 'வேட்டையாடும் வேட்டுவனை வெடுக்கென வேட்டுவன் கொட்டியதே'

வேட்டை = வேட்டல் huning, துன்பம் = 'வேட்டையாடு வேந்தனுளத்தே வேட்டைமிகக் கொண்டானே'

வேண்டல் = இரத்தல், விரும்புதல் = 'பசுபதி பலியை வேண்டியே பதுமன் தலையை வேண்டினான்'

வேதன் = பிரமன், கடுக்காய் = 'வேதன் வயிறுகழியவும் வேதன்மிகவு மினியதே'

வேதை = பொன்னாக்குதல், துன்பம் = 'வேதை வித்தையால் மனத்தில் மிக்க வேதையைக் கொண்டானே'

வேலை = கடல், தொழில் = 'வேலையுலகி லுயிர்வாழ வேலை செய்ய வேண்டுமே'

வேல் = வேலமரம், மூங்கில் மரம், கைவேல் = 'முள்வேலு முத்தெறி வேலுமுடைக் கானில் வேல்கையன் திரிவானே'

வேழம் = மூங்கில், யானை, கரும்பு = 'வேழக்கோலுக்கே வெருண்ட வேழம் வேழக் கழியை விழுங்காதோ'

வேள் = மன்மதன், முருகன் = 'கரும்புகணையாய்க் கொண்டான் வேளே கையில் வேலேந்தினான் வேளே'

வேள்வி = ஈகை, மகவிண்மீன் = 'வேள்வியில் மிக்கான் வேள்வி நாளில் வேள்வியை இயற்றினான்'

வை = புல், வைக்கோல் = ‘வேங்கையுண்ணாதது வையைய வெம்மைக்குறங்குவது வையையே’

வைகுண்டம் = தாமரை, திருமானகரம் = ‘வைகுண்ட வுந்தியானே வைகுண்ட மளிப்பானே’

வைதேகி = சீதை, திப்பிலி = ’வைதேகி வெய்யகானில் வைதேகி வளரக்கண்டாள்’

வைரம் = வயிரம் diamond, வீரத்தன்மை Valour = ‘வைரக்கடுக்கன் பூண்டோனுக்கு வைரமென்ப தில்லையே’

List of words that would give two or more meanings when splitted

ஒரு சொல்லைப் பிரிக்கில் இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பொருள்களைத் தரும் சொற்களின் அட்டவணை

அகிவைரி = கருடன், மயில் (அகி பாம்பு)

அக்கரை = அவசியம், அந்தக்கரை

அக்காளை = தமக்கையை (தரும தெய்வதையான) அந்த ரிஷபம்

அங்குசப்பையல் = அழகிய குசப்பையன், புலவரது கல்வி மதத்தையடக்குவதற்கு யானைக்குடாரியை யொத்த சிறுவன்

அசோகம் = அசோகமரம், சோகமின்மை

அசோகன் = அருகன், சோகம் நீங்கினவன்

அஞ்சம்பினாலெய்தி = (மன்மதன் தனது ஐந்து பாணங்களால் தொடுத்து; அன்னப்பறவையின் பிறகே அடைந்து (அஞ்சம் – அன்னப்புள்)

அஞ்சலி = கும்பிடுகை, அஞ்சுகிற அலி

அஞ்சலிகை = கும்பிடுங்கை, வவ்வால்

அஞ்சுகணவர் = ஒரே மனைவியை திருமணம் செய்த ஐவர், அஞ்சுகிற நாயகர்

அஞ்சுதலை = பயப்பட்டிருத்தல், ஐந்து தலைகள்

அஞ்சுவர்க்கம் = ஐந்து வருப்புகள், அழகிய இந்திரலோகம்

அடிகள் = கடவுள், குரு, சாடியினடியில் தங்கியகள்

அடிப்பட்ட காந்தி = (பிறரால்) அடியுண்ட காந்தி யென்னும் பெயருடையார், உலக அனுபவம் நன்குணர்ந்த காந்தி, தீ முறுகற் பாடாணம்

அடியாள் = அடிக்கமாட்டாள், தொண்டு புரிபவள், திருவடியே (தஞ்சமென்று) ஆள்

அண்டங்காக்கை = உடல் முழுமையும் கருநிறமுடைய காகம், உலகத்தைக் காக்குதல்

அதிகாரம் = தலைமை, மிக்க உறைப்பு

அத்தனை = கடவுளை, அவ்வளவு

அந்தரங்கத்தியானி = உள்ளத்தே தியானிப்பவன், அழகிய பாற்கடல் மீது தியானத்தோடிருக்குந் திருமால்

அந்தரங்கம் = இரகசியம், அழகிய பாற்கடல்

அந்திவண்ணன் = மாலைப்பொழுதின் சிவந்த நிறத்தினனான சிவன், இரவையொத்த கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கன்

அப்புலிங்கம் = தண்ணீராலாய லிங்கம், அந்த ஊர்க்குருவி

அம்பட்டர் = நாவிதர், அழகிய பட்டர்பிரான்

அம்பிறைக்கும் = அழகிய பிறைச்சந்திரனுக்கும், பாணத்தைச் சொரியும்

அம்புதரங்கம் = சமுத்திரத்தின் அலை, அழகிய தேவர்களின் உடம்பு (புதர் – தேவர்)

அம்புயம் = தாமரை, அழகிய தோள்பட்டை

அம்மணம் = நிருவாணம், அழகிய திருமணம்

அம்மனை = அம்மானை விளையாட்டு, அழகிய வீடு, அந்த வீடு

அம்மான் = மாதுலன், அந்த மான்

அம்மையாரிடம் = தாய் எவரிடத்தே, தாயாரிடம், தாயின் இடப்பாகம்

அரம்பை = ஒரு பெண் தெய்வம், வாழைமரம், அரமெனுங்கருவி வைக்கும்பை

அரிசனம் = மஞ்சள், திருமாலின் தொண்டர்

அரிதாரம் =ஒரு மருந்து, திருமாலின் மனைவியான திருமகள்

அரிதாள் = கதிரறுத்த தாள், திருமாலின் திருவடி

அருணாசலம் காணவில்லை = திருவண்ணாமலையைத் தரிசிக்கவில்லை ; அருள் செய்வாயாக, இவளுடைய நாவில் உமிழ்நீரும் சுரக்கவில்லை

அருந்ததி = வசிஷ்டரின் கற்புடைய மனைவி, அருமையான தயிர்

அருந்தினை = பருகினாய், அரியதினை

அருந்தேன் = குடிக்கமாட்டேன், அருமையான தேன்

அருமகள் = மன்மதன், அரிய புதல்வன்

அரும்பாக = அரும்புபோ லுண்டாக, அருமையான பாகனே

அரைக்காசை = அரைக்காசு பணத்தை, அரையிலுள்ள பாகத்தின் மீது இச்சை

அரைக்காணி = நூற்றறுபதிலொருபாகம், ஒரு காணி நிலத்தில் அரைப்பங்கு இடுப்பிலே ஆணி

அரைக்கால் = எட்டிலொன்று, அரைப்பங்களவுடைய கால்

அரைப்பணம் = அரைப்பணக்காக, அரையாகிய பாம்பின் படம் (அல்குல்)

அரைவடம் = அரைஞாண், பாதியளவுடைய கயிறு

அரைவட்டம் = அரைமுடி, வட்டத்தில் பாதி

அலங்காரம் = பேரழகு, அசைகிற முத்துவடம் அல்லது பூ மாலை

அலர் =அல்லாதவர், மலர்

அவரைநட்டாள் = அவரை விதையைப் பூமியுள் நட்டாள், அவரைச் சினேகித்தாள்

அழுக்காறு = பொறாமை, அழுக்கு நீருடைய ஆறு

அறியாமையுடையவன் = அறிவின்மையை யுடையவன் (முக்காலத்தையும் உணரும்படியான கூர்மாவதாரனான திருமாலை மனத்தில் நினைப்பவன்

அறிவனார் = பஞ்சமரபு நூலாசிரியர், அறிவுடையவன் யார்?

அறிவிலாதவன் = புத்தியில்லாதவன், புத்தியில் நவவியாகரண பண்டிதனான சூரியனையொத்தவன்

அறுகால் = வண்டு, அறுபட்ட கால்

அறுபதம் = வண்டு, அறுபட்ட பாதம், கையாந்தகரை

அறுபதினாயிரம் = அறுபதாயிரம், பதினாயிரத்தில் அறுபட்ட அதாவது ஐயாயிரம்

அறுமுகன் = குமரன், அறுபட்ட முகத்தையுடையவன்

அன்பாலாக்குவித்தான் = அன்பினாலே சமைத்தவன், அன்பாலே ஆ(பசு)வின் கூட்டத்தை ஒன்று சேர்த்தவளான் கண்ணன்.

அன்று = அல்ல, அந்தத் தினம் (எ.கா.) வந்தது அவனன்று = வந்தது அவனல்ல, அவன் வந்தது அற்றையதினம்

அன்னையாரிடம் = தாயிடம், தாய் எவரிடம், தாயின் இடது பக்கம்

ஆகாதனம் = (காலத்துக்குப்) பயனுறாத காசு, கொலைக்களம்

ஆகாது = முடிவுறாது, ஆ(பசு)வின் செவி

ஆடகம் = பொன், விளையாடுமிடம்

ஆடரி = திருமுருகன், ஆடுங்குதிரை, அசையும் நெற்கதிர்

ஆடவை = ஆடும்படி செய், நிருத்த சபை

ஆட்டுக்கம்பலம் வேண்டினான் = நடனம் புரிவதற்குப் பொற்சபையை இச்சித்தவன், ஆட்டுமயிராலான கம்பளியை இச்சித்தான்

ஆட்டுக்கால் = அடம்பங்கொடி, ஆட்டின் கால்

ஆட்டுத்தலை = ஆட்டின் தலை

ஆணாய் = ஆண் நாய், ஆண்பிறவியெடுத்து

ஆண்டகை = வீரன், ஆளுகை செய்த

ஆண்டவனில்லையா = கடவுள் இல்லையா? அங்கு அம்மனிதன் இல்லையா?

ஆத்தாள் = தன்னைப் பெற்றவள், ஆ(பசு)வின் கால்

ஆந்தை = பஞ்ச பறவை, ஆதன் தந்தை

ஆபத்து = துன்பம், பத்துப் ஆ(பசு)க்கள்

ஆரணி = ஓரூர், திருமறையின் உருவமான உமையவள், நிறைந்த அழகு

ஆரத்தினையே = முத்துவடத்தையே, முழுமையும் தினைப்பயிரையே

ஆலம் பால் = ஆலமரத்துப் பால், நச்சான பால்

ஆலயம் =சீவனென்ற ஆ(பசு)வின் மனம் அடங்கியிருக்கும் தானம், ஆலமரமும் குளமும்

ஆவணி = ஒரு மாதம், ஆ(பசு)வையலங்கரி

ஆவுடையார் = ஆ(பசு)வையுடையவர், சிவமாகிய லிங்கத்தோடு ஒன்றித்துள் சத்தியாகிய வட்டப்பீடம்

ஆழ்வார் = கருடப்புள், திருமாலின் பன்னிரு தொண்டர்க்குள்ள தொரு பெயர் (பக்தியில்) அழுந்துபவர்

ஆள்வணங்கி =தொட்டால் வாடி, அரசமரம், ஆளை வணங்குபவன் = ’கோவிந்தன் பணம் தேட ஆள் வணங்கியாய்ப் பிறந்தான்’

ஆறரை = ஆறில் அரைப்பங்கு கொண்ட மூன்று (3), ஆறோடு அரையுங் கொண்ட தொகை (6 ½)

ஆறுதலை = ஆறு தலைகள், ஆழி பெருவெள்ளம் உறைவிடம், தேறுதல், கங்கை ஆற்றின் தலை

ஆறேகால் = ஆறோடு கால் கொண்டது (6 ¼) கால்கள் ஆறே

ஆற்றுவாய் = தணிப்பாய், ஆற்றின் பிறப்பிடம்

ஆற்றுவாளை = ஒரு மீன், துயரையொழிப்பவளை

ஆனைக்கன்று = அத்திமரம், யானைக்கு அந்நாள்

இக்கரை = இந்துப்பு, இந்தக்கரை

இச்சகம் = முகமன், இந்த உலகம்

இடக்கை = வாச்சிய வகுப்புளொன்று

இடாரொன்று தருவாரோ = உலோபிகள் ஒன்றை ஈவாரோ? இறைகூடை ஒன்றைத்தருவாரோ?

இடும்பை = துன்பம், (ஒரு பொருளை) வைக்கும் பை

இதை = கலப்பை, காராமணி, இந்தப் பொருளை

இந்திரனூர் = பொன்னாங்காணி, இந்திரனுடைய ஊராகிய அமராவதி

இந்திராணி = இந்திரன் மனைவி, பூனைக்கூட்டத்துக்கு அரசி (இந்தி = பூனை) = ‘இராஜாம்பாள் தனது ஆசைநாயகனுக்குக் காரியத்தில் இந்திராணியானாள்’

இரண்டெட்டில்வா = இரண்டு எடுத்தடி வைக்கும் போதில்வா, இறந்து பதினாறு நாள்களான கருமாந்தரத்தன்று வா

இரண்டேகால் = இரண்டுடன் கால் கொண்டது (2 ¼), கால்கள் இரண்டே

இராகவனே = இரகு குலத்தில் தோன்றின சீமானே, இராகு என்ற அரக்கன் அவனேயாவன்

இராசாவை ஒழிப்பின் பிறகு = துன்பமில்லை இராப்பொழுது மரணாவத்தை யினின்றும் விலகினால் அப்பால் துன்பம் யாதுமில்லை, மன்னவனை அரசினின்றும் நீக்கினால் பிறகு குடிமக்களுக்கு யாதொரு துன்பமுமில்லை

இராமாநுசன் = ராமனுக்குத் தம்பியான லட்சுமணப் பெருமான், அவரே கலியுகத்தில் உடையவராய்த் திருவவதாரஞ் செய்தவர், மனத்தில் (பாவ) இருளையுடைய மனிதன் ‘இரத்தினசபாபதி முதலி துர்மார்க்கத்தில் இராமாநுசனேயானான்”

இருகால் = இரண்டு கால்கள், இருமுறை அரை (½)

இருகுரங்கின்கை = இரண்டு குரங்குகளினுடைய கைகள், முசுமுசுக்கைக்கொடி

இருப்பை = இலுப்பைமரம், இருப்பாயென்னும் வினைமுற்று

இருமா = இரண்டு மாமரங்கள், பெரிய குதிரை, இருபதில் இரண்டு பங்கு (2/20), இருமல் நோய்கொள் ’இருமாமுன் ஒருமாகிழ் நின்றாரை நீயோது (காளமேகப்புலவர்)’

இருவில் = பெரிய வில், கரியவொளி (சீவ. சிந்து 339)

இலங்கையில் = இலங்காபுரியில், கையில் ஒன்று மில்லா தவரேம்

இல்லாள் = மனைவி, இல்லத்தரசி, வீட்டிலிருக்கிற ஆள்

இல்லான் = கணவன், இல்லத்தரசன், வீட்டுப் ஆ(பசு)

இவ்வையம் = இந்த உலகம், இந்தச் சந்தேகம்

இனிதாக்கு = நன்மையுறச்செய், நன்றாகச் சமையல் செய்

இனியது = இனிமையானது, பிறகு அது

இனியான் = மேன்மையானவன், பிறகு நான்

ஈகையன் = கொடையாளன், ஈ மொய்க்குங் கையையுடையவன்

ஈயை = ஈ என்ற செந்தை, இஞ்சி

ஈவாய் = கொடுப்பாய், ஈயின்வாய், ஈ மொய்க்கும் வாய்

உடம்பாடு = சம்மதம், உடம்பானது அவர்கிற

உடம்பை =தேகத்தை, கலங்கலான நீர்

உப்புக்கண்டம் பெற்றாள் = உப்புச் சேர்த்துக் காயவைத்த இறைச்சித் துண்டை வாங்கினாள், உப்புக்கு ஈடாக அண்டத்தைப் பெற்றாள் (அண்டம் – உலகம், முட்டை)

உமையாள்வோன் = உங்களை ஆள்பவன், உமையவள், கொழுநன்

உம்பல் = உமது பல், யானை (எ.கா.), உம்பல் நிறம் கருமை

உம்மைவினைவருத்தாதோ = உம்மைக் கரும்பலன் வாட்டாதிருக்குமோ, பிராரத்தவினை தொல்லைப் படுத்தாதோ

உள்ளவன் = பணமுடையவன், உள்ளேயுள்ள அந்த மனிதன்

உள்ளான் = ஒரு பறவை, நினைக்கமாட்டான், உள்ளேயுள்ள ஆ(பசு)

உன்மணி =உனது மணி, உயர்ந்த மணி

உன்மத்தம் = பைத்தியம், உனது களிப்பு

உன்முகம் = நினது முகம், மேனோக்கிய முகம்

உன்னாலயம் = இதயம், உனது கோயில்

ஊகையன் = விவேகமுடையவன், ஊனைக் கையிலுடையவன்

ஊக்கமது கைவிடேல் = ஊக்கத்தைக் கைவிடாதே, ஊக்கத்தைத் தருகிற கள்ளைக் லகவிடாதே

ஊமன் = ஊமை, ஊனைத் தின்கிற அரசன்

ஊரண்டினார் = ஊரிடத்தே சேர்ந்தார், கள்ளிமரம்

ஊருடைமுதலியார் = ஊரையுடைய முதலியார், முருங்கை மரம்

ஊற்றுவாய் = நீரூற்றின் பிறப்பிடம், பெய்வாய் அல்லது சொரிவாயென்னும் வினைமுற்று

எங்கை = எனது கை, எனது தங்கை

எட்டக்கரத்தார் = எட்டெழுத்துக்கு அதிதெய்வம்யான திருமால், எட்டும் படியான அந்தக் கையையுடையவர்

எட்டரை = எட்டுடன் அரை கொண்ட என் (8 ½), எட்டிலரைப்பங்கு (4)

எட்டு முலை = எட்டு முலைகள், (கைக்கு) எட்டுகிற முல்லை மலர் (முல்லையென்பது முலையென இடைக்குறைந்தது

எண்ணுதற்கும் = நினைப்பதற்கும், எட்டுப் புருவங்கள் அல்லது நான்கு முகமுடைய பிரமனுக்கும்

எம்மான் = எமது தெய்வம், எமது மான், எந்தமான், என் மகன்

எம்மை = எப்பிறப்பு, எங்களை

எவ்வனம் = இளமை (யௌவனம் என்பது இவ்வாறு வழங்குகிறது), எந்தக் காடு

எழுபிறப்பு = ஏழு பிறவிகள், உயர் பிறப்பு

என்கை =என்று சொல்லுதல், எனது கை

என்செய்வாய் = என்ன செயல் செய்யப்போகின்றனை, எனது சிவந்த வாய்

என்பரவாமை = எலும்பு, அரவு, ஆமையும் தொழாதிருத்தல் யாது களணம் பற்றி?

என்றலைவை = எந்நாளில் அலைவாய்? எனக்கூறியே அலைவாய், என் தலைமீது வை

என்றவன் = என்று கூறினவன், எந்நாளில் அந்த மனிதன், சூரியன்

என்று வந்தான் = எந்த நாளையில் வந்தான்? எனக்கூறி மகிழ்வுற்றான், சூரியன் உதித்தான்

என்னை = என்ன? என் தாய், எனது தந்தை, நான் என்பதன் இரண்டாம் வேற்றுமை

ஏகபாவம் = ஒரே தன்மை, ஒரே பாவச்செய்கை

ஏழரை = ஏழும் அரையங்கொண்டது , ஏழிலரைப்பங்கு (3 ½)

ஐயமிட்டார் கெட்டார் = பிச்சையிட்டதால் எவரே தீங்கையடைந்தார்? பிச்சையிட்டவர்கள் கெட்டுப் போனார்கள்

ஐயம்பொழியும் = ஏற்பார்க்குப் பிச்சையிடும், மன்மதனின் ஐந்து பாணங்களி னவத்தையினின்றும் விலகும்

ஐயன் = தந்தை, குரு, மூத்தோன், அரசன் இருமல் நோயுடையவன்

ஒருகால் = ஒருமுறை, ஒற்றைக்கால்

ஒருமரம் = செம்மரம், ஒரே மரம்

ஒருமா =இருபதி லொருபங்கு (1/20), மாமரமொன்று

ஒற்றுமை = ஐக்கியம், ஒற்றும்படியான மை

ஒன்பதரை = ஒன்பதுடன் அரையும் கொண்டது (9 ½), ஒன்பதிலரைப்பங்கு (4 ¼)

ஒன்று மற்றவனால் முடியுமா? = செயற்கரிய ஒரு செயல் என்னைத் தவிர வேறொருவனால் முடிவுறுமா? பயனில்லாதவனால் முடிவாகுமா?

ஓங்காரம் = ஓம் பெருவோசை, பெருமையுறு முத்துவடம்

ஓமப்பொடி = ஓமம் கலந்துள்ள ஒரு தின்பண்டம், திருநீறு (ஓமம் – வேள்வி)

ஓராள் = ஒரு மனிதன், தெளிவுறாள்

கங்கைநீர்சுமந்தீர் = கங்காசலத்தைத் தாங்கினர், பிரம கபாலத்தைக் கையிலே நீர் ஏந்தினீர்

கஞ்சிகுடி = கஞ்சியைக் குடிப்பாய், காஞ்சிபுரம் இருப்பிடம்

கடலை = கடலையென்ற சிறுபயிர், ஆழியை, கடுமையான அலை

கடிதடம் = பெண்குறி, நறுமணமுள்ள இடம்

கடைமீன் = கடையில் விற்கும் மீன், இரேவதி நாள்

கடைவாய் = தயிர் முதலிய கடைவாய், வாயினடிப்பாகம்

கட்டிமை = கட்டுப்பாடு, இறுகின மை

கண்டத்தோசை = குரலோசை, துண்டங்களாகிய தோசை

கண்டிதமாய்ப்பேசு = கண்டிப்பாய்ப் பேசு, பார்த்து இதமாகப் பேசு

கண்டியாள் =கண்டிப்பதியிலுள்ள ஆள், கண்டிக்கமாட்டாள்

கண்ணீர் = கண்ணிலிருந்து சொரியும் நீர், கள்ளாகிய நீர்

கண்மை = கண்ணுக் கிடுமை, கண்ணோட்டம்

கத்திகை = கத்தியோடு கூடிய கை, சிறுகொடி

கந்தனை = சிற்றரத்தைப்பூடு, முருகனை

கம்பத்தான் = வேளாண்மைத் தொழிலான், கலைகள் பத்தில் சிறந்த இராவணன்

கம்பீரம் = ஆர்ப்பரிப்பு, கம்பென்னுந் சிறுபயிரின் ஈரம்

கம்மாளன் = ஒரு சமூகம், கபாலத்தை யேந்தின சிவன்

கரிக்கை = கரிசலாங்கண்ணி, கரிக்கறையுடைய கை

கரிமுகன் = யானை முகத்தையுடைய பிள்ளையார், கரிபூசின முகத்தினன்

கரியமால் = காய்ச்சற் பாடாணம், கரிய நிறமுடைய திருமால்

கருக்கோட்டை = ஓரூர், கருவாலாய கோட்டை, கரிய நிறமுடைய கோட்டை, கூர்மமுக்கம்

கருங்கண்ணி = மைதீட்டின கரிய கண்ணையுடையவள், ஒரு மீன்

கருங்காலி = ஒரு மரம், கருமையான காலையுடையவள்

கருந்தலை = கரிய தலை, நாலிலொரு பங்கு (¼)

கருப்பநீர் = கருப்பையிலுள்ள நீர், பனையின் சாறு (பதனி, பதனீர்)

கருமான் = கொல்லன், கருவுற்ற மான், கரிய மான்

கருமை = பெருமை, கரிய மை, கருவினாலாகிய மை

கரும் பிறைக்கும் = கரும்பை இறைக்கும், வெள்ளிய பிறை நிலவு, கரும்பு வில்லையுடைய காம தெய்வம்

கரும்புல் = பனைமரம், கரிய புல்

கரும் பேய்க்கும் = கரிய நிறமுடைய பேய்க்கும், கரும்புக்கு ஒப்பாகும்

கருவாடு = உலர்ந்த மீன், சினை கொண்ட ஆடு

கருவாளி = கருத்துடையோன், கருவைக் கையாள்பவன்

கருவிற்படையார் = கரிய வில்லை ஆயுதமாகக் கொண்டவர், கருப்பத்தில் தோன்றச் செய்யாதவர்

கருவை = வரகுவைக்கோல், ஒரு சிவதலம், கருவை நீ வை, தாயின் கருப்பத்தில் வைப்பாய்

கலசபாக்கம் = ஓருர், கலசம் போன்ற இடம்

கல்லறை = சவக்குழி, கல் வீடு

கல்லாமை = கற்றுக்கொள்ளாமை, கல்லாலாகிய ஆமை

கல்லானை = கற்கவறியாதவனை, கல்லினாலாய் யானை

கல்லான் = தோண்டான், படிக்காதவன் கல்லினாலான ஆ(பசு)

கல்லுப்புப்படி = கல்லுப்பும் படியளவு, கல்லானது வீங்குமாறு

கல்லை = கவர்வழி, கல் என்பதன் இரண்டாம் வேற்றுமை

கவிகை =குடை, குரங்கின் கை, புலவனது கை, கவிழ்ந்த கை

கவிராயன் = புலவன், குரங்குகளுக்கு அரசனான சுக்கிரீவன்

கழுதை = கர்த்தபம், பொதி சுமக்கும் விலங்கு, சூலத்தால் (பகைவருடம்பைத்) துளை

கழுநீர் = ஆம்பல் மலர், அரிசி களைந்த நீர்

கழுவாள் = சுத்திபண்ணாள், கழுமரத்தில் செருகிய வாள், கழுவிலேற்றின ஆள்

களிகை = இளம் பூவரும்பு, களியையுடைய கை

களித்தின்று போ = களியை உண்டு போவாய், இன்றைய தினம் களிப்புற்றுக் செல்வாய்

களிப்பாக்கு = அவித்துக் காய்ந்த பாக்கு, களிப்பையுண்டாக்கு

கள்ளச்சரக்கு = திருட்டுத்தனமாக வந்த பொருள், கள் அல்லது மதுவையுடைய அந்தப் பொருள்

கள்ளிக்காக்கையைத் தந்தான் = கள்ளிக்காக்கையைக் கொடுத்தான், திருடிக்கு உடலைத் தந்தான்

கள்ளிக்கோட்டை வீடு = கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள வீடு, கள்ளிக்கு ஓட்டை வீடு

கள்ளிமுளையான் = ஈழத்தலரி, கள்ளி பெற்ற மகன்

கற்பகம் = பஞ்ச தருக்களிலொன்று, கற்புடைய மனம்

கற்பனை = இல்லதை உள்ளதாக சிந்தனை செய்யும் பாங்கு, கல்லாலாகிய பனைமரம்

கற்பில்லாள் = கற்புக்குணத்தை இல்லாத விலைமாது, கற்புடைய மனைவி

கற்புரம் = பொன், கற்புக்குணமென்னும் வலிமை

கற்றார் = படித்தவர், கல்லாலான மாலை

கற்றேன் = படித்தேன், மலையில் வைத்த தேன்

களிகரம் = அன்பு, கனியையுடைய கை

கன்னார் = ஒரு சமூகம், ஒரு மருந்துச் சரக்கு, கல்லிலுரித்த நார்

கன்னிகை = கன்னியின் கை, பூவரும்பு, குமரி

கன்னிச் செவ்வாய் = கன்னியின் சிவந்த வாய், கன்னியா ஓரை யிலேறிய அங்காரகன்

காக்காய் முக்கி = கருமுகிற் பாடாணம், காக்கையின் முக்கு போன்ற நாசியையுடையவள்

காசறை = மணி, மயிர்ச்சாந்து, காசுடைய அறை

காசிலான் = குற்றமில்லாதவன், (கையில்) பொருளில்லாதவன்

காட்டாள் = காண்பிக்கமாட்டாள், காட்டு மனிதன்

காட்டான் = காண்பிக்கமாட்டான், காட்டு ஆ(பசு)

காட்டெருமை = சதுரக்கள்ளி, காட்டிலுள்ள எருமை

காட்டேரி = ஓரூர், ஒரு தெய்வம், காட்டிலுள்ள ஏரி

காதறுப்பான் = காதை அறுப்பவன், காதைச் சுற்றிவரும் புண்

காமரம் = சோலையிலுள்ள மரம், வண்டு இசைப்பாட்டு

காமன் = மன்மதன், கற்பகத்தருவுக்கு இறைவனான புரந்தரன்

காமுகன் = தூர்த்தன், (பிறரைக்) காத்த முகத்தினன்

காரிகை = பெண், சனி(காரி)யனின் கை

காவேரி = ஒரு தெய்வ ஆறு, (சுற்றிலும்) சோலை சூழ்ந்த எரி

காற்றண்டை = காற்று வீசும் பக்கம், காலியணியும் தண்டை

கானக்குறத்தி = தேன், காட்டில் வாழ் குறமாது

கானிலிந்திரன் = கொடுவேலி, காட்டிலுள்ள இந்திரன்

கிழங்கெடுக்கும் = கிழங்கைப் பூமியின் கண்ணிருந்து தோண்டும், முதுமையை ஒழிக்கும்

கிளைவிட்ட = மரத்தின் கிளையை நழுவவிட்ட, மாத்தில் கிளைகளுண்டாகிய, சுற்றத்தாரைத் துறந்த

குடலை = பூக்குடலை, குடல் என்பதன் இரண்டாம் வேற்றுமை

குடியாள் = குடிக்கமாட்டாள், பண்ணையாள், குடிக்கிற ஆள், தாளகம்

குணமது கைவிடேல் = (நற்)குணத்தைக் கைவிடாதே, குணத்தைத் தருகிற கள்ளை நீக்காதே

குமரன் = சிவனினுடைய மகன், அற்ப அல்லது பயன் தராத மரம் (கு+ மரன்), மரமென்பது மரனெனப் போலியாயிற்று

குரங்குமவனே = வானரமும் அவனேயாவன், வளைகிற அல்லது தாழ்கிற அந்த மனிதனே

குருகை = ஆழ்வார்திருநகரி, குருவின் கரம்

குருவிச்சை = ஒரு மரம், குருவுக்குள்ள ஆசை

கெடுவை = கெடுவாயென்னும் வினைமுற்று, தவணை ஏற்படுத்து

கைகூடு = சித்தியாகு, (அறுபட்ட) கையானது ஒன்று சேர்

கைக்கும்பூ = கரத்துக்கும் பூ, வேப்பமலர்

கையன் = வஞ்சகமுடையவன், கையையுடையவன்

கையை = தங்கை, கரத்தை

கைவிலங்கு = கைக்கிடுந்தளை handcuft, தும்பிக்கையுடைய யானை

கொடியன் = பொல்லாதவன், கொடியை மேலே தூக்குபவன்

கொல்லாள் = கொல்லமாட்டாள், கொல்லுகிற ஆள்

கொல்லான் கொல்லமாட்டான், கொல்லுகிற ஆ(பசு)

கொள்ளிடம் = ஒரு ஆறு

கொல்லிடம் = கொல்லுகிற இடம்

கோடிக்கரை = ஓரூர், ஏரிகரையின் முனை

கோடி தீர்த்தம் = தொன்முது கோடி (தனுக்கோடி), கோடிக் கணக்கான தெய்வீக நீர் அல்லது தூய நீர்

கோடியில்லாமை = புதுச்சீலை இல்லாமை, நூறுலட்சம் பொருளில்லாமை

கோடியுடையான் = புதுச்சீலையை உடுத்தினவன், நூறுலட்சம் பொருளுடையவன்

கோடி வயது = பதினாறு வயதுக்குள்ளான பெண்பருவம், கோடிக் கணக்கான வாழ்நாள்

கோபாலன் = ஆ(பசு)க்களைக் காக்கும் கண்ணன், நெற்றியில் கண்ணையுடைய சிவன் (கோ – கண்; பாலம் – நெற்றி), இடையன்

கோமலம் = இளமை, ஆ(பசு)வின் சாணம்

கோயிலான் = கோயிலையுடையவன், கோயிலாகவுடையவன், கண்ணில்லாதவன்

கோரட்சகன் = இடையன், கண்ணன்

கோவலன் = கண்ணகியின் கணவன், ஆ(பசு)க்களைக் காப்பதில் வல்லவனான இடையன்

கோனல்லன் = அரசன் நல்லவன், மன்னனல்லாதவன்

சக்கரநெறிநில் = (அரசனது) ஆஞ்ஞைப்படி நடப்பாய், பணமுலாவும் வழியிலே நிற்பாய்

சக்கிரிகை = முழந்தாள், குயவன் அரசன் அல்லது திருமாலின் கை

சக்கிலி = செம்மான், கண்ணில்லாதவன் (சக்கு – கண்)

சக்கிலிச்சி = சக்கிலிப்பெண், கண்ணில்லாதவள்

சங்கரி = (பாவத்தைத் தொலைக்கிற) உமையவள், சங்கையேந்தின திருமால்

சங்காரம் = அழித்தல், சங்கினால் செய்த ஆரம்

சங்கை = சந்தேகம், சங்கமென்னும் ஆயுதத்தை

சடைமுடியாள் = சடையை முடியிலுடைய உமையவள், அவிழ்த்த கூந்தலை முடிக்கமாட்டாள்

சண்டிகை = கொற்றவை, கோபமுடையவளின் கை

சதிபதி = உமையை ஒரு பாதியாக உடைய சிவன், வஞ்சனையை யுடைய கணவன், கற்புடையாளும் கணவனும்

சத்தகன்னிகை = ஏழு மாதர்கள், சப்தமிடுகிற பெண்கள்

சந்தில் = சனி, குறுந்தெருவில்

சரக்குப்பை = பாணங்களின் குவியல், சரக்குவைக்கும் பை

சரக்கை = பண்டத்தை, வில்லையுடைய கை

சருவகோபாலன் = சர்வகோபாலன் அனைத்தும் தானேயான கண்ணன், ஒருவகை அகன்ற பாத்திரங்கொண்டு பிச்சையெடுக்குங் கொள்கையுடையவன் [சருவம் – வாயகன்ற பாத்திரம் (எ.கா.) கருவக்கட்டி,கோபாலம் – புரட்டாசியில் சனிக்கிழமைதோறும் பிச்சையெடுக்கும் செய்கடன்] (எ.கா.) கண்ணன் கோபிகா பெண்கள் ஒவ்வொருவர் முன்னேயும் சர்வ கோபாலனாகி நின்றான்; திண்டிவனத்துக் கணக்கன் முடிவில் பட்டணத்து விலைமாது வீட்டில் சருவ கோபாலனாய் வந்தான்

சலங்கை = சதங்கை, சலத்தையுடைய கை

சவமுற்றாவிக்குருகீரே = தணியாக் கோபமுற்றுப் உயிர் மூச்சுக்கு வருந்துகின்றிலையே, குளத்தின் நீரிடத்தெய்திய நாரைகளே (சலம் – தணியாக்கோபம், நீர்; ஆவி = உயிர் மூச்சுக்கு, குளம்)

சனிநீராடு = சனிக்கிழமைதோறும் நீராடல் செய், சனிக்கிற நீரிலே (ஊற்று நீரிலே) குளிப்பாய்

கன்னிநாயகம் = தும்பைப்பூடு, கருஞ்சீரகம்

சாகாமக்கள் = இலை காய் கனி முதலியவை தின்னுகிற மனிதர், இறவாத மனிதர்

சாகைக்குந்தத்து = கிளைகளையுடைய குருந்த மரத்தின் மீது (குந்தம் – குருந்தமரம்), சாவதற்கும் ஒரு கண்டம்

சாசனம் = இறந்த மக்கள், உறுதிப்பத்திரம் = ‘இந்திராணி அநீதியாய்த்தேடிய சொத்துக்கு ஒரு சாசனம் வேண்டாமோ?’’

சாணிற்குறைந்தான் = ஓட்டைச் செடி, ஒரு சாணிற்கும் குறைந்த உயரமுடையவன்

சாபனை = சாபம் Malediction, பட்டுப்போன பனைமரம்

சாமந்தி = ஒரு பூஞ்செடி, சாகுந்தறுவாயிலிருக்கும் வெண் குரங்கு

சாமரை = சாமரம், இறக்குந் தறுவாயிலுள்ள மான்

சாம்பிராணி = சாகும் நிலையிலுள்ள விலங்கு, ஒரு வாசனைப் பொருள் Benzoin

சாரதி = தேர்ப்பாகன், சாகிற இரதிதேவி

சாருபம் = கடவுளது உருப்பெற்றிருத்தல், சாக்குறியுடைய உருவம்

சாலக்கொடியாரம்மணலே = மிகவும் கொடியவராவார் அந்த அண்ணலே, மிகுதியும் கொடிகள் நிறைந்துள்ள அந்த மணலிடத்தே (அண்ணல் – பெருமையிற் சிறந்தோன்)

சாவரம் = சமய நூல்கள் சொல்லும் குற்றங்கள், செத்துப் போவதற்குரிய வரம்

சாவனம் = ஒரு கருவி, நாணற் புல், ஓமச்சடங்கை நிறைவேற்றுங் கடைசியாகுதி, பிணஞ்சேர் காடு

சாவாளை = ஒரு மீன், மெலிந்தது, இறந்துபோமவளை, செத்த வாளைமீன்

சிங்க நாதம் = மான் கொம்பினாற் செய்ததோர் வாத்தியம் (சிங்கம் – சிருங்கமென்பதன் திரிபு) சிங்கத்தின் கெர்ச்சனை

சிதம்பரம் = ஒரு சிவதலம், பதனரிந்த அரமென்னுங் கருவி

சிதறி = பாடலமரம், சிந்தியென்னும் வினையெச்சம்

சித்த சாதனம் = மனத்திற்கு உறுதி, வெண்கடுகு

சித்திரக்காலி = ஒரு நெல், அழகிய காலையுடையவள்

சித்திரவதை = கண்ட துண்டமாய் வெட்டிக் கொல்லல், அழகிய தேன்கூடு

சிந்தாகுலம் = மனக்கலக்கம், கிதறிய ஆவின் கூட்டம்

சிந்துபுட்பம் = சங்கு (சிந்து – கடல்), சிந்துகிற மலர்

சிரத்தை = அன்பு, தலையை

சில்லிகை = நல்லாடை, துவாரத்தையுடைய கை

சிவந்த வேசை = செம்பரத்தைப் பூடு, சிவந்த நிறமுடைய விலைமாது

சிறப்பில்லாள் = மேன்மையுடைய மனைவி, மூதேவி

சிறுகா குறையா, சிறிய சோலை

சிறுகால் = சிறிய கால், தென்றல்

சீமான் = தனவான், நச்சுக்குணமுடைய மாரீசனென்ற மான் (சீ–நஞ்சு)

சீரகம் = கறிக்கிடும் ஒரு சரக்கு, சிறப்புற்ற இடம்

சீழ்க்கை = சீழ்வடியும் கை, வாயாலூதும் ஒரு சத்தம்

சுக்கிலை = புளியமரம், சுக்கு இல்லை

சுத்திகரம் = சுத்தஞ்செய்தல், சுத்தியென்னுங்கருவியுடைய கை

சுமங்கலை = கற்பழியாது கணவன் கீழ் வாழ்பவள், நல்ல அம்பட்டத்தி

சுயம்பாகி = சமையற்காரன், தானாயுண்டாகி

சுயோகி = கள், நல்லயோகி

சுவடி = நூல், நற்பாதம்

சுவாசம் = உயிர்ப்பு, நல்லிருப்பிடம், சவட்டுமன்

சுவைத்தேன் = சுவையுடைய தேன், அநுபவித்தேன்

சூதகம் = மாதவிடாய் விலக்கம், கெட்ட மனம்

சூதராட்சசன் = பொன்னம்பர் amber, சூது நெஞ்சினனான அரக்கள்

சூதன் கொல்லையிலே மாடுமேயும் = சூதுடைய நெஞ்சினன் கொல்லையிலுள்ள பயிரைப் பட்டிமாடு மேய்ந்து விடும், பாதரசத்தைச் செவ்வனே கட்டுகையில் பொன்மயமாகி விடும்

செங்கண்ணி = ஒரு மீன், (சினத்தியால்) சிவந்த கண்ணையுடையவள்

செங்கல்பட்டு = ஓர் ஊர், செங்கல்லா லடியுண்டு

செங்கை = ஆதிரைநாள், சிவந்த கை

செஞ்சொல் = வெளிப்படையான மொழி, செந்நெல்

செட்டிபெண்டாட்டி = செட்டியாருடைய மனைவி, முருகனின் மனைவியான வள்ளி

செந்தலை = எட்டிலொரு பங்கு, சிவந்த தலை

செந்திரு = தாளகம், திருமகள்

செந்தோட்டி= சிவந்த நிறத்தினனான தோட்டி, சிறுகாஞ்சொறி பெருகாஞ்சொறி

செப்படி வித்தை = ஒரு தந்திர வித்தை, வித்தையைச் சொல்லுவாயடி

செம்பரத்தை = சிவந்த விலைமாது, சப்பாத்துச் செடி

செம்பாலாச்சு = செம்பினாலாயிற்று, சிவந்த நிறமுடைய பாலாகியது

செம்பால் = சிவந்த நிறமுடைய பால், செம்பென்னும் லோகத்தாலே

செம்புறா = ஒரு மீன், சிவப்பு நிறமுடைய புறா

செம்பை = சிற்றகத்திச்செடி, தாம்பிரலோகத்தை

செம்மலை = ஆலிரைச்செடி, சிவந்த நிறமுடைய மலை, பெருமையிற் சிறந்தோளை

செம்மான் = சக்கிலியன், சிவந்த நிறமுடைய மான்

செம்மை = செவ்வை, சிவப்பான மை

செயவானை = வெற்றியுடையவனை, பட்டத்து யானை state elephant

செய்யவளை = திருமகளை, கழனியிலுள்ள சங்கு (செய் – கழனி, வளை – சங்கு) செந்நிறமுடைய வளையல்

செய்யாள் = திருமகள், செய்ய மாட்டாள், செய்கிற ஆள்

செய்யான் = செய்யமாட்டான், பூரானெனுஞ் செந்து

செருப்புக்கு = செருப்பின் பொருட்டு, போர்க்களத்தே புகுந்து (செரு – சமரவிளை பூமி) = "செருப்புக்குத் தோல் வாங்குஞ் சென்னி யகளங்கன்' (தனிப்பாடல்)

செவ்வாய் = சிவந்த வாய், அங்காரகன்

சேணியன் = ஒரு சமூகம், சுவர்க்க லோகாதியனான இந்திரன்

சேயிலம் = இலுப்பைமரம், குழந்தை இல்லாதவரேம்

சேற்கண்ணி = அரிதாரம், சேல் மீன் போன்ற கண்ணையுடையவள்

சைவாசாரம் = சிலசமய வொழுங்கு, இகழ்ச்சியுடைய ஒழுக்கம் (சை இகழ்ச்சி)

சொத்தை = புழுவண்டு முதலியன் அரித்தது, உடைமையை

சோற்றிலை = கற்றாழை, உண்பதற்குச் சோறுவைக்கும் இலை

தங்காள் = தங்கை, தங்கமாட்டாள்

தங்கான் = அரையென்னுமெண்ணின் குறி (½) தங்கமாட்டான், தங்குகிற ஆ(பசு)

தங்கையை = தமது கையை, இளையாளை

தங்கையைக் கொல்லி = தங்கையைக் கொன்றவள், சிறியாணங்கை

தசரதராமன் = தசரதன் மகனான சீராமன், பல்லக்கும் தேருமுடைய இருள் நிறத்தினனான இலங்கை மன்னன் (தசம் – பல்லக்கு) = 'தசரதராமன் புகழ் பிணத்தின்மீ திட்ட பூமணமே யொக்கும்'

தடிகை = மின்னல், தடியேந்தின கை

தட்டுவாணி = விலைமாது, சிறுகுதிரை, குற்றம் அல்லது தந்திரமுடைய சொல், தட்டுப்போன்ற வெண்டாமரை யாசனத்திலுறையும் கலைமகள்

தந்தபலம் = விளாமரம், கொடுத்த பழம்

தம்மில்லம் = தமது இல்லம், மயிர்முடி (சூடா – நிக)

தருமநீதி = தருமமுறை, தீர்மானம் தரப்பெற்ற அநீதி அல்லது முறைகேடு = ‘அவன் தருமநீதி கடவுளுக்கும் பொறுக்குமோ?’ (தரும் + அநீதி)

தலைமகன் = பெருமையிற் சிறந்தோன், முதற் புதல்வன்

தலைவிரிச்சான் = சாரணைப்பூடு, தலைமயிர் முடியாதவன்

தழுவாள் = கட்டியணைக்க மாட்டாள், தழுவுகிற ஆள்

தனபாரம் = பருத்த கொங்கை, பணச்சுமை = ‘ஆணும் பெண்ணுந் தனபாரமுடைய திந்நாடே‘

தனிகை = இளம்பெண், தனித்த கை

தன்முன் = தனக்கு முன்பாக, தனது தமையன்

தாதா = தருவாய் தருவாய், ஈகையாளன், பாட்டன்

தாமரை = கமலம், தாவுகின்ற மான்

தாமோதரனார் = தாம்பை அடி வயிற்றில் கட்டப்பெற்ற கண்ணன், தாமாகவே (தாரக மந்திரத்தை) ஓதுகின்ற சங்கரன்

தாயைக்கொல்லி = வாழை, தாயைக் கொல்பவள்

தாரணியார் = பூதலத்தை ஆள்பவர், பூதலத்துள்ளவர்கள், கிண்கிணி மாலையை ஆபரணமாகப் பூண்டவர், பூமாலையைச் சூட்டிக்கொள்ளார்

தாழம்பூ = ஓலைப்பூ Keora flower, ஆழ்ந்த பாற்கடலி லுண்டாகிய தாமரை போலும் முகத்தையுடைய திருமகள் (தாழ் + அம் + பூ)

தாழாமை = இறுமாப்பு, நீரிலழுந்திய ஆமை

தானமது கைவிடேல் = தானஞ் செய்வதைக் கைவிட்டு விடாதே, தானமாகத் தரும் தேனை அல்லது கள்ளை நீக்காதே

தானவன் = அசுரன், (அனைத்தும்) தானேயான ஆண்டவன்

திரிசூலி = காளி, கற்றாழை

திரிபுரமெரித்தான் = முப்புரத்தை எரித்த சிவன், (உலகில்) திரிகிற உடலை யெரித்த வெட்டியான்

திருக்காட்சி = தேவதரிசனம், வஞ்சகத்தை ஆளுதல் (திருக்கு – ஆட்சி)

திருக்குளம் = கோயிற்குளம், வஞ்சகமுடைய மனம் (உள்ளமென்பது உளமென இடைக்குறைந்தது)

திருக்கை = ஒரு மீன், வஞ்சகத்தை, செல்வமுடைய கை

திருக்கொன்றைத்தாரான் = வஞ்சகமான காரியமொன்றைச் செய்யான், அழகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த சிவன்

திருக்கோயில் = தேவாலயம், வஞ்சகச் செய்கை தொலைவுற்றால் (திருக்கு + ஒயில்)

திருப்பாதஞ்சிவந்தார் = அழகிய திருவடிக ளிரண்டும் சிவந்திருக்கப் பெற்றவர் (திரு + பாதம் + சிவந்தார்), சேனையைத் திருப்பாது அஞ்சி வந்தார்

திருமுகம் = வரைந்தனுப்புமோலை, அழகிய முகம்

திருவல்லிக்கேணி = அழகிய அல்லிமலரையுடைய குளம், அழகிய கொடிக்கு ஏணி

திருவாளர் = திருமகளை ஆள்பவரான திருமால், செல்வத்தை (அறுப்பதற்கான) வாளாயுதமுடைய நெஞ்சினர் (இஃதை இக்காலத்தே மூத்ததேவிக்கு இருப்பிடமாயுள்ளவர் தமது பெயருக்கு அடைமொழியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்)

தின்னாமை = உண்ணாதிருத்தல், தின்னுகிற ஆமை

துடைவை = உழவுகொல்லை, பூந்தோட்டம், துடையை வை, துடைமீது வை

துணிகரம் = வீரம், வேட்டியையுடைய கை

தூமை = மகளிர் சூதகம், பரிசுத்தமான மை

தேவடியாள் = தெய்வத்துக்கு அடிமையானவள், தேவடி காக்கிற ஆள்

தேற்றுவித்து = தேற்றாமரத்தின் விதை, தெளிவுறச் செய்து

தொடுவாய் = ஆறுங்கடலுங் கூடுமிடம், தீண்டுவாய், முகத்துவாராம்

தொடுவான் = தீண்டுவான், அடிவானிடம்

தொட்டவிரல் தறித்தான் = தொட்டவிரலை வெட்டினான், பெருங்குறிஞ்சாக்கொடி

தொழுமரம் = (மக்கள்) வணங்கும் அரசமரம், தண்டனைக்காரருக்குரிய மரம்

தோற்கடித்தான் = தோலைக்கடித்தான், தோல்வியுறச் செய்தான்

தோற்பாய் = தோலாலாகிய பாய், தோல்வியுறுவாய்

நகத்தாள் = நகத்தையுடையவள், தெய்வீகம் பொலிகிற அந்தத் திருவடி (நகு + அ – தாள்)

நங்கை = பெண்ணிற் சிறந்தாள், நமது கை (நம் + கை)

நச்சுப்பார்வை = மோகப் பார்வை, விடப்பார்வை

நச்சுவாய் = விரும்புவாய், தீச்சொல்

நஞ்சறுப்பான் = நஞ்சை நீக்குபவன், படுவங்கீரை

நடுகை = நடுதல், நடுவேயுள்ள கை

நடுங்கல் = பயப்படல், நடும்படியான கல்

நந்தனம் = பூந்தோட்டம், நம்முடைய தனம்

நல்லதனம் = அன்பையடைய, நல்ல திரவியம் அல்லது செல்வம்

நல்லம்மான் = தாயின் சகோதான், கறுப்புமான்

நல்லவேளை = ஒரு பச்சிலைப் பூடு, நற்சமயம்

நல்லவை = மேன்மையானவை, நல்ல சபை

நல்லான் = நற்குணமுடையவன், நல்ல ஆ(பசு)

நல்லூர் = ஓருர், நல்ல ஊர்

நவநீதம் = வெண்ணெய், புதிய நீதி

நன்குடையார் = நல்ல குடையையுடையவர், நன்மை யாகவுடையவர் (நன்கு + உடையார்.

நன்குறிஞ்சி = நல்ல குறிஞ்சி நிலம் (நல் + குறிஞ்சி), நன்மை பயக்க உறிஞ்சி (நன்கு + உறிஞ்சி)

நாகூரான் = ஓருரான், நாக்குக் கூர்மையுடையவன்

நாகையான் = நாகப்பட்டினத்தான், பேசுவதில் நாவன்மையோடு எழுதுவதிலும் ஆற்றல் மிக்கவன்

நாங்கள் அருந்தினோம் = நாம் கள்ளைக் குடித்தோம், நாங்கள் உண்டோம்

நாட்டினான் = நாட்டிலுள்ளவன், நாட்டையுடை யவன், நிலை நிறுத்தினான்

நாயகம் = நடத்துந்தன்மை தலைமை, நாய் இருக்குமிடம்

நாயனார் = பெருமையிற் சிறந்தோன், நாயை யொத்தவர்

நாய் நாக்கி = இலைக்கள்ளிப்பூடு, நாயினது நாக்கையுடையவள்

நாலடி = சங்கமருவிய நூலிலொன்று, நான்கு அடிகொண்டது

நாலரை = நாலும் அரையும் கொண்ட எண் (4 ½), நாவிலரைப்பாகம் (2)

நாலுமுலை = மூலைகள் நான்கு, தொங்குகிற முலை அல்லது முல்லை மலர்

நால்வாயன் = நான்கு வாயையுடைய பிரமன், பிள்ளையார்

நாவலர் = புலவர், அமைச்சர்

நாவலனல்லன் = தாவவன் நற்குணமுடையவன், நாவில் வல்லமை இல்லாதவன்

நாவாய் = நாக்குடைய வாய், கப்பல்

நாவிதன் =நாவால் இதமுறப்பேசுபவன் அம்பட்டன் (நாவால் இனிமையாக நாகசுரத்தில் பாடுபவன்)

நாழிகை = விநாடி அறுபது கொண்டது, (தானியமளக்கும்) படியையுடைய கை

நானிலம் = நால்வகை நிலம், நான் நிலத்தை

நானூறு = நாலுநூறு, நான் நூறு

நான்கல்லாது வாளா இறப்பேனோ = நான் கற்காமல் வீணாகச் சாவேனோ? அறம் பொருள் இன்பம் வீடேன்கிற நான்கு பொருள்கள் பெறாது சும்மா உயிர்விடுவேனோ?

நான்மணிமாலை = ஒரு பாமாலை, நான் ஒரு மணிமாலையை

நிராகாரம் = அருபம், உணவின்மை

நின்மலம் = அழுக்கின்மை, நினது குற்றம்

நின்றாய் = நீ ஓரிடத்தே நின்றனை, நினது தாய்

நின்னடியார்பணிந்தார் =உமது திருவடியை எவரே பணிந்தனர்? உமது தொண்டர்கள் தொழுதனர்

நின்னடி யான் பணிந்தேன் = மது தொண்டனாகிய நான் தொழுதேன், உமது திருவடியை நான் தொழுதேன்

நீகாமன் = மானுமி நீ மன்மதனுக்கு நிகரானவன்

நீதா = நீ தருவாய், நீதியையுடையவனே

நீரதி = கடல், நீரதிக்குச் சமானமானவள்

நீராகாரம் சாப்பிட்டீரோ = சோற்றிலூறிய நீரை அருந்தினையோ? நீர் உணவைப் புசித்தீரோ?

நீரிழிவு = ஒரு நோய், நீர் இழிவான செயல்

நீரிறக்க மருத்துவன் யாது செய்வன் = நீர் சாதற்கு மருத்துவன் என்ன செய்வான்? உடம்பிலுள்ள கெட்ட நீரை இறக்குவதற்கு மருத்துவன் என்ன செய்வான்?

நீர்நிலை = தண்ணீரின் மட்டு, நீர் நிலையான செயல்

நீர்வாழைக்காய் உண்டீரோ = நீர் வாழைக்காய்க் கறியை உண்டீரோ? மீனை உண்டீரோ? (நீர்வாழைக்காய் = மீன்)

நீர்விளையாடேல் = (குளத்தின்) தண்ணீரிலே விளையாடாதே, நீங்கள் விளையாடாதேயுங்கள்

நீலகண்டன் = துரிசு, சிவன்

நுங்கைவெட்டுவான் = பனையினிளங்காயை வெட்டுவான், நுமது கையை வெட்டுவான்

நூற்றாறு = நூனாழிகை (நாடா), நூறோடு ஆறுகொண்ட எண்

நெல்லூர் = வடக்கேயுள்ள ஓர் ஊர், நெற்கழனி மிகுந்த ஊர்

பசுங்கதிர் = பயிரினிளங்கதிர், குளிர்மையான ஒளிக்கதிர்களையுடைய நிலவு

பசுங்கால் = பசிய நிறமுடைய கால், தென்றல் (பசுமை + கால்)

பசுநரம்பு = ஆ(பசு)வின் தேகத்தில் உள்ள நரம்பு, பச்சைநிற நரம்பு

பச்சையுடம்பு = பலமில்லாத உடம்பு, பச்சை நிறமுடைய உடம்பு

பஞ்சாயுதம் = திருமாலினாயுதங்கள், பஞ்சினாலாகிய ஆயுதம்

படியாள் = கணவனுக்கு அடங்கி வாழமாட்டாள், வாசிக்கமாட்டாள், கூலிக்குப் பயிரிடும் ஆள்

படையான் = படையை யுடையவன்

பட்டமங்கை = ஒரு சிவதலம் (திருவிளையா புரா – அட்டமா. அருளுரை. 9) இராசனின் மனைவி

பணியாரமும் = அப்பவருக்கத்தொன்றும், பாம்பினாலான மாலையும், ஆபரணமாகிய மாலையும்

பதார்த்தம் = கறிவகை, பதத்துக்குப் பொருள்

பதினேழேகால் = பதினேழும் காலும் கொண்ட எண் (17 ¼), நான்கேகால் (4 ¼) கால்கள் நான்கேயாகும்

பத்தியக்காரி = சிறுகீரை, பத்தியம் காப்பவள்

பத்தினியாகிலும் தருவானோ = பத்தாகிய பொருளை இதற்குப் பிறகாகிலும் கொடுப்பானோ? பத்தியை இந்தத் தற்பரை முதற் கொண்டாகினும் (கடவுளிடத்துச்) செலுத்தாதிருப்பானோ? பத்து பக்தி (எ.கா.) “பத்துடை அடியவர்க்கெளியன்” (திருவா – மொழி), அவனுக்கு உரியவளான மனைவியையாகிலும் இதன் பிறகாகிலும் கொடுப்பானோ?

பரத்தை = விலைமாது, மேலுலகத்தை

பருக்கை = சோறு, பருவையுடைய கை

பலகை = கற்பலகை, பல கைகள் அல்லது மனிதர்

பலதானம் = அநேக தானங்கள், கருப்பதானம் nuptial

பலராமன் = உடல்வாகுடைய சீராமன், கண்ணனின் தமையன்

பல்லவர் = பலர், பல்லவ மன்னர்

பல்லாண்டு = பல ஆண்டுகள், பல் முளைக்கும் ஆண்டு

பல்லினர் = சதுரக்கள்ளி, பல்லையுடையவர்

பழங்கண் = மெலிவு, பழைய கன்

பழங்கள் = பழமையான கள், கனிகள்

பழமலை = திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்), பழம் (மிகுதியாயுள்ள) மலை, பழத்தாலாகிய மலை

பழமொழி = பழமையான சொல், பழச்சுவையையொத்த சொல்

பழவடியார் = வழித்தொண்டர் (கையில்) பழத்தையுடைய அடியார்

பள்ளாடு = ஒரு வெள்ளாடு, பள்ளச் சமூகம் வளர்த்த ஆடு

பறந்தலை = (நாலுதிக்குகளிலும்) பறந்து திரி, சுடுகாடு, போர்க்களம்

பன்னகம் = பாம்பு, பல மலைகள், பலமரங்கள் (நகம் – மலை, மரம்)

பன்னாகம் = துளசி, பல்லையுடைய நாகம்

பாகனார் = ஊர்தியைச் செலுத்துபவர், சர்க்கரைபோலுமினிய சொல்லை யுடையவர்

பாடகம் = பெண்கள் காலணியிலொன்று, பாடுகின்ற இடம் (பாடு + அகம்)

பாடைகுலைத்தான் = பாடையைச் சிதைத்தவன், பாகற்கொடி

பாடைக்குத் தோள் கொடுத்தேன் = (ஒப்புயர்வில்லாது) தாய்மொழியின் பொருட்டுத் துணைசெய்தேன், (பிணம் வைத்து) பாடையைத் தூக்க எனது தோளைக் கொடுத்தேன் 'தீவினை தொலைய விலைமாதுவின் பாடைக்குத் தோள் கொடுத்தேன்'

பாம்புகண்டசித்தன் = கரடி, பாம்பைக் கண்ட, சித்தன்

பாம்புக்கண்ணி = பாம்பு போலுங் கொடிய பார்வையுடையவள், சங்கங்குப்பிப்பூடு, பாம்பு போன்ற குணத்தாளுக்கு அண்ணி

பாம்புதின்னி = முண்ணாயகிச் செடி, பாம்பைத் தின்னும் விலங்கு

பாயசம் = இன்சுவைத்தாய ஒரு பானவகை, பாய்கிற ஆடு (அசம் – ஆடு)

பாரிசாதம் = ஐந்தருவினொன்று, பாரி என்னும் வள்ளலளித்த சோறு

பாரியாள் = மனைவி, பருத்த ஆள்

பார்த்தசாரதி = கண்ட தேர்ப்பாகன், அருச்சுனன் சாரதியான கண்ணன்

பார்வையான் = தோக்கையுடையவன், பூமிமீது வைக்கமாட்டான்

பாலனம் = காத்தல், பாற்சோறு, பாலைப்பருகும் அன்னப்புள்

பாலாடை = பாலிற்பிடிக்குமாடை, பால் போலும் நிறத்தையுடைய துணி

பாலைக்கிழத்தி = கொற்றவை, பாலையுடைய மனைவி

பால்மாறுதல் = சோம்பலாயிருத்தல், பால் மற்றொன்றாக வேறுபடுதல்

பாவியாள் = (ஒன்றைப்) பாவிக்கமாட்டாள் பாவத்தைச் செய்த ஆள்

பிடியாள் = பிடிக்கமாட்டாள், பிடியளவுடைய ஆள்

பிணிமுகமுடையான் = நோய் கொண்ட முகத்தையுடையவன், மயிலை வாகனமாகவுடைய முருகன்

பிண்ணாக்கு = எண்ணெய் கக்கின எள்ளின் கட்டி, பிளவாகிய நாக்கையுடைய பாம்பு

பிரேதராட்சஸி = துளசி, பிணத்தைத் தின்னுகிற அரக்கி

பிள்ளைக்கறியாது செய்தான்? = பிள்ளைக்கறியை என்ன செய்தான்? பிள்ளைக்கு அறியாமல் செய்தான்

பிள்ளையார் = விநாயகர், குமாரன் யாவனேயாவன்

பின்னவன் = தனக்குப் பிறகு பிறந்தவன், பிறகு அந்த மனிதன்

பின்னைகேள்வன் = திருமகளின் கணவனான திருமால், (ஒருத்தி தன்னை மணந்தவனுக்குப்) பிறகு தேடிக்கொண்ட கணவன் 'இந்திராணி பின்னை கேள்வன் பொற்பதமுற்றாள்'

பீதலம் = பித்தளை, மலமிருக்குமிடம்

பீமரம் = யுத்தம், பீயாலாகிய மரம்

பீவரி = பக, பருவப்பெண், பெண்கிளி துரைத்தனத்தார் மலத்துக்கு வாங்கும் தீர்வை

பீவரை = பருத்தவன், பீயாலாகிய மலை

பீவை = நீர் the water, மலத்தை ஓரிடத்தில் வை

புதுச்சேரி = புதுவைநகர், புதிய ஊர்

புதுமை = நூதனம், புதிய மை

புத்தியில்லாதவன் = அறிவு இல்லாதவன், அறிவில் நவவியாகரணப் பண்டிதனான சூரியனை யொத்தவன் (புத்தியில் + ஆதவன்)

புரந்தனை = உடலை, மீட்டாய்

புருடராகம் = நவமணியினொன்று, ஆணுக்குரிய இசை

புலியூர் = சிதம்பரம், புலிவாழ்கிற ஊர்

புல்லாங்குழல் = ஓருதுகுழல், புல்போன்ற (பெண்ணின்) மயிர், புல்லாலாகிய மயிர்

புழுக்கை = அடிமை, புழுவையுடைய கையினன்

புளிமா = புளிப்புள்ள மாமரம், புளித்த மா

புற்கை = (சினையாருபெயர்) சோறு, அற்பத்தையுடைமை, புல்லையுடைய கை

புனவிறை = நீரை இறை, வருணன்

பூசனம் = பூசை, மண்தலத்தார்

பூசாபலன் = பூசையின் பலன், வாடிய பூவின் பலன்

பூசிலன் = தெய்வம், சந்தன முதலியவற்றைப் பூசவில்லை

பூதவம் = ஆலமரம், மருதமரம், பூதலம் செய்த தவம்

பூதவேசி = வெண்ணொச்சில், பூதக்கூட்டத்துக்கு விலைமாது

பூதை = அம்பு, பூக்கொண்டு தை

பூத்தானம் = அருமைபண்ணல், பூவாலலங்கரித்த இடம்

பூபாலன் = அரசன், வேளாளன் (பூ = பூமி, பாலன் = காப்பாற்றுபவன். இங்குப் பூமி மீதுள்ளாரை : பூ – பூமியில் விளையும் பயிர்), பூவாலாகிய குழந்தை

பூமகள், பூமாது = திருமகள், பூவால் செய்த பெண்

பூமான் = அரசன், கணவன், பூவாலாகிய மான்

பூவிலான் = மலரை இல்லாதவன், பூக்கள் கொண்டு எய்யும் வில்லையுடைய மன்மதன்.

பூவை = பெண், நாகணவாய்ப்புள், மலரை, மலரை வை

பூவையாள் = பெண், பூவைக்குழலிலணியான்

பூவையான் = காயாம்பூ மேனியனான, கண்ணன், மலரை (கூந்தலில்) வையான், பூமிமீது (உயிரோடு) வைக்கமாட்டான்

பூனைக்கண்ணன் = பூனையின் கண்களையுடையவன், கோமேதகத்தை யணிந்தவன்

பூனைக்காலி = ஒரு செடி, அரவமிடாது மெதுவாக நடப்பவள்

பெண்ணவன் = ஆண்மையுடையவன் (பெண் + அல்லன்), பெண்ணாலுண்டாகுமின்பம் (பெண் + நலன்)

பெண்ணாய் = பெண்நாய் bitch, பெண்பிறவியெய்தி

பெண்ணை = பனைமரம், அருடநாள், ஓர் ஆறு, சிறுமியை

பெண்ணைக்கண்டாடினேன் = பெண்ணையாற்றைக் கண்டு, குளித்தேன், மாதொருத்தியைப் பார்த்து மருவினேன்

பெரியதனம் = பெருந்தன்மை, பெண்ணின் பெரிய மார்பகம், மிகுந்த திரவியம் அல்லது செல்வம்

பெருங்காயம் = ஒரு மருந்து, பருத்த உடல், பலத்த காயம் serious wound.

பெருஞ்செருப்படி = ஒருமருந்துப்பூடு, பெரிய செருப்பாலே (தாக்கிய) அடி

பெருமான் =பெருமையிற் சிறந்தோன், பெரிய மான்

பெரும்பாடு = மாதவிடாய் இரத்தப்பெருக்கு, கடினமான வேலை = 'வயிறு வளர்க்க அரும்பாடு பெரும்பாடு படுகிறாள்

பெருவியாதி = தொழுநோய், பெரிய நோய்

பேசாமை = மோனம், பேசுகிற ஆமை

பேடிகை = கூடை, பேடியினுடைய கை

பேய்க்கு மட்டி = ஒரு கொடி, பிசாசுக்கும் கேவலமான புத்தியுடையவன்

பேராசை = மிக்க ஆசை, பெயருக்கு மட்டும் ஆசை

பேரானை = பெயருடையவனை, இடம் விட்டு நீங்காதவனை, பெரிய யானை

பேரின்பம் = வீடுப்பேறு, பெயருக்கு அல்லது பெருமைக்கு மட்டும் இன்பம்

பேரூர் = மேலைச்சிதம்பரம், (ஒருவனது) பேரும் ஊரும்

பையுள் = சிறுமை, துன்பம், பைக்குள் in the bag

பொதியில் = பொதிய மலை, மூட்டையில், சபை, திணிக்கில்

பொதுவில் = அம்பலம், நாட்டாமை

பொய்கை = குளம், கோட்டான், போலியான கை

பொய்கையார் = ஒரு தமிழ்ப்புலவர், செய்கையா லமைத்த கையையுடையவர், குளத்தில் தோன்றியவர், குளத்தையுடையவர்

பொய்யாமை = பொய்மொழி கூறாமை, போலியான ஆமை

பொருளில் பெரியன் = (கையிலுள்ள) செல்வத்தால் மிகுந்தவன், பொருளில்லாத பெருங்குணத்தான் 'விலைமாதுவின் சொத்துக்குக் கொடி கட்டி வந்த தசரதனும் பொருளில் பெரியவனாவானோ'

பொன்னன் = பொன்னையுடையவன், திருமகள் கேள்வன், வியாழன்

பொன்னிலம் = தெய்வ உலகம், பொன்னையுடையராயில்லோம்

பொன்னேரி = சென்னையையடுத்த ஓருர், திருமகள்லென்னு மழகியை மனைவியாகவுடையவனாய்

போசனப்பிரியன் = மிகுதியாய்த் தின்பவன், சாப்பாட்டு ராமன், போகும் சனத்தின் மீது பிரியமுடையவன்

மகராசன் = அருள் பெற்றோன், வேள்வியில் அல்லது மக விண்மின் நாளில் பிறந்த மன்னன்

மகர ஓரை = அருள் பெற்றவள், மகமென்னும் ஓரை

மகாகர்வம் = பத்திலட்சங்கோடி, மிக்க செருக்கு

மகாபகை = பெரும்பகை, பெரிய ஆறு (ஆபகை –ந்தி)

மச்சிகை = மோர், மக்கனியின் கை

மடியில்லான் = சோம்பலில்லாதவன் (மடி–சோம்பல்), உடை இல்லாதவன், முலை மேற்றிரள் இல்லாத ஆ (மடி + இல் + ஆன்) . கூடாரத்திலேயுள்ள பா (மடியில் – கூடாரம்) (சேது புராணம்).

மணமகன் = திருமண மாப்பிள்ளை, வாசனை வீசும் மேனியுடைய மகன்

மணலை = ஒரு மீன், மணல் என்பதன் இரண்டாம் வேற்றுமை

மணாளன் = கணவன், மண்ணை ஆள்பவன்

மணிமான் = சூரியன், மணிகட்டியுள்ள மான்

மண்ணுடையான் = அரசன், குயவன்

மதனாலயம் = குய்யம், அழகிய கோயில்

மதிமகன் = அறிவுடைய மகன், புதன்

மதியாதவன் =மதிக்கமாட்டாதவன், அறிவுடையா யாதவன் (யாதவன் யதுகுலத்தவன்)

மதுகை = வலி, தேன் அல்லது கள் ஒழுகுகிற கை

மயிர்க்கொன்றை = ஒரு பூமரம், மயிர்க்கு ஒருபொருளை, மயிர் மீது வைத்த கொன்றை மலர்

மயிலை = மயிலாப்பூர், இருவாட்சி மரம், ஒரு மீன், மயிற்பறவையை

மரக்கலம் = கப்பல், மரத்தினாலாகிய பாத்திரம்

மரக்கால் = எட்டுப்படி கொண்டது, மரத்தினாலாகிய கால்

மரியம்மாள் = இயேசுநாதரின் தாயார், இறந்த அன்னையார்

மரியாள் = இயேசுவின் தாயார், சாகமாட்டான், செத்த மனிதன்

மருமகள் = மகனின் மனைவி, மருவுகிற (சேர்கிற) மகள், வாசனை வீசும் மேனியுடைய மகள்

மருமகன் = மகளின் கணவன், குற்றமுடைய மகன், அணைகிற மகன், மருவணிந்த மகன்

மருமான் = மருமகன், மகன், மருவணிந்த மான்

மருவாடுவதேன் = (என்னைக்) கலப்பாய், நீ ஏன் வருத்தமுற்றிருக்கின்றனை? மருவென்னும் வாசனையையுடைய பூவேர் ஏன் வாடியிருக்கிறது?

மலைத்தேன் = தடுமாறினேன், மயங்கினேன், போர்புரிந்தேன், மலைமீது (தேனீக்கள் சேர்த்துவைத்த) தேன்.

மலைமகள் = பருவதராசன் மகள், எதிர்த்த பெண்

மறந்திகழ் =வீரம் பொலிகின்ற (மறம் + திகழ்), மறதியுற்று குறைகளை பேசு (மறந்து + இகழ்)

மறுகை = நுங்கு, மற்றப்பக்கம், பிறிதொரு கை

மறைவிடம் = மறைவான இடம், மறைந்துள்ள நஞ்சு, நஞ்சுவை மறை

மன்றாடினான் = இரந்துகேட்டான், கனகசபையி லாடிய சிவன்

மாகாணி =பதினாறி லொரு பங்கு (1/16), முடிமன்னரும் அடங்குமிடம்

மாகாளி = மகத்துவமுடைய காளிகாதேவி, களாவிழுது, மாவலிக்கிழங்கு

மாண்டார் =இறந்தார், மாட்சிமையுடையோர், மாட்சிமையுடைய மாலை

மாதங்கத்தானை = மாதைத் தனது திருமேனியி லுடைய சிவனை (மாது + அங்கத்தானை), யானைகளோடு கூடிய சேனை (மாதங்கம் + தானை), சிறந்த பொன்மயமான ஆடை (மா + தங்கம் – தானை)

மாதங்கமலையேந்தி = பெரிய பொன்மலையாகிற மேருகிரியைத் திருக்கரத் தேந்தின் சிவபிரான் (மா + தங்கமலை + ஏந்தி), (மணிமேகலை யென்கிற) தவமாது அங்குச் சோற்றைக் கையிலேந்தி (மாது + அங்கு + அமலை + ஏந்தி)

மாதங்கர் = உமாமகேசுரர் (மாது – அங்கர்), பகைவன்

மாத்தூரம் = மகளிர் மாதவிலக்கு, மாத அளவிலேற் படும் தூரம்

மாதம்பத்தில் தோன்றினார் = பத்து மாதங்கொண்ட காலத்தில் பிறந்தார், பெருமை பொருந்திய தூணிலே திருவவதாரஞ் செய்த நரசிம்ம மூர்த்தி

மாதரைநட்டான் = பெண்களை நேசித்தான், பெரிய பூதலத்துள்ளாரை நேசித்தான், பெரிய பூமிமீது (மரத்தை) நடுவித்தான்

மாதவம் = கள், வைகாசி மாதம், வசந்த காலம், பெருந்தவம்

மாதவன் =பெருந் தவத்தினையுடையவன், வசந்தன், திருமகளை மார்பகத்தே யுடைய திருமால்

மாதவிடாய் = மாதவிலக்கு menstruation, மாதத்திலேற்படும் தாகம்

மாதா = மா + தாய், அன்னை, மாவைக் கொடு, குதிரையைத் தா

மாதுபாகத்தான் = கட்டுடலையுடையவன், மாதை ஒரு பக்கலில் வைத்த சிவன்

மாதுளம் =மாதளை, மாதினுடைய மனம்

மாப்பிள்ளை = மணஞ்செய்து கொண்டவன், மாவாற் செய்த பிள்ளை

மாமாமனைக் கொன்றார் = மாதுலனான கம்சனைக் கொன்ற கண்ணன், அழகிய வீட்டிடத்தே சேரமாட்டார் (மா + மனைக்கு + ஒன்றார்)

மாமன் = மாதுலன், பெரிய அரசன், குதிரைக் கிறைவனான நகுலன்

மாயாதவர் = மரணமடையாதவர், இறவாத அருள் பெற்றவர், மாயவனே! சித்தர்கள்.

மாயாபுரி = சத்தபுரியி னொன்றாகிய அரித்துவாரம், சாகாத உடல், பித்தளை

மாரணம் = சாவு, பெரிய புண்

மால்தொடை = திருமாலின் தொடை, துளசி

மாவெட்டு = எட்டு திசைகளில் இருக்கும் மலைகளில் வசிக்கும் யானைகள், மாமரத்தை வெட்டு, குதிரையைப் (பட்டாக்கத்தியால்) வெட்டு

மாற்றான் = பகைவன், ஒரு பொருளைப் பிறிதொரு பொருளாக மாற்றமாட்டான்

மானத்து = மானத்தால் (மானம் – வெட்கம்), பெரிய சங்கு (நத்து –சங்கு)

மானாகம் = மானின் உடல், மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சர்ப்பம் (மால் + நாகம்), பெரிய புன்னைமரம், பெருமை பொருந்தியசுவர்க்கம் (மா + நாகம்)

மானிடவர் = மனிதர், மானை இடப்புறத்தேயுடைய சிவனார்

மீனாட்சி = பொன்னாங்காணிக்கீரை (கண்களுக்கு நன்மையைத் தருவது) , அங்கயற்கண்ணம்மையார்.

முக்கணன் = திரிநேத்திரமுடைய சிவன், உண்ணுகிற அண்ணன் (முக்கு + அண்ண ன்)

முக்கால் = நாலில் மூன்று பங்கு (¾), மூன்று கால்கள், மூன்றாவது கால்

முக்கோல் = திருவோண விண்மீன், துறவிக்குரிய திரிதண்டம்

முடியாதவன் = (காரியத்தை) நிறைவேற்றாதவன், முடியையுடைய யாதவன்

முடிவிடம் = முடியுமிடம், தலையில் நஞ்சு அல்லது விடம்

முட்டாள் = முடன், இடுக்கண்ணுடைய மனிதன் (முட்டு + ஆள்) முள்ளையுடைய அடிப்பாகம் (முள் + தாள்), எதிர்க்கமாட்டாள் .

முட்டைக்கும் =கோழி முதலியவற்றின் முட்டைக்கும், முள் தைக்கும் (தைத்தல் – பொத்துதல்).

முதுகாடு = சுடுகாடு, முதுகின் பக்கமானது அசைகிற

மும்மரம் = கடுமை, தீவிரம், மூன்று மரங்கள்

முயலாமை = முயற்சி செய்யாதிருத்தல், முயலும் ஆமையும்

முயல்வார் = முயற்சி செய்வார், யோகியர் முயல்தோலின் வார் .

முள்ளங்கி = ஒரு கிழங்கு, முள்ளாலான அங்கி (அங்கி – சட்டை), முள்ளையுடைய அங்கத்தையுடையது (முள்ளம் பன்றி)

முனிந்துரை = வெந்தயச்செடி, சினமுற்றுக் கூறு

முன்பிறந்தாள் = அக்காள், முன்பு இறந்தாள்

முன்னடி = முன்னதாக, முன்னங்கால்.

மூக்கிரட்டை =ஒரு பூடு, இரண்டு மூக்குகள்

மூன்றரை = மூன்றுடன் அரையும் சேர்ந்த என் (3½) . மூன்றில் அரைப்பங்கு கொண்டது (1½).

மெய்க்கவசம் = உடம்பின் மீது பாதுகாப்புக்காக அணியும் இரும்பு முதலியவற்றாலாய சட்டை (மெய் + கவசம்), உடம்பிற்கு மயக்கம் (மெய்க்கு அவசம்).

மெல்லியாள் = பெண், மெலிந்த ஆள்

மேகவாயு = ஒரு நோய், மேகத்தோடெழுந்த காற்று

மேலூர் =மேற்கேயுள்ள ஊர், விண்ணுலக ஊர்.

மேற்கத்தியானை = மேற்குத்தேயத்தானை, மேற்குத்தேயத்துள்ள யானை (மேற்கத்து + யானை)

மேனாடு = பொன்னாங்காணி, மேலேயுள்ள உலகம் (மேல் + நாடு), மேலைப்பக்கமாகத் தேடு

மேன்மக்கள் = அறிவிற் பெரியார், மேலிடத்தே வசிக்கிற மக்கள்

மொய்கதிர் = முலை, அடர்ந்த கதிர்

யாதவன் செய்தான் = (ஒரு செயலை) யதுகுவத்தவன் ஒருவன் செய்தான், என்ன செயலை அவன் செய்தான்?

ராமன் = சீராமன் (யாவரையும் ரமிக்கச் செய்பவன்), இரவுக்கு இறைவனான நிலவு

ராவணன் = சீராமரால் கொலையுண்ட இலங்கை தமிழ் மன்னன், இரவு நிறமுள்ள மன்மதன்

வச்சிரதுண்டம் = வயிரமணியின் துண்டு, கருடன் கொக்கு

வஞ்சியாள் = வஞ்சிக்கமாட்டாள், கரூரிலிருக்கும் ஆள்

வடமலை = வடக்கேயுள்ள திருவேங்கடமலை, முத்துவடம் அசைகிற

வட்டிகை = பந்தயப்பொருள், கூடை, எழுதுகோல், வட்டி வாங்குகிற கை

வணங்கரியார் = திருமேனி நிறங் கருமையுடையவர் (வண்ணம் + கரியார்), வணங்குதற்கு அருமையானவர்

வண்ணத்தான் = நிறத்தையுடையவன், வன்மையுடைய சங்கை அணிந்த திருமால் (வல் + நத்தான்)

வண்ணாத்தி = வண்ணாரப்பெண், வளம் பொருந்திய ஆத்திமரம்

வம்புத்தனம் = கெட்ட வழி, வம்பை விளைவிக்கும் பொருள் = 'விலைமாது தேடிய வம்புத்தனம் மேன்மையடையாது', கச்சணிந்த மார்பகம் 'வம்புத்தனத்து இந்திராணிக்கு வெம்பியழுதான் ஒரு பாவி'

வரபலம் = வரத்தாலேற்பட்ட வலிமை, தென்னமரம்

வல்லாரை = ஒரு கீரை, கேட்டை நாள், வலிமையுடையாரை

வல்லான் = வல்லவன், வல்லமையுடைய ஆ(பசு)வது

வள்ளியின்னமுது = வள்ளிக்கிழங்கு, வள்ளியென்பவள்ளித்த இனிய அமுதம்

வனசோபனம் = தாமரை, காட்டில் நடக்கும் நற்செயல்

வாணிச்சிமேனி = மாணிக்கம், வாணியப் பெண்ணான் நிறம்

வாணியன் = ஒரு சமூகம், கலைமகளை மனைவியாக உடையவனான பிரமன்

வாயிலோன் = வாயில் காப்பவன், பேசமாட்டாதவன்

வாராநிதி = கடல், வாராத்திரவியம்

வாலாமை = அசுத்தம், வாலுடைய ஆமை

வாலிகை = மணல், வாலியின் கை

வாலிபம் = இளவயது, வாலையுடைய யானை

வாளரி = சிங்கம், வாளையேந்தின திருமால்

வானரன் = குரங்குகளுக்கு மன்னனான சுக்கிரீவன், வாலையுடைய மனிதன், பெருமையுடைய மனிதன், வெண்மை நிறமுடைய மனிதன், (வால் = வால், பெருமை, வெண்மை)

வான்மீன் = பெரிய மீன், விண்மீன்

விதிக்கு = கோணத்திசை, வினைப்பயனுக்கு

விருந்திலோர் = விருந்தினர்கள் (guests) இல்லாதவர், விருந்தினர்களை வீட்டிலுடையவர், புதுமை இல்லாதவர், புதுமையான வீட்டையுடையவர்

விளக்குமாறு = துடைப்பம், தெளிவிக்கும் வழி அல்லது வகை 'விளக்குமாற்றால் விளக்கினான்".

விற்போர் = விற்பனை செய்பவர், வில்லாண்மைப்போர்.

வீமன் = பாண்டவரு ளொருவன், கருடனுக்கிறைவனான திருமால்.

வெகுமதி = சம்மானம், பேரறிவு

வெகுமானம் = சம்மானம், மிக்க வெட்கம் .

வெங்காயம் = ஈருள்ளி onion, கொடிதாகிய உடம்பு (வெம்மை + காயம்) = ‘வெங்காயம் சுக்கானால்‘ (தனிப்பாடல்)

வெட்டுவாள் = ஒரு வாள், (ஒரு கருவிகொண்டு) தறிப்பாள்.

வெண்மை = அறிவின்மை, வெள்ளை நிறமுடைய மை.

வெந்தயத்தால் = கறிக்கிடுமொரு சரக்கால், வெய்ய வினையால் (அயம் வினை).

வெந்திரளித்தால் = முதுகை (நீ) காட்டினால் (வெந்நீர் முதுகு), வெப்பமான நீரைத் தந்தால் (வெந்நீர் – வெந்தநீர்)

வெவ்விடரினீங்கி = கொடிய தீவினையினின்றும் விலகி (வெம்மை + இடரின் + நீங்கி), கொடிய மலைப் பிளப்பினின்று மகன்று (விடர் – மலைப்பிளப்பு)

வெளியார் = உறவினர் இல்லாத புறத்தினர், அறியாமையுடையவர் (வெண்மை அறியாமை).

வெள்ளாளன் = உழுது பயிரிடுபவன், வெண்மையாகிய பாற்கடலை யுடையவனான திருமால்.

வெள்ளியகல் = வெண்மை நிறமுடைய கல், வெள்ளியாலாகிய அகல் .

வெள்ளையன் = வெண்மை நிறத்தினன், ஆழ்ந்த கருத்தில்லாதவன் (வெண்மை அறியாமை)

வெற்றிலை =தாம்பூலம், வெது இலை

வேங்கை = ஒரு விலங்கு, ஒரு மரம், வேகின்ற கை

வேங்கைக்கோடு = வேங்கை மரத்தின் கொம்பு, வேங்கைப் புலிமீதுள்ள வரி, வேங்கையின் பொருட்டு ஒடுவாய்.

வேசிகை = வாயில், விலைமாதுவின் கை.

வேட்கை = ஆசை, மன்மதனின் கை (வேள் கை) .

வேதகந்தரத்து முக்கண்ணன் = பிரமன்தலை தரித்த சிவன், திருமறையாகிய குகைக்குள்ளுறையும் சிவன்

வேதங்கணால்வளரும் = வேதங்கள் நான்கும் வளரும் (வேதங்கள் + நால் + வளரும்), மூங்கில் மரங்கள் தமது கணுக்களா வளர்ச்சியடையும் (வேய் + தம் + கண்ணால் + வளரும்)

வேதனுக்கு மைந்தன் = பிரமாவின் மகன், (திருநெல்வேலியிலோர்) மூங்கிலிற்றோன்றிய சிவன், வேவு அல்லது தூது பேசுபவனுக்குப் மகன்.

வேதனையளித்தான் = வருத்தத்தை உண்டாக்கினான் (வேதனை – வருத்தம்)

வேதாவினால் = பிரமனால் (வேதா – பிரமன்). மூங்கில் மரமொன்று பிறிதொரு மரத்தோடு தாவினால்.

வேரகம் = வேரினிடம், கருப்பூரம்

வேள்விக்கினமாற்றும் = வேள்விக்கு இனமானதை மாற்றச் செய்யும், வேள்விக்கு இனமானதைச் செய்யும் மன்மதனாலுண்டான தீங்கை ஒழிக்கும், மன்மதனானவன் (மக்களுக்குத்) தீங்கைச் செய்யும் (ஆற்றுதல் – செய்தல்).

வேறுபாடு = வேற்றுமை, மற்றைய தொழில், மற்றொன்று பாடு.

வேற்றுமணாளன் = வேற்றுக் கணவன், அயல்நிலத்தை ஆள்பவன்.

வைகுந்தர் = வைகுண்ட பதவியளிக்குந் திருமால், கூர்மையுடைய குந்தமென்னும் ஆயுதத்தை யுடையவர் (வை – கூர்மை) .

வைகை = மதுரையிலோடும் ஒரு ஆறு, வை (நினது) கையை.

வைசூரி = அம்மை நோய், கூரிய மடக்குக்கத்தி .

List of words that are used as Nouns and Verbs

பெயரும் வினையுமாக வழங்கிவருகின்ற தமிழ்ச்சொற்கள்

அசி = அவமதிச்சிரிப்பு, வாள், விலங்குவதை செய்வதிற் பயன்படுத்தப்படும் கருவி. (வி) நகை 'அசிப்பபோன்று' (சிந்தா, நாந்த, 167); கேலிச்செய்தல் = 'முசுக்கள் போலொளித் திருந்த முநிவராவி தன்னையும் – அசிக்க வீரன் விட்ட சூலமள்ளிமள்ளி யுண்டதே' (அருணாசலபு, திருவவ, 22)

அசை = அசைநிலை, இசைப்பிரிவு accent, செய்யுளுறுப்பாறனு ளொன்று . (வி) ஆடு, கட்டு, ஓசையெடு, தள்ளாடு, உலாவு, கலங்கு, சஞ்சரி

அஞ்சு = ஐந்து, (வி) பயப்படு

அடர் = செறிவு, தகடு, (வி) நெருங்கு, போர்புரி .

அடி = கால், பாதம், ஆதி, மரத்தினடி,வமிசவழி, 12 அங்குலங் கொண்ட ஓரளவு, கீழ். (வி) அறை, மோது, கொல்லு

அடை = அப்பவருக்கத்து ளொன்று, இலை, கனம், சும்மாடு, கரை, அடைமொழி அல்லது பட்டப்பெயர் . (வி) சேர், பெறு, சரண்புகு

அணங்கு = தெய்வப்பெண், பெண், அழகு, ஆசை, வருத்தம், நோய், கொலை, அச்சம், தேவர்க்காடுங் கூத்து. (வி) கொல், அஞ்சு, வருத்து, விரும்பு .

அணி = அலங்காரம், ஆபரணம், அழகு, படைவகுப்பு, மாலை, நிரை, அணியிலக்கண நூல். (வி) பூண், அலங்கரி, தரி

அணை = வரம்பு, மெத்தை, அணைக்கட்டு . (வி) சேர், சார், புணர் .

அண்ணன் = உண்ணாக்கு noula, அண்ணன் என்பதின் விளிவேற்றுமை. (வி) நிமிர்ந்து நில் (எ.கா.) ‘அண்ணாந்த வனமுலை ’ (கல் 28).

அத்து = சிவப்பு, செவ்வை, அரைப்பட்டிகை, எல்லை. (வி) மருந்தொற்று (எ.கா.) மருந்தைக் காயத்தின் மேலத்தி வைத்தான், சார் அல்லது துணைப்பற்று (எ.கா.) என் தோளை யத்திக்கொண்டு வரலாகாதா?

அநுபவி = ஞானி, அறிஞர். (வி) ஐம்பொறியால் நுகர்.

அநுமதி = ஏற்றுக்கொள்ளுதல். (வி) ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்.

அந்தி = மாலைக்காலம், இரவு நெருங்குதல், முத்தெருக் கூடுமிடம், சூரியன் மறைதலில் தோன்றும் செவ்வானம், தில்லைமரம், முடிவு. (வி) பொருந்து, சந்தி

அப்பி = அக்காள் . (வி) பூசி, கௌவி .

அப்பு = நீர், கடல் அம்பு. (வி) ஒற்று, பூசு, கௌ

அமர் = போர், விருப்பம். (வி) உட்காரு, அடங்கு, பொருந்து .

அமை = மூங்கில். (வி) அடங்கு, நிறைவுறு, பொருந்து .

அயர் = வாட்டம் . (வி) உணர் வழி, தளர்

அயிர் = நுண்மை, சந்தேகம், நுண்மணல், கண்டசருக்கரை . (வி) ஐயம்கொள், மறை = 'உயிரனையா யயிராம லுரை யெனக்கே' (வாண : 303)

அயில் = கூர்மை, வேற்படை, கலப்பை, இரும்பு, கோரைப்புல். (வி) உண்

அரக்கு = சிவப்பு, ஓர்வகைமெழுகு. (வி) அழி, தேய் = 'அரக்கனீரைந்து வாயுமலறவே யரக்கி னானடியாலும்' (தேவா – திருவை : 10 திருநாவு).

அரங்கு = இடம், அறை, யாற்றிடைக்குறை, நாடகசாலை, சபை. (வி) மனங்கலங்கு = 'கோடரங்கிட வெழுங்குவி தடங்கொங்கையார்'(இராமா = பால = எதிர் : 33); அழி 'பிணியரங்க வினையகல' (இராம குலமுறைகிள : 2)

அரி = திருமால், பகை, பகைவன், வாயு, அரிசி, அழகு, ஐம்மை, கண்வரி செவ்வரி . பன்றி, மூங்கில், வண்டு கடல், தகடு, சோலை, தேர், உள்ளிடுமணி, பருக்கை, நெற்கதிர் யாழின் நரம்பு, இந்திரன், அக்கில், எமன், சூரியன், சிங்கம், குதிரை, குரங்கு, கிளி, மயில், தவளை, மரகதம், நெற்கதிர், பொன், மலை, கள், சக்கரம், பச்சை நிறம், நிலவு, பாம்பு, கூர்மை, அரிப்பிடி. (வி) கத்தி முதலிய கருவிகளாலறு, கொழி.

அருகு = அண்மையில், ஓரம். (வி) குறை அல்ல சுருங்கு = (எ.கா.) 'அருகலிலா பெருஞ்சீ ரமரர்கள்' (நாலாயி 1: 9 :3) .

அருத்தி = ஆசை பாதம், கூத்து. (வி) உண்பித்து.

அரும்பு = பூவரும்பு, பொன் முதலியவற்றிற் செய்த அரும்பு, மெல்லிய மயிர். (வி) சிறிதாகத் தோன்று (முகிழ்)

அரை = பாதி, இடை. (வி) தேய்

அலர் = மலர்ந்த பூ, நீர், பலரறிந்த பழிதூற்றுகை . (வி) மலர், விரி = (எ.கா.) ‘அவர்தலை மாநிலம் புரக்கும்’ (நைட – சிறப்பு).

அலை = திரை, கடல், கருமணல். (வி) ஆரு திரி, சோம்பு, தள்ளாடு, வருந்து.

அவி = தேவருணவு, சோறு, நெய். (வி) வேகு, கெடு, தணி, வருந்து

அவிர் = ஒளிவெள்ளம், புல்லு . (வி) ஒளிர்விடு, பீறு

அவிழ் = சோறு. (வி) கட்டவிழ், நெகிழ், மலர், உதிர்

அழல் = நெருப்பு, வெப்பம், நரகம், கேட்டை. (வி) எரி, கோபங்கொள்.

அழுந்து = நீராழம், வெற்றிலை நடுவரம்பு. (வி) அமுங்கு, வருந்து

அளறு = சேறு, நரகம். (வி) சிதறிவெடி, பிள, தொனி (இரைச்சலிடு)

அளி = வண்டு, மது, கொடை, அருள், அன்பு, எளிமை. (வி) கா, ஈ, கையளி, பங்கிடு, நெருங்கு

அளை = வளை, குழி, தயிர், புற்று. (வி) கல, புரள், குழை .

அறை = சொல், வகுத்த இடம், கற்பாறை, எழுத்தினோசை, முழைஞ்சு. (வி) அடி, சொல், ஒலி.

ஆகுலி = ஆவிரைச்செடி. (வி) துன்புறு அழு, ஆரவாரி.

ஆய் = தாய், அழகு, இடையராகிய ஆய்ச்சமூகம், நுட்பம், வருத்தம், ஒரு வள்ளல். (வி) ஆராய், தெரிந்தெடு

ஆர் = ஆத்திமலர், ஐந்துருவாணி, கூர்மை, நிறைவு, யார், வண்டியிலை, பூமி, அருமை. (வி) பொருந்து, சாப்பிடு, நிறைவுறு, அனுபவி.

ஆலு = நீர்க்குடம். (வி) ஆடு, தொங்கு ஒலி.

ஆவலி = ஒழுங்கு, வரிசை. (வி) ஆசைப்படு, புலம்பு, கொட்டாவி விடு = (எ.கா.) தீ + ஆவலி – தீபாவலி

இகல் = பகை, போர், வலி. (வி) பகை, எதிர், சமர்புரி, மாறுபடு

இகழ் = இகழ்ச்சி. (வி) இகழுதல்

இசை = ஒலி, புகழ், சொல், சங்கீதம், முத்தமிழி ளொன்று. (வி) இணை, பொருந்து, உடன்படு

இடறு = தடை, ஆபத்து. (வி) கால்தடக்கு, மோது, மீறு.

இடார் = இறைகூடை, எலி முதலியன பிடிக்கும் பொறி. (வி) ஈயார், அணியார்

இடறி = யானை . (வி) காலினாலெற்றி

இடி = அசனி thunder, உறுதிச் சொல், ஒலி, தினை, அரிசி முதலியவற்றை இடித்தெடுத்தமா. (வி) தூளாக்கு உடை, வெடி, சரி

இடுக்கி = குறடு, உலோபி . (வி) அணைத்து, நெருக்கி

இடுக்கு = சந்து, ஒடுங்கிய இடம். (வி) நெருக்கு, இடுக்கிப்பிடி, குறடு முதலியவற்றா விடுக்கு

இணங்கி = தோழி. (வி) ஏற்றுக்கொள்

இணங்கு = பிசாசம், இணக்கம். (வி) உடன்படு = 'உள்ளப்பெறாரிணங்கை யொழிவேனோ' (திருப்பு - 288)

இணாப்பு = வஞ்சகம். (வி) ஏய்.

இணை = ஒப்பு, இரண்டு, துணைவன். (வி) இசை, பொருந்து

இமிழ் = ஒலி, கயிறு, இனிமை, பறை. (வி) ஒலி, முழங்கு

இமை = கண்ணிதழ், இமைப்பொழுது, அற்பம். (வி) இமை கொட்டு.

இயக்கு = அசைவு, செலவு. (வி) செலுத்து, பழக்கு, நடத்து = 'நீரியக்கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்' (மலைபடு - 571)

இயங்கு = ஓர் முட்செடி. (வி) நட, உலாவு, அசை, தங்கு

இரை = உணவு. (வி) ஒலி

இரைத்து = உப்பிலி, புலித்தொடக்கி, வெண்கலம். (வி) ஒலித்து

இலகு = இலேசு, நுண்மை. (வி) ஒளிசெய்

இலக்கு = குறி, குறிப்பு, எண்ணம், ஏது, சமயம். (வி) அடையாளமிடு, சொலிப்பி = 'அது தன்னிலிரேகை - யிலக்குக' (சைவச = பொதுவி-274),

இலங்கு =குளம். (வி) ஒளிசெய்

இவர் = இவர்கள்; அது: பலர் பாற் படர்க்கையிலே அண்மையிடத்தாரைக் கருதுமொரு சுட்டுப்பெயர். (வி) உலாவு, எழும்பு, ஏறு, கல, செல், விரும்பு .

இழை = ஆபரணம், நூல் கயிறு, பஞ்சி நூல். (வி) உட்குழை, கல, உராய்.

இளி = இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, இழிவு, யாழினோர் நரம்பு. (வி) கேலிச்செய், களகளவெனச் சிரி

இளை = திருமகள், இளமை, காவற்காடு, ஆ(பசு), வேலி, புதனுடைய மனைவி, மேகம். (வி) தளர், மெலி.

இறக்காது = செய்தி. (வி) பெயர்த்துச் செல்லாது, சாகாது .

இறைஞ்சி = மரவுரி, (வி) குனிந்து, வணங்கி.

ஈட்டி = குந்தம். (வி) தொகுத்து

ஈண்டு = இவ்விடம், புலித்தொடக்கிச் செடி, இவ்வண்ணம். (வி) நெருங்கு நிறை, கூடு

ஈர் = ஈர்க்குமரம், ஈரம், நெய்ப்பு, பேன்குஞ்சு. (வி) அறு, இழு, உரி = ‘உயிரிரும் வாளது’ (வள் – 334)

உஞற்று = ஊக்கம், முயற்சி. (வி) செய், முயல்

உட்கு = அச்சம், நாணம். (வி) அஞ்சு, நான்

உண்ணா = உண்ணாக்கு. (வி) தின்னாவாம்

உதவி = கொடை, ஈகை. (வி)கொடுத்து

உதி = ஒதியமரம் (தொல் – எழுத் 243), உலைத்துருத்தி. (வி) எழு, தோன்று, காலந்தொடங்கு

உதிர் = துகள், முத்தக்காக, கோரைக்கிழங்கு. (வி)சிதறு, சிந்து, பிதிர்

உந்தி = கொப்பூழ், தேர்த்தட்டு, நீர்ச்சுழி மகள் விளையாட்டினொன்று, நடு, உயர்ச்சி. (வி) தள்ளி செலுத்தி, எழும்பி

உந்து = கச்சோலம். (வி) தள்ளு, செலுத்து, எழும்பு, ஏறு

உப்பு = இலவணம், இனிமை, விளையாட் மணற்குவியல். (வி) வளர், நிமிர் வீங்கு, பொங்கு

உயர் = குன்றிச்செடி, வருத்தம். (வி) வளர், நிமிர், மேன்மையுறு

உரி = அரைப்படி, தோல், கொத்துமல்லி, உரிமை. (வி) களை, கழற்று

உருக்கு = எஃகு. (வி) உருகச்செய், வாட்டு = 'உருக்கர வீரவயில் விழியாய்' (மறைசையந். 21).

உருள் = தேருருள், உரோகிணி. (வி) அழி, புரளு

உரை = மொழி, பேச்சு, விளக்கம், விடை, ஒலி. (வி)தேய், பேசு

உலை = கொல்லனுலை, நெருப்பு மூட்டப்பட்ட அடுப்பு, பாகஞ் செய்யலைக்கும் நீருலை. (வி) அலை, கெடு, சீரழி, மனங்குலை

உவர் = உவர்ப்பு, உப்பு. (வி) உப்புக்கரி துவர், அருவருப்பு கொள்

உவனி = வாள். (வி) ஈரமாகு

உழக்கு = காற்படி. (வி) மிதி, கலக்கு, கொன்றுதிரி

உழை = மான், யாழினோர் நரம்பு, உவர்மன், பக்கம், இடம். (வி) விருப்படு, வேலை செய், வருந்து

உளர் = உடையவர், ஏது liability. (வி) சிறகு கோது, அசை கழல், யாழினரம்பு தடவு

உளை = ஒலி, சேறு, தலை, மயிர், குதிரையின் கழுத்துமயிர். (வி) வருந்து

உள் = உள்ளிடம். (வி) நினையென்னேவல்

உறங்கி = புளியமரம். (வி) ஆழ்ந்த உறக்கம் கொள்

உறண்டு = முரட்டுக்குணம் . (வி) வறளு

உறை = படைக்கூடு, இடம், பாவிடுபிரை, கிணற்றுறை, வாழ்நாள், மருந்து, துளி மழை. (வி) வாழ்ந்துக்கொள், சுற்றித் திரி, இறுகு, செறி.

உன்னி = குதிரை. (வி) நினைந்து

ஊக்கு = முயற்சி. (வி) முயல், அசை, ஆட்டு, எழுப்பு

ஊடு = நடு, தார்நூல். (வி) பிணங்கு, வெறு, பகைத்தல்

ஊட்டி = பறவையுணவு, தொண்டை. (வி) உண்பித்து, அகிற்புகை முதலிய ஊட்டி

ஊர் = நகர். (வி) தவழ், பரவு, தினவுறு, ஏறு

ஊழ் = விதி, பழமை, முறை. (வி) முதிர், வாடு, பதனழி, நினை, மலர்

ஊறு = இடையூறு, காயம், கொலை, தீமை, குற்றம், துன்பம், தீண்டுகை. (வி) நீருறு, கசி, பால் முதலியன சுரசாரமேறு

ஊற்று = நீருற்று, ஊன்றுகோல். (வி)சிந்து,சொரி

ஊன்றி = பாம்பு. (வி) பதித்து

எஃகு = கூர்மை, உருக்கு, மதிநுட்பம், வேற்படை. (வி)நெகிழ், நீள், தாழ்ந்தெழும்பு, எட்டு, உதைந்தேறு பஞ்சு முதலிய கொட்டு

எட்டு = ஓரெண், ஆசை, இறந்த எட்டாம் நாட் நீத்தார் கடன். (வி)தாவியுயர், தொடு, கைக்கு அகப்படு

எண் = கணிதம், இலக்கம், எண்ணம், ஆரூடம், எள்ளு, மதிப்பு. (வி)நினை, ஆலோசி, மதி

எதிர் = முன், முரண், ஒப்பு. (வி) சந்தி, தோன்று, மாறுபடு

எய் = முட்பன்றி, அம்பு. (வி) அம்பு முதலியன எய்

எரி = நெருப்பு, நரகம், கேட்டை, புனர்பூசம். (வி) பிரகாசி, அழல், கோபங்கொள், வயிறெரி

எருக்கு = ஒரு செடி. (வி) கொல், வெட்டு

எழு = கம்பம் வளைதடி, உருக்கு. (வி) உறக்கத்தைவிட்டு எழு, எழும்பு, தோன்று

எள் = ஒரு தானியம் (கூலம்) sesamum. (வி) இழிவாகப்பேசு, தள்ளு

ஏசு = குற்றம், இகழ்ச்சி. (வி) இகழ்

ஏவு = உயர்ச்சி, அம்பு. (வி) கட்டளையிடு, தூண்டு = 'தனாதுகையிருந்த கார்முகம் வளைஇ மாறிலேவு பூட்டி' (கந்தபு – காமதகன 66).

ஏறு = உயர்ச்சி, ஆ(பசு) சிங்கம் மரைமான் முதலியவற்றினாண், இடப ஓரை, ஆண் சுறா, ஆண் சங்கு, இடி, அச்சுவினி நாள். (வி) இவர், தொகை முதலிய அதிகரி

ஒட்டு = இணைக்கப்பட்டது, படைவகுப்பு, சூளுரை, ஓரலங்காரம். (வி) பொருந்து, சேர், கருங்கு, வற்று, பந்தயம் வை

ஒதுக்கு = மறைவு, மறைவிடம். (வி) ஒதுங்கச்செய், ஆடையை யொதுக்கு, சேர், கடன்தீர்

ஒத்து = ஒத்திசை, ஒரூதுகுழல். (வி) விலகு

ஒப்பு = சமானம், தகுதி, இசைவு, அழகு, ஒப்பாரி, உடன்படிக்கை. (வி) ஏற்றுக்கொள்

ஒலி = இடி, எழுத்தொலி, காற்று, ஓசை. (வி) ஆரவாரி, தழை

ஒழுக்கு = ஒழுகுகை, நீர் முதலியவோடுகை, நன்னடை. (வி) ஒழுகச்செய், நடத்து

ஒளி = சுடர், கற்றை, புகழ், சூரியன், பார்வை, நிலவு. (வி) மறை, மனத்திலடக்கு, பதுங்கியிரு

ஒற்று = மெய்யெழுத்து, வேவுகாரன். (வி)அணை, அப்பு, விலகு

ஒன்று = ஏகம். (வி) இணங்கு, பொருந்து, ஐக்கியப்படு, ஒடுங்கு

ஓடு = ஆமை முதலியவற்றினோடு, வீடுவேயும் ஓடு, உடைந்த பானையோடு, இரப்போர் கலம், மூன்ற னுருபு. (வி) நீர் முதலிய ஓடு, கெடு, குலை

ஓதி = ஒந்தி, கல்வி, பெண்மயிர், மலை, ஞானம். (வி) படித்து, சொல்லி, மந்திரமுச்சரித்து

ஓர் = ஒரு. (வி) ஆராய், தெளி

கசங்கு = ஓலை நீங்கிய ஈச்சமரத்தின் மட்டை, ஈச்சமரம். (வி) குழை, மனம் நோகு, வேலையினா லிளை

கடி = மணம், காவல், கூர்மை, சீக்கிரம், திருமணம், ஒளி, அச்சம், நீக்கம், மிகுதி, கரிப்பு, சிறப்பு, இன்பம், புதுமை, ஓசை, விளக்கம், இரப்போர் கலம், இடுப்பு. (வி) கோபி, தண்டி, நீக்குவிலக்கு, ஒட்டு, ஒன்றைப் பல்லால் கடி

கடுகு = ஐயவி, குன்றிச்செடி, எண்ணெய்க்கடுகு. (வி) வேகமாய்ப் போ, உடனே போ

கடை = முடிவு, அங்காடி, கீழ்மை, வாயில், பக்கம். (வி) தயிர் கடை, மரம் லோகம் முதலியவைகளிலே சில செயற்கை வடிவமுடையபொருள்களைச் செய்

கட்டு = கட்டிய கட்டு, யாக்கை, காவல், முட்டை, உறுதி, வரம்பு, கட்டுப்பாடு. (வி) பிணி, வீடு முதலிய கட்டு, திருமணம் செய்

கணி = வேங்கைமரம், கையாந்தகரை, வினாடி, மருதநிலம், ஆரூடன். (வி) எண்ணு, நன்குமதி

கண்டனை = தள்ளுதல். (வி)பார்த்தாய்

கண்டி = இலங்கைத்தீவிலுள்ள ஒரு நகர், கழுத்தணியி லொன்று, இருபது பறை. (வி) கடிந்துகொள், தறி, வெட்டு

கண்ணுதல் = சிவன். (வி) கருதுதல்

கத்தரி = கத்தரிக்கோல், வழுதுணை, brinjal, அக்கினி விண்மீன். (வி) கத்தரியால்வெட்டு, புழுவரி, எண்ணம் வேறுபடு

கப்பு = கவர்க்கொம்பு, கிளை, மயிர்க்கூட்டுஞ்சாயம். (வி) மூடிக்கொள், உன்

கம்பி = இரும்பு முதலியவற்றின் கம்பி, காதணியி லொன்று, சித்திரக்கம்பி. (வி) அசை, நடுங்கு

கரி = யானை, நிலக்கரி, கருமை, மரவைரம், சாட்சி. (வி) உப்புக்கரி, கருகு, காந்து

கருக்கு = ஆயுதத்தின் கூர், பனைமட்டை முதலியவற்றின் கூர். (வி)கருகச்செய், கறுப்போட வாட்டு

கரை = விளிம்பு, எல்லை, ஏரி முதலிய வற்றின் கரை. (வி) நீரிற் கரையச்செய், அழு, உருகு, இளை

கலி = கலியுகம், கலிப்பா, வறுமை, துன்பம், வலி. (வி) தழை, ஒலி, மகிழ்

கலை = நிலவின் பங்கு, சீலை, ஆண்மான், காலநுட்பம், கல்வி, நூல், வைரம். (வி)குலை, நீக்கு, பிரி

கல் = சிலை, இரத்தினம், மலை. (வி)பயில், தோண்டு

கவர் = இரண்டாகப் பிரிகை, வாழைமரம், மரக்கப்பு. (வி) பறி, கிரகி, திருடு = 'கவரில் குடை விளங்குமாமணி'(சேதுபுரா. சேதுவத். 15), 'கவரிலாயு கந்த ராயணன்' (சேதுபு. விதும. 118), 'கவர்க்கண் வைகிடும் வானரங்கள்' (சேதுபு – கவிதீர். 3).

கவி = சுக்கிரன், புலவன், குரங்கு, பாட்டு. (வி)வளை, விரும்பு

கவ்வு = பெருமை. (வி)வாயினாற் பற்று = 'கவ்வு நாயுங் கழுகு முச்சிப்போதொடுத்தாள் சுழன்று' (திருவாய்மொழி).

கழல் = வீரகண்டாமணி, கால் கழற்சிக்கொடி. (வி) நெகிழ்ந்துபோ, பொருத்து விலகு

கழி = உப்பளம், உப்பாறு, கொம்பு, மிகுதி. (வி) கட, செல்

களி = மகிழ்ச்சி, மாவாற் கிண்டிய களி. (வி) மகிழ்

களை = பயிர்க்களை, அயர்வு, அழகு. (வி) விலக்கு, கொல்லு

கள் = மது, தேன், களவு. (வி) திருடு

கறங்கு = காற்றாடி, சுழற்சி. (வி) சுழல், ஒலி

கறி = மிளகு, கறியுணவு. (வி) கடி, புசி

கறுவு = செருக்கு, சினக்குறிப்பு, முனிவு. (வி) உள் வைரங்கொள்ளு சினக்குறிப்புக்காட்டு = 'கறுவொடும் பிரகலாதன் சுதழ்சினந் தலைக்கொண்டானே' (கூர்மபு. அந்தகா. 12), 'கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந்தன்று'(புறப்பொ. பெருந்திணை. 11).

கனி = பழம். (வி) பழு

கனை = ஒலி, செறிவு, நிறைவு. (வி) ஒலி, குதிரை முதலிய கனை

கன்று = எருமை, மான், யானை, ஆ(பசு) முதலியவற்றின் கன்று, கைவளை. (வி) விசனப்படு, பதனழி

கா = காவடி, துலாக்கோல், சோலை, பூந்தோட்டம். (வி) பாதுகாகாப்பாற்று, காவல் செய், உண்ணா நோன்பிரு

காண் = அழகு, ஓரசை. (வி) பார், தெரி, உணர், ஆராய், பெறு, உண்மையறி, பலன்படு = ‘காண்வர விளங்கும்’ (கந்தபு. திருநகர. 42), ‘கற்பனை யத்தனை காணச் சரவணப்பொய்கை’ (மருதூரந். 55)

காதலி = தோழி, மகள், மனைவி. (வி) அன்புகூர், விரும்பு = ‘காதலிமாரொடும் பெருகுங் காதலைப் பேசுகின்றார் சிலர்’(கந்தபு. திருக்கல். 21).

காது = செவி. (வி)கொல்லு, தறி

காமி = காமாதுரன், உவர்மண், பொன்னிமிளை. (வி) விரும்பு, மோகமுறு

காய் = மரத்தின்காய், காய்ப்பரு, சொக்கட்டான்காய். (வி) உலர்,வெறு,எரி

காறு = அளவு, கொழு (கலப்பையிரும்பு). (வி) நெய் முதலிய காறு

கிட்டி = இடுக்குத்தடி, கைத்தாளம், தலையீற்று ஆ(பசு), தேய்ந்த கலப்பை, நுகக்கிட்டி, பன்றி. (வி) மருவி,நெருங்கி

கிரீடி = அரசன், அருச்சுனன். (வி) புணர், விளையாடு

கிளை = மரக்கிளை, தளிர், சுற்றம், யாழினோர் நரம்பு, மூங்கில். (வி) பெருகு, கிளறு = ‘முரசம் படகந்துடி தண்ணுமை யாழ் முழவங்கிளை துந்துபி’ (பெரியபு-திருநா. 76).

கிள்ளி = சோழன். (வி) நுள்ளி

கிறுக்கு = பைத்தியம், நேர்மையில்லாத எழுத்து. (வி) கிறுக்கித்தள்ளு

கீறு = அடையாளம், எழுத்துக்கீற்று, பிளவு,வரி. (வி)கிழி, கிறுக்கு, தேய்

குடவு = குகை, குமரனாடல், வளைவு. (வி) வளை

குடி = குடும்பம், குடியானவன். (வி) பருகு

குடை = உடைவேல், கவிகை. (வி) துளை

குணி = குணத்தையுடையது, முடம். (வி) மதி, கணி

குதி = அடிப்புறத்துமூலை, காற்குதி, முயற்சி. (வி) பாய், துள்ளு

குதிர் = நெல் முதலியன வைக்குங்கூடு. (வி) செவ்வைப்படு

குத்து = சணல், நேர், வாயுக்குத்து. (வி) உலக்கை முதலியவற்றாற் குற்று

குந்தி = ஒரு சிட்டுக்குருவி, கள், பாண்டவர் தாய். (வி) நிற்றலினின்று ஓரிடத்தமர்ந்து

குந்து = தும்பு. (வி) உட்கார் அல்லது அமர்

குமட்டு = ஒக்காளம். (வி) குடலைப்புரட்டு

குயில் = ஒரு பறவை, சொல், துளையுடைப் பொருள். (வி) சொல்லு, துளை, நெருங்கு, இரத்தினம்பதி

குரங்கு = வானரம். (வி) தாழ், வணங்கு, குனி

குலை = கொத்து, அம்பின்குதை, செய்களை. (வி) கட்டவிழ், கலை, தளர், கற்பழ மனந்தடுமாறு, அழிந்துபோ

குவவு = திரட்சி, பெருமை, கூட்டம், மேடு. (வி) திரட்டு (சேர்)

குழம்பு = குழம்பலான உணவுப்பொருள், கஞ்சி, குழைசேறு. (வி) கலங்கு,மனந்தளும்பு, தத்தளி

குழை = தளிர், சேறு, குண்டலம், துளையுடைப் பொருள். (வி) மனமிளகு, வீரத்தை குறை, வளை, வாடு

குளிறு = ஒலி. (வி) பேரொலி செய், ஒலி

குறி = அடையாளம், இலக்கு, தரம். (வி) கருது, மதி

குறுக்கு = விட்டம் diameter, திரியக்கு that which is across. (வி) குறுகச்செய்

குறை = நிறைவில்லாதது, குற்றம், தவறு, சேடம். (வி) கெடு, சுருக்கு

குற்றி = தறி. (வி) இடித்து, நெரித்து, தறித்து = ‘இவ்வுருக் குற்றி கொல் மகன் கொல்’ (நன். 435. உரை).

குன்று = சிறுமலை, சதய விண்மீன் நாள். (வி) குறை, கெடு, மெலி

கூடு = உடம்பு, பறவைக்கூடு, மீன்பறி. (வி) சேர், சித்தியாகு, தகுதியாகு, இணங்கு, பொருந்து

கூட்டு = சேர்க்கை, உறவு, பங்கு, சம்பந்தம். (வி) அதிகப்படுத்து, உடன்சேர், சேகரி, பெருக்கு, கல

கூம்பு = பாய்மரம், தேர்க்கொடிஞ்சி. (வி) குவி, ஒடுங்கு

கூறு = பங்கு, பகுதி, கூறுபாடு, தன்மைபிரிவு, எள்ளு. (வி) சொல்லு

கெம்பு = பதுமராகக்கல். (வி) ஆரவாரஞ்செய், இரத்தங்கொதி

கேள் = உறவு, நட்பு, சுற்றம், கணவன். (வி) செவியாற்கேள், வினாவு, கண்டி, விலைகேள்

கைத்து = பொன். (வி) வெறுத்து

கைப்பிடி = கைபிடித்தபடி, திருமணம். (வி) உறுதியாகக் கொள்

கொஞ்சி = ஒருசெடி: அதைக் கிஞ்ஞா என்பர். (வி) மழலை மொழிந்து, செல்லங்கொஞ்சி

கொடுப்பை = பொன்னாங்காணி. (வி) தருவாய்

கொட்டு = மண்வெட்டி, உடல், பறைமுழக்கம். (வி) அடி, கைதட்டு, சிந்து, தேள்முதலியன கொட்டு, பறையடி

கொதி = சூடு, கோபம், வெப்பம், நீர்க்கொதி. (வி) பொங்கு, சுடு, சுரங்காய்

கொத்து = பூ முதலியவற்றின் கொத்து, குடும்பம், கொத்துதல், உணவு. (வி) தறி, இரை கொத்தியெடு, வெட்டு

கொந்து = பூங்கொத்து. (வி) பழமுதலியன கொந்து, மூர்க்கங்கொள்ளு

கொய் = ஒரு மீன். (வி)அறு, கத்தரி

கொல் = ஐயக்கிளவி, வருத்தம், கொல்லன். (வி) கொலை செய் = ‘அணங்கு கொலாய்மயில் கொல்’ (திருக்கு).

கொழு = மழு, கலப்பையிரும்பு, கொழுப்பு. (வி) மதர்த்துத் தழை, தழைத்துச்செழி

கொள் = காணம் (ஒரு தானியம்). (வி) வாங்கிக்கொள், அடங்கு

கொறி = செம்மறியாடு. (வி) சிறிது சிறிதாகவுண், பல்லாற் கொறி

கோ = அரசன், ஆ(பசு), பூமி, நீர், அம்பு, வானம், சூரியன், நிலவு. (வி) கோவை செய், கயிறு முதலியன கோ

கோடி = நூறு லட்சம், முனை, மூலை. (வி) இறையை வேண்டு

கோடு = கீற்று, வளைவு, சங்கம், விலங்கின் கொம்பு முதலியன. (வி) வளை, நடுவுநிலைகோணு

கோது = குற்றம், சக்கை. (வி) மயிர்வகிர்

கோபி = இடைச்சி, ஒரு மண், சினமுள்ளோன். (வி) வெகுள், சின

கோம்பி = பச்சோந்தி. (வி) சினந்து

சகி = தோழி. (வி) பொறு, மன்னி

சங்கரி = உமையவள். (வி) அழி

சடை = மயிர்ப்பின்னல். (வி) கிளைத்து நெருங்கி = ‘சடைச் செந்நெல் பொன்விளையுந் தன்னாடு’ (நளவெண்பா).

சட்டி = பாண்டம், அறுபது, ஆறாந்திதி. (வி) அழி, கொல்

சந்தி = இசைப்பு, மாலைநேரம், மூங்கில் மரம். (வி) எதிர்ப்படு, கண்டுகொள்

சமி = அருகன், வன்னிமரம், தணக்குமரம் (மலையக). (வி) சீரணி, சகி

சமை = அழிக்கை, பொறுமை, ஆண்டு. (வி) உருவாக்கு, உணவு சமை, பருவமடை = ‘சமையாடிற் சேகரஞ் சகத்தைக் கண்டோர்’ (தைல.தைலவ. 134).

சம்பாதி = அருணன் மகன் (ஒரு கழுகரசன்). (வி) பொருள் தேடு

சம்மதி = அங்கீகரிப்பு. (வி) உடன்படு

சல்லரி = கைத்தாளம், திமிலைப்பறை. (வி) துண்டு துண்டாக நறுக்கு

சளி = குளிர், கோழை, நீர்க்கோப்பு. (வி) பதனழி

சறுக்கு = சறுக்குக்கட்டை, நெம்புதடி, வழுக்கு. (வி) வழுக்கு, நழுவு, தத்து

சனி = ஒரு கோள், ஒரு வாரம். (வி) கருப்படு, தோன்று

சா = மரணம், பேய். (வி) இற

சாடி = தாழி, கும்பவி ஓரை, சீலை, ஆண்மயிர். (வி) இருபுடையுமசைத்து, நொறுக்கி, தண்டித்து

சாடு = பண்டி, ஒரு பெரிய கூடை, மணிமுற்றாத சோளம். (வி) ஒருபுறஞ்சாய், கிளைசாய்ந்தாடு,மோதியடி

சாட்டு = குற்றஞ்சாட்டுகை, ஒப்பிக்கை. (வி)போக்குச் சொல்லு, அடி

சமூகம் = குலம், இனம், பிரம்பு, தேக்கமரம், கள், சண்பகமரம், தாளப்பிரமாணம் பத்தினொன்று. (வி) கொல், வெல்லு, செய்துமுடி = 'மந்திரத்தாற் சமூகம்யாவகை தொடுத்தான்' (பெரியபு – திருநாவு. 107).

சாத்து = அப்புதல், குதிரைச்சேவகன், வாணிகஞ்செய்வோர் திரள். (வி) அணி, அப்பு, கதவு முதலிய மூடு, அடி, ஒன்றின்மேற் சார்த்து

சாம்பு = பறை, சீலை. (வி) கூம்பு, ஒடுங்கு

சார் = திண்ணை, தாழ்வாரம், பக்கம், இடம், அழகு, இளவோலை. (வி)அடை, கிட்டு, அணுகு, ஒருபாற்சார், பொருந்து, சாய்

சிக்கு = நூல் முதலியவற்றின் சிக்கு, தடை, கண்ணி, மாசு, எண்ணெய்ப்பற்று முதலியன. (வி) அகப்படு, மாட்டிக்கொள்ளு

சிதர் = மழைத்துளி, உறி, வண்டு, பூந்தாது, கந்தைத்துணி. (வி) சிந்து

சிதை = ஈமவிறகு, வெண்துளசி, கீழ்மை. (வி) கெடு, அழி

சித்தி = நிறைவேற்றம். (வி) கை கூடு, நிகழ்த்து

சிந்து = கடல், ஆறு, சிந்துதேசம், யானை, முச்சீரடி, பதினெண்பாடையினொன்று. (வி) ஒழுகு, கெடு

சிருட்டி = படைப்பு. (வி) படை create

சிரை = நரம்பு. (வி) மயிர்சுழி

சிலம்பு = ஒலி, காற்சிலம்பு, மலை. (வி) ஒலி

சிலுப்பு = அசைத்தல், நடுக்கம். (வி) மயிர்நெறிக்கச்செய், தயிர்கடை, கலக்கு

சிலை = ஒலி, வில், கல், மலை, மூலச்சிலை, மனோசிலை, பாதரசம் பாடாணம். (வி) ஒலி

சிறாம்பு = சிராய் splinter. (வி) பிறாண்டு, உராய்ஞ்சு

சினை = கருப்பம், மரக்கொம்பு, மூங்கில், மீன் சினை, உறுப்பு. (வி) சிரங்குசினை, பரு, கருக்கொண்டிரு

சீ = இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, திருமகள், சம்பத்து. (வி) காலினாற் கிளறு

சீரணி = காடு, கூத்தின் விகற்பம், ஓமச்செடி (மலையக). (வி) உண்டது செரி

சீவி = அழிஞ்சில், சீவனுடையது. (வி) உயிர்வாழ், சஞ்சரி

சீறு = கோபம். (வி) பாம்பு முதலியன சிறு, சினங்கொள் = 'சிறார் சண்டன் பூசை செய்'(சைவச. பொது. 554).

சுகி = நோயிலான், காசியன் மனைவி. (வி) இன்பமனுபவி

சுகிர் = உட்டுளைப்பொருள். (வி)மயிர் முதலிய வகிர்

சுக்கு = திரிபலாதியி னொன்று. (வி) செய், புணர்

சுடர் = அக்கினி, ஒளி, சூரியன், நிலவு. (வி) ஒளிசெய் = 'ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினே னாரணர்க்கு' (பேயாழ்வார்).

சுட்டு = குறிப்பு, எண்ணம், சுட்டெழுத்து. (வி) காட்டு, மதி

சுணங்கு = தேமல், பசலை, மெலிவு. (வி) தாமதி, சோர்வடை

சுண்டு = அடிப்பற்றியது, பொடுகு, அற்பம். (வி) வற்று

சுரி = முறுக்கு, ஆணரி, சேறு. (வி) சுழி, சுருங்கு

சுருக்கு = நெய்த்துடுப்பு, கயிற்றுச்சுருக்கு, மடிப்புகண்ணி. (வி) ஒடுக்கு, சிறுகப்பண்னு

சுருங்கு = சலதாரை gutter. (வி) ஒடுங்கு, குறை, இறுகு

சுருட்டு = புகையிலைச்சுருட்டு, சுருள். (வி) சுருளச்செய், மடக்கு

சுவை = உருசி, இனிமை, இன்பம். (வி) உருசிபார், முலை உண் = 'இல்லிதூர்ந்த பொல்லாவறுமுலை சுவைத்தொறும்பால்காணாது' (புறநானூறு).

சுழல் = சுழிநீர் முதலியன, வளைவு, வஞ்சனை. (வி) மனங்கலங்கு, சுற்று, உருள்

சுளி = புளியாரை. (வி) கோபக்குறி காட்டு

சுற்று = சுழற்சி, வட்டம், சுற்றுவழி. (வி) சுற்றிப்போ, அலை, வட்டமாயோடு

சூட்டு = நுதலணி, பாம்புமயில் முதலியவற்றின் சூட்டு, மாலை. (வி) மலர்மாலை முதலிய சூட்டு = 'மையினாற் கண்ணெழுதி மாலைசூட்டி மயானத்திலிடுவதன்முன்' (தேவாரம் திருநாவு).

சூர் = வனதெய்வம், தெய்வப்பெண், சூரன், நோய், துன்பம், மிளகு. (வி) மயிர்வகிர், பஞ்சுசூர் pick or prepare cotton

செதுக்கு = சேறு, பூதம், வாடல், உடற்றழும்பு. (வி)புல் முதலியன செதுக்கு, மரஞ்செதுக்கு

செப்பு = கிண்ணம், விடை. (வி) சொல்லு

செயிர் = சினம், குற்றம். (வி) சின

செய் = வயல். (வி) ஒரு செயலை தொடங்கு

செய்யாள் = திருமகள். (வி) செய்யமாட்டாள்

செய்யான் = செம்பூரான். (வி)செய்யமாட்டான்

செல் = கறையான், இடி, மேகம், பற்று. (வி) போ, வழங்கு

செறு = பாத்தி, வயல். (வி) கொல்லு

சேகரி = நாயுருவிச்செடி. (வி) சேர், சம்பாதி

சேதி = செய்தி, ஒரு நாடு. (வி) வெட்டு, அரி, அழி

சேந்து = சிவப்பு, தீ, அசோக மரம். (வி)கிணற்றிலிருந்து நீர்மொள்ளு

சேர் = ஒரு முகத்தலளவை, ஓர் நிறையாள திரட்சி. (வி) கூடு, இணங்கு, அதைபொருந்து

சொக்கு = அழகு, பொன், மயக்கம். (வி) மயங்கு

சொட்டு = துளி, குற்றம். (வி) மழைத்திவலைதுளி

சொல் = மொழி, புகழ், கள், நெல். (வி) பேசு

சொறி = தினவு, காஞ்சொறிச் செடி. (வி) பறாண்டு (சுறண்டு)

சோகி = பலகறை, பிடாரன். (வி) துன்பமுறு

சோடி = இரட்டை. (வி) அலங்கரி

சோதி = ஒளி, சிவன், அருகன், சூரியன், சோதிநாள். (வி) ஆராய், ஆய்வுச்செய்

சோம்பு = மந்தம், சோம்பல், பெருஞ்சீரகம். (வி) தாமதி, வாட்டங்கொள்

தகர் = செம்மறிக்கடா, மேட்டு நிலம், பலாசமரம். (வி) உடை, நொறுங்கு

தங்காள் = தங்கை. (வி) தங்கமாட்டாள்

தங்கான் = அரையென்னு மெண்ணின் குறி. (வி) தங்கமாட்டான்

தடவு = பெருமை, வளைவு, தூபக்கால், சுனை. (வி) பூசு, வீணைவாசி

தடாரி = பம்பை, உடுக்கை, மத்தளம் (ஊடுருவு).

தடித்து = மின்னல். (வி) வீங்கி, கனத்து

தடுக்கு = சிறுபாய், தவிசு. (வி) தடை செய், விலக்கு

தட்டு = தேர்நடு, தட்டம், பரிசை, குற்றம், அடுக்கு. (வி) கொட்டு, அறை, முட்டு

தண்டி = ஓர் புலவன், சண்டேசுர நாயனார். (வி) தண்டனை செய், வெட்டு

தண்டு = தண்டாயுதம், வீணை, துளையுடைப்பொருள், மூங்கில். (வி) வரிப்பணம் முதலியன சேகரி

தப்பு = குற்றம், தவறு, தப்பு வாத்தியம். (வி) அபாயத்தினீங்கு, விலகு, துணிதுவை

தவறு = பிழை, நெறிகடக்கை, விலகுகை, குற்றம். (வி) பிசகு, மீறு, விலகு, குற்றமுறு

தவ்வி = சட்டுவம். (வி) கெடுத்து, ஒடுங்கி

தழல் = அழல், கார்த்திகைநாள், கிளிகடிகோல். (வி) அழல்

தழை = தளிர், இலை, பீலிக்குடை, மயிற்றோகை. (வி) செழி, வாழ்

தளம்பு = மதகு. (வி) நீர் ததும்பு, அசை, நிலைகுலை

தளர் = தளர்ச்சி. (வி) கட்டவிழ், பலவீனப்படு, சோம்பு

தளை = கால்விலங்கு, வரம்பு. (வி) கட்டு, பிணி

தறி = நெய்வார் கருவி, தூண், கட்டுத்தறி. (வி) சேதி, முறி, துண்டி

தா = பகை, வருத்தம், கேடு, குற்றம். (வி) கொடு, பயன்தரு, மகவைப்பெறு, நூல்செய்

தாக்கு = அடி, எதிர்தாக்குகை, நெல்வயல், உரம், வேகம். (வி) அடி, முட்டு,அமுத்து, மோது

தாவு = குதிரைநடை, பாய்ச்சல், ஒதுக்கிடம், வருத்தம், வலி. (வி)எட்டிப்பிடி, பரவு, தாண்டு

தாழ் = தாழக்கோல், சுவர்ப்புறத்து நீண்ட உத்திரம். (வி) தாழச்செய், தாமதி, வணங்கு, சீர்கெடு, தொங்கு

தாளி = ஓர் படர்கொடி, அனுட நாள், பனைமரம். (வி) தாளிதஞ்செய், சுண்ணாம்பைக் குழையச் செய்

திகை = திசை, தேமல். (வி) பிரமி, மயங்கு

திட்டு = வசை, ஆற்றிடைக் குறை, கணையச்சுவர். (வி) இகழ், சபி = 'உன் திட்டெல்லாம் குப்பையிலே தள்ளு' (வழக்கு).

திணி = திண்மை. (வி) துறு, நிறை = 'அன்னான்றிணியுடல் சிதைப்ப' (திருவிளை. அங்க. 19).

தித்தி = ஒரூதுகுழல், வேள்விக்குண்டம், தித்திப்பு, குரவம். (வி) தித்தியென்னேவல்

திமிர் = விறைப்பு, பரிசமின்மை, மயக்கம். (வி) பூசு

திரங்கல் = மிளகு. (வி) திரைதல், உலர்தல்

திரட்டு = சேர்த்து ஒன்றாக்கியிருப்பது, தேவாரத்திரட்டு, திரளை. (வி)உருண்டையாகக் கடை, சேர், உருட்டு

திரி = விளக்குத்திரி, மூன்று 'திரிமூர்த்திகள்'. (வி) உழல், மனங்கோணு, மாறுபடு

திருப்பு = வளைப்பு (வழக்கு). (வி) திரும்பச் செய்

திரை = அலை, உடற்றிரை, திரைச்சீலை. (வி) சுருங்கு, பால் முதலிய உறை

தீ = நெருப்பு. (வி) தீயச்செய்

தீட்டு = மாதவிடாய், அசுத்தம். (வி)கூராக்கு, அரிசிதீட்டு, பல்துலக்கு, எழுது

துடி = குமரனாடல், உடுக்கை, மேன்மை, அகில், ஏலம். (வி) தத்தளி, பசியினால்வருந்து, அசை

துடை = சுவர்ப்புறத்து நீண்டவுத்திரம், அரசமரம், தொடை. (வி) பெருக்கு, அழி, நீக்கு, வடுவகற்று

துணர் = பூங்கொத்து. (வி) முகை to form as buds

துணி = சீலை, துண்டு, சோதி நாள், ஒளி, தேரிடக்கியம். (வி) முயலு, திடன்கொள், வெட்டு

துதி = வாழ்த்துபா. (வி) வழுத்து

துதை = நெருக்கம், செறிவு. (வி) நெருங்கு

துப்பு = உணவு, அனுபவம், சுத்தம், அறிவு, சிவப்பு, பவளம், ஆராய்ச்சி, வலி, நெய். (வி) உமிழ்

துமி = சிறுதிவலை, மழைத்துளி. (வி) அறு, வெட்டு

துயில் = தூக்கம். (வி) உறங்கு

துய் = உணவு, பஞ்சிற்றொடர் நுனி, சிம்பு (சிந்தாமணி). (வி) உண், அநுபவி

துலங்கு = தொழுமரம். (வி)நடுங்கு, ஒளிர்விடு

துவக்கு = தோல், உடல், கட்டு, பிணக்கு, இயந்திர துப்பாக்கி, உறவுமுறை. (வி) ஆரம்பி, தொடங்கு

துவை = இறைச்சி, ஒலி, துளசி, பிண்ணாக்கு, புளிங்கறி. (வி)ஒலி, துவை, மிதி

துவ்வு = உணவு, அநுபவம், ஐம்பொறிநுகர்ச்சி. (வி) புசி, அநுபவி

துழாய் = துளசி. (வி) துழாவி

துளிர் = தளிர். (வி) தளிர்விடு

துளை = துவாரம், மூங்கில். (வி) துளைசெய்

துள்ளல் = ஆடு, கலிப்பாவினோசை, கொக்கு. (வி) துள்ளுதல்

தூக்கு = உறி, நிறை, துலா ஓரை, செய்யுள், உயர்ச்சி, ஆராய்ச்சி, கூத்து. (வி) ஆராய்ச்சி செய், உயர்த்து, எடுத்துவிடு

தூங்கல் = யானை, வஞ்சிப்பாவினோசை, தராசு. (வி) அழுந்தல், உறங்கல், ஆடுதல், தாழ்தல்

தூர் = வேர், சேறு, அடிப்பக்கம். (வி) நிரப்பு, உட்செலுத்து = 'நுனி நீக்கித் தூரிற்றின்ற ன்னதகைத்து'(நாலடி – கல்லி–8).

தூவி = இறகு, 'தூவிசேரன்னம் துணையொடு புணரும் சூழ்புனல் குடந்தை ' (திருவாய்), மயிலிறகு 'தூவிய முந்திரிகை' (தைல – தைலவ –6). தெளித்து

தெருள் = தெளிவு, அறிவு. (வி) ஐயமற்றறி

தெள் = தெள்ளுப்பூச்சி. (வி) கொழி, தெளிவி

தெள்ளி = யானை, (இ)கொழித்து

தெறி = அங்கி முதலியவற்றின் கடைப்பூட்டு. (வி) சிதறு

தெற்றி = சித்திரகூடம், திண்ணை, வாசற்படி .(வி) பிணங்கி = 'சித்திர நிரைத்த பீடிகை மறுகுதெற்றிகள்' (திருவிளை திருநகர் – 39).

தெற்று = தெற்றல் (இடறல்), பின்னல். (வி)இடறு, தடைசெய், மாறுபடு

தேக்கு = ஓர் மரம், நிறைவு, தித்திப்பு. (வி) தெவிட்டு, நிறை, உண்ணு

தேர் = இரதம், உரோகணி. (வி) ஆராய், தெளி, அறி

தேறு = இஞ்சி, மஞ்சள் முதலியவற்றின் துண்டு. (வி) தைரியங்கொள், அதிகரி

தை = ஓர் மாதம், மகரவி ஓரை. (வி) துன்னு, பொருத்து

தொடர் = கோவை, சங்கிலி, நட்பு, பூமாலை, பஞ்சி நூல். (வி) பின்போ, இடையறாது வா, முயற்சியாயிரு

தொடு = தோட்டம், மருதநிலம், வஞ்சகம். (வி) தோண்டு, எய், செலுத்து, தீண்டு

தொத்து = அடிமை, ஓட்டு, கட்டு, பூங்கொத்து, சார்பு. (வி) ஒட்டு, நோய்தொடர், படர்

தொந்தி = தொப்பை, வயிறு. (வி) பிசகாரு, தொடர்

தொய் = குற்றம். (வி) இளை, சோர்

தொலை = தூரம், எல்லை, ஒப்பு. (வி) அழி, ஒழி, தோற்கச்செய்

தொழு = ஆ(பசு)வின்கொட்டில், தொழுமரம், இரேவதிநாள். (வி) வணங்கு

தொனி = ஒலி. (வி) ஒலி, குரல்கொடு

தோண்டி = கரந்தை, தண்ணீரிறைக்குமொரு பாத்திரம், வறட்சுண்டி. (வி) அகழ்ந்து

தோன்றி = காந்தள், இரத்தம். (வி) வெளிப்பட்டு

நகர் = பட்டணம், மருதநிலத்தூர். (வி) ஊர், மறைவாய்ப்போ

நகை = ஆபரணம், சிரிப்பு, இகழ்ச்சி, ஒளிமையம், களிப்பு. (வி) சிரி, கேலிச்செய்

நசை = ஆசை, அன்பு. (வி) விரும்பு அல்லது அன்புறு

நச்சு = ஆசை, சிறுமை, நஞ்சு. (வி) விரும்பு = 'நச்சுநீர் குடித்துயிர் நீத்த நால்வரில்' (பாரத நச்சுப்பொய் – 60).

நடி = நாடகக்கணிகை. (வி) கூத்தாடு, நாகரிகமாய் நட அல்லது நில்

நடு = இடுப்பு, மையம், நீதி, மிதம். (வி) நாற்றுநடு, நாட்டு

நத்து = ஒரு பறவை, சங்கு, மூக்கணி. (வி) விரும்பு

நந்து = சங்கு, நத்தை. (வி) கெடு, பெருகு

நமை = தினவு, ஒரு மரம். (வி) சொறி, சூடு (அணி).

நம்பி = ஒரு வேடுவராசன், புருடரிற் சிறந்தோன். (வி)'விரும்பி = 'வாயார நின்னிசை நம்பி' (புறநா – 136).

நரை = வெண்மை, காளை, சாமரை, நாரை. (வி) மயிர்வெளு

நலங்கு = அரைத்தகுழம்பு, ஒரு திருமண நிகழ்வு. (வி) கசங்கச்செய், அழுக்காக்கு

நலி = நோய். (வி) வருந்து, மெலி

நளி = குளிர்ச்சி, கூட்டம், செறிவு, தேள், பெருமை. (வி) செறி

நறுக்கு = துண்டு. (வி) தறி, துண்டி

நனை = கள், தேன், பூமொட்டு. (வி) ஈரமாக்கு

நாடி = தாது, நரம்பு, வீட்டினுறுப்பு, மூக்கு. (வி) ஆராய்ந்து = 'நுதல்விழி நாடி வள்ளடி நாக்களங்களினும்' (தைல – தைலவ.97). 'நாடி நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னு நாமம்' (நாலா. திவ்விய. பிரபந்).

நாடு = அரசாட்சி, கண்டம், மென்புலம், நானிலத்துக்கும் பொதுப்பெயர். (வி) தேடு, விசாரி, நினை

நாட்டு = நிலை (சிந்தாமணி). (வி) உருவாக்கு, நிலை நிறுத்து

நாணி = நாணமுடையாள், வின்னாரி. (வி) வெட்கமுற்று

நாவு = நாக்கு. (வி) நோம்பு

நாறு = நாற்று அல்லது பயிர் முளை. (வி) தோன்று, முளை, மணங்கமழ்.

நாற்று = பயிர் முளை. (வி) தூக்கு = 'நறவு பாய்ந்திட நாறு வளர்ந்தவே' (அரிச். நாட்டு. 39). 'மலையருவி வீழ்வதுபோனாற்றுவீரால்' (சிவரக. சிவமுனி. 12).

நிகர் = உவமை, சமானம். (வி) ஒப்பாகு

நிரப்பு = வறுமை, குறைபாடு. (வி) நிறை, பரப்பு, பூர்த்தி செய்

நிரை = ஒழுங்கு, வரிசை, படை வகுப்பு, ஆ(பசு)வின் கூட்டம், ஓரசை. (வி) அணியணியாக நிறுத்து

நிலவு = ஒளி, வெண்ணிலா, நிலவொளி. (வி) ஒளிசெய், விரிவுப்படுத்து, தேன்நிலவுக்குச் செல்.

நிலை = குணம், உறுதி, ஆதனம், வசிக்குமிடம், பூமி. (வி) வளராதுநில், நிலைப்படு

நிவிர்த்தி = துறவு, ஒழிப்பு, பரிகாரம். (வி) விலக்கு

நிறை = மிகுதி, நிறைவு, மாட்சிமை, அழிவின்மை, நியாயம், கற்பு, மனவுறுதி, தராசு. (வி) முழுமைப்படுத்து, பெருகச்செய்

நீக்கு = விலக்கு. (வி) அகற்று, ஒழி, தடு, பிரி, மாற்று

நீட்டு = நீளம். (வி) நீடிக்கச்செய், அடித்துநீட்டு, ஈ

நீவி = கொய்சகம், சீலை. (வி) தடவி, பூசி

நுங்கு = பனையிளங்காய். (வி) விழுங்கு

நுணங்கு = நுண்மை, தேமல். (வி) வாடு,தேய், நுண்மையாகு

நுவல் = சொல். (வி) சொல்லு

நுழை = சிறுவாசல், நுண்மை. (வி) உட்செல், புகு

நூங்கு = மிகுதி, பெருமை. (வி) மிகுதியாயிரு

நூறு = நூறென்னுமெண். (வி) அழி, நசுக்கு

நெட்டு = காம்பு, குலை, இணுக்கு. (வி) தள்ளு

நெம்பு = ஏணிப்பழு, உலுக்கு மரம், விலாவெலும்பு. (வி) கிளப்பு

நெய் = உருக்கின வெண்ணெய், நேயம், புழுகு, இரத்தம், சித்திரைநாள். (வி) நெய்யென்னேவல்

நெருடு = இழையின் பொருத்து, தயக்க நிலை, கூச்சம் இக்கட்டு, வஞ்சனை. (வி) தடவு, இழைபொருத்து

நெளி = ஒருவகை மோதிரம். (வி) புரளு, நகர்

நேர் = செவ்வை, ஒழுங்கு, உவமை, நீளம், வரிசை, எதிர், தகுதி, கற்பு. (வி) சந்தி, எதிர்க்கொள், சம்மதி, ஈ, எதிர், சண்டை செய்

நொடி = கைந்நொடி, காலநுட்பம், பள்ளம், சொல். (வி) சொல்லு

பகட்டு = வெளிவேடம். (வி) மயக்கு

பகை = வெறுப்பு, விரோதம், பகைஞன். (வி) விரோதி

பசி = பசித்தல் இது உயிர்வேதனையினொன்று. (வி)பசியெடு

படர் = வழி, செலவு, நினைவு, துக்கம், பகை. (வி) செல், பெருகு, நினை

படி = சோபானம், நிலை, குணம், பூமி, நாழி one measure, ஒப்பு. (வி) கைபழகு, குளி, கீழ்ப்படி, வாசி, பழகு

படை = அடுக்கு, சேனை, திரள், ஆயுதம், கலப்பை. (வி) படைத்திடு, பரிமாறு, படையிலிடு

பணி = தொழில், ஆபரணம், ஊழியம், கட்டளை, பாம்பு. (வி) தாழ், வணங்கு

பதி = ஊர், அரசன், கடவுள், கொழுநன் தலைவன், காப்பவன். (வி) ஊன்று, அழுத்து

பந்தி = வரிசை, குதிரை முதலியவற்றின் பந்தி. (வி) பிணை அல்லது கட்டு

பயில் = பழக்கம், சைகை, சொல். (வி) பழகு, சொல்

பரசு = கோடாலி, மழுவாயுதம். (வி) புகழ் பாடு

பரப்பு = அகலம், கடல், மிகுதி, அளவு. (வி) பரவச்செய், ஒழுங்கின்றி வை

பரம்பு = கழனி திருத்தும் பலகை, வரம்பு. (வி) பெருகு, விரிவுப்படுத்து.

பரி = குதிரை, சுமை, அன்பு, வருத்தம், விரைவு. (வி) சும, தரி, அன்போடு பேசு

பலி = சோறு, பிச்சை, பூசை, ஓர் சக்கரவர்த்தி. (வி) செழித்து வளர், பயிற்சியால் மேம்படு.

பழி = இகழ்ச்சி, குற்றம், குறை, பொய். (வி) இகழ், அவமதிப்பு செய்

பழு = ஏணிப்பழு Round of a ladder, விலாவெலும்பு rib bone. (வி) பக்குவமாகு

பறி = பொன், மீன் படுக்குங் கருவி. (வி) கொய், பிடுங்கு

பறை = வாச்சியம், ஓர் சமூகம், ஓரளவு (5 மரக்கால் கொண்டது, இறகு. (வி) சொல்லு

பற்று = ஆசை, அன்பு, உறவுமுறை, பிடிக்கை, உலோகங்களைப் பொருத்துங்கூட்டு. (வி) பிடி, தொடர், ஒட்டு

பனி = இமம், அச்சம், குளிர், நடுக்கம், துன்பம். (வி) நடுங்கு, வருந்து

பாடு = வருத்தம், வேலை, கடமை, பக்கம், குணம், பெருமை, ஓசை. (வி) இசை பாடு, கவிபாடு, வாசி

பாணி = கை, கள், நீர், இசைப்பாட்டு, தாமதம், நாடு, பல பண்டம், கூத்து. (வி) தாமதி

பாய் = படுக்கும் பாய், கப்பற் பாய். (வி) குதி, தாவு, பரவு, ஓடு

பார் = பூமி, அடுக்கு, தேரின் பரப்பு, உரோகிணிநாள். (வி) காண், தேடு,கவனி

பாலி = ஓர் மொழி – இந்தோனேசியாவில் பரவலாக பேசப்படுகிறது, ஓர் ஆறு, கள், செம்பருத்தி. (வி) கா, அருளு

பாவி = பாவஞ்செய்தவன். (வி) எண்ணு, பாவனை செய்

பிடி = பெண்யானை, அள்ளு நாலு விரல் கவிழ்ந்த அளவு. (வி)பற்று, மனத்துக்கிணங்கு

பிணி = கட்டு, நோய். (வி) கட்டு

பிண்டி = அசோகமரம், பிண்ணாக்கு, கூட்டம், புனர்பூசம். (வி) குவி, தொகு

பிதற்று = மயக்கவார்த்தை. (வி) உளறு

பிதிர் = தந்தைவழியார், யாகம் ஐந்தினொன்று, காலநுட்பம்,திவலை. (வி) உதிர், சிதறு

பிந்து = சத்திதத்துவம், சுத்த மாயை, புள்ளி. (வி) பின்போ, தாமதி

பிரமி = பிரமிப்பூண்டு. (வி) ஏங்கு, திகை

பிழி = கள். (வி) சாறுபிழி

பிழை = குற்றம், தவறு, பொய். (வி) வாழ்ந்துப்பார், மோசத்திற்கு விலகு

பிளிறு = ஆரவாரம், எழுத்திலாவோசை. (வி) ஆரவாரி

பிறங்கல் = உயர்வு, நெருக்கம், மலை, மிகுதி. (வி) ஒளிர்தல்

புகல் = விருப்பம், சொல், தஞ்சம், வெற்ற. (வி) சொல்லு

புகழ் = இசைப்பட வாழ். (வி) துதி, பாராட்டு

புகை = தூபம், நீராவி. (வி) புகைகிளம்பு, ஆவியெழு

புடை = பக்கம், இடம், பாம்பு முதலியவற்றில் வளை. (வி) அடி, குத்துமுறத்தாற்புடை, வீங்கு, அசை

புணர் = புதுமை. (வி) இணங்கு, கல

புணை = தெப்பம், மூங்கில், விலங்கு. (வி) கட்டு

புதை = அம்பின்கூடு, புதுமை, மறைவிடம், அறிவுடைமை. (வி) மறை, சேமி, மூடு

புரட்டு = புரட்சி, மாறுபாடு, பொய். (வி) திருப்பு, சுருட்டு, வஞ்சி

புரி = கயிறு, ஆசை, கட்டு, ஊர், சங்கு (வி) செய், விரும்பு

புலம்பு = தனிமை, புலம்பல், வருத்தம் . (வி)அழு, பிதற்று

புளுகு= பொய். (வி) பொய் பேசு

புனை = அழகு, சீலை, புதுமை, கால் விலங்கு . (வி) அணி, அலங்கரி

பூ = மலர், அழகு, பூமி . (வி) மலர்

பூட்டு = கொளுவி, வில் நாண், பொருத்து. (வி) விலங்கு மாட்டு, பிணை, அணி, நாணேற்று.

பூண் = உலக்கை முதலியவற்றின் பூன், ஆபரணம், தோளணி. (வி) தரி

பூண்டு = பச்சிலைப்பூடு, பதினெண்கணத் தொருவரான பூதர், உள்ளிப்பூடு. (வி) உடுத்தி, அணிந்து

பெயர் = நாமம், புகழ். (வி) இடமாறு, பிடுங்கு, அப்புறப்படுத்து

பெருகு = தயிர் . (வி) பெருகு செய்

பெருக்கு = வெள்ளம், செல்வ மிகுதி, கணக்கில் பெருக்கம். (வி)அதிகப்படுத்து, குப்பை கூட்டு

பேதி = பிரிப்பது, கழிச்சல் . (வி) வேறுபடுத்து

பொதி = மூட்டை, அம்பலம், கரிக்காடு, கட்டு . (வி) திணி, அடை மறை

பொத்து = துளை, குற்றம், பொய். (வி) மூடு, புதை, அடி

பொரி = நெல் முதலியவற்றின் பொரி, யானைக்காடு. (வி) பொரியச்செய், வறு, குஞ்சு பொரி .

பொலி = நூற்றா நெற்குவியல் . (வி) பெருகு, செழி, புணர் .

பொளி= துளை, வரம்பு. (வி) துளைசெய், கல் முதலிய கொத்து .

பொறி = அடையாளம், அறிவு, எழுத்து, அனற்பொறி, முத்திரை, தோனி, திருமகள் , இயந்திரம், செல்வம். (வி) எழுது

போகி = இந்திரன், ஒரு பண்டிகைநாள், பாம்பு, அநுபவிப்போன். (வி) அநுபவி, புணர்

போக்கு = வழிநடை, பழக்கம், நூல் நடை, நீரோட்டம், இளமரக்கன்று. (அ) போகச்செய், நடத்து, கழி

போதி = அரசமரம், மலை, ஞானம், (வி) கல்விபயிற்று

மகிழ் = மகிழமரம், களிப்பு. (வி) களி.

மடக்கு = முடக்கு, ஓர் மட்பாத்திரம், மடக்கலங்காரம், தடை. (வி) மடி, திருப்பு, தடு, உடற்கட்டுக் குலை

மடங்கு = அளவு, பங்கு. (வி) முடங்கு, கோணு, சாய், தாழ்

மடி = வயிறு, ஆ(பசு)வின் மடி, பொய், சோம்பல். (வி) கொல்லு

மண் = அணு, ஒப்பனை, கழுவுதல் (முதனிலைத் தொழிற்பெயர்) சுதைமண், பூமி, முழவின் மார்ச்சனை. (வி) கழுவு = 'மண்டிணிந்த நிலனும்' (புறநா – 2). 'உன்னுமடியா ருளத்துக்கறையைமண்ண' (தணிகைப் – காப்பு – 2).

மண்டலி = பாம்பு, பூனை, நாய், பூமி. (வி) வட்டமிடு

மதர் = மிகுதி, களிப்பு, செருக்கு. (வி) செழி, களி, செருக்குறு

மதி = நிலவு, அறிவு, மாதம், மான்தலை, அதிமதுரம். (வி) கணி

மத்தி = நடு. (வி) கடை = 'பாற் கடலை மத்தித்த திருமால்' (கூர்மபு .திருக்கல் – 48).

மலர் = பூ. (வி) அலர்

மலை = பருப்பதம். (வி) மயங்கு, பொருது, மாறுபடு

மறி = ஆடு, மான், குதிரை இவற்றின்குட்டி, மேழ ஓரை . (வி) தடு, திருப்பு

மறு = வேறு, மச்சம், மாசு, குற்றம். (வி) இல்லையெனச் சொல், தடு

மறுகு = தெரு, குறுந்தெரு. (வி) சுழலு, மனங்குழம்பு

மறை = வேதம், மந்திரம், இரகசியம், திருகுமறை. (வி) மறையச்செய், மூடு, ஒளி

மன் = அரசன், நிலைபேறு, மிகுதி, ஓரசை நிலை, ஆக்கம். (வி) நிலைபேறு

மாழ்கு = மான் தலை, மயக்கம். (வி) நிலைபேறு

மிசை = மேடு, மேல், சோறு, உயர்ச்சி. (வி) உண்ணு

மிடை = தூறு. (வி) நெருங்கு, வருந்து

மிளிர் = பெருமை, ஒளி. (வி) ஒளிசெய், விளங்கு, புரள், பிறழ்

மிறை = அச்சம், குற்றம், வருத்தம். (வி) துன்பப்படு, துன்பஞ்செய்

மினுக்கு = பகட்டு, ஒளி. (வி) ஒளிதோன்றச் செய்

மின் = ஒளி, மின்னல். (வி) ஒளிசெய்

முகிழ் = மலரும் பருவத்தரும்பு. (வி) குவி, சிலிர்

முகை = மிடா, கூட்டம், முகிழ் opening bud blossom. (வி) மலரரும்பு = ‘மெல்லிதழ் குயிற்றியதென முகைத்தலர்ந்த கோங்கமே’ (துணிகை நாட்டு 53).

முக்கு = முயற்சி, உழைப்பு. (வி) முட்டுப்பட்டனுங் = ’மெல்லியலே முக்குகின்ற துவழறணிக்கும்’ (பதார்த்தகுண 838).

முக்குளி = கோழிமுளையான் (மலையக). (வி) நீரில் மூழ்கு .(வழக்குச் சொல்)

முங்கி = குரங்கு. (வி) உண்டு

முடக்கு = மடக்கு, முடக்கறை (புறப்பொ –வெண்). (வி) மடக்கு, வளை

முடி = கிரீடம், குடுமி, நாற்று முடி, முடிச்சு, தேங்காயிற் பாதி. (வி) கட்டு, முற்றுவி, அழி

முடுகு = முடுகியல் (கலிப்பாவினோருறுப்பு – அது அராகம், பிங்கல – 208). (வி) எதிர், நெருங்கு, வலிமையாகு

முடுக்கு = கோண் (வளைவு), கோணத்தெரு, மூலை. (வி) கடாவு, துரத்து

முடை = புலானாற்றம், புலால், தவிடு. (வி) பின்னு

முந்து = பழமை (சூ.நிக. 8: 45). (வி) முற்படு

முயல் = போர், முசல் இது (வடகீழ்த்திசைப் பாலன்குறி). (வி) முயற்சிசெய்

முருக்கு = எலுமிச்சை (தைல – தைலவதை – 73), முருக்கமரம் (வைத்திய பரி). (வி) அழி = ‘முன் மலைவாரை முருக்கினவே’ (சிவதரு – சென்ன மரண 99).

முளி = செம்முள்ளி (தைல – தைலவதை – 72), மரக்கணு. (வி) காய் = ‘முன் தயிர்பிசைந்த காந்தள் மெல் விரல்’(புத்துப்பாட்டு).

முளை = அங்குரம், ஆப்பு, தறி peg, தண்டாயுதம், மூங்கில். (வி) வெளிப்படத்தோன்று, உண்டாகு

முறி = உயர்ந்த வெண்கலம், இலை, தளிர், துண்டு, எழுது முறி. (வி) துண்டி, முறியச் செய், ஓடி

முற்று = முடிவு. (வி) முதிர், முடி

முனி = ஞானி, தவத்தோன், சித்தர், அகத்திமரம், வில், யானைக்கன்று. (வி) வெறு, சின

மெழுகு = அரக்கு Beerwax. (வி) தரைமெழுகு

மொய் = கூட்டம், பெருமை, போர், யானை, வண்டு. (வி) நெருங்கு

வக்கு = வழி. (வி) வதக்கு = ‘கொழுப்பரிந்து – வக்குவன வக்குவித்து’ (பெரியபு – கண்ணப்ப – 145).

வசி = கூர்மை, கழுமுள், சூலம், வாள், வசியம். (வி) தங்கு அல்லது வாசஞ்செய்.

வஞ்சி = படர்கொடிப்பொது, சீந்திற்கொடி, கருவூர், பெண், எட்டு வெற்றிலை மாலையிலொன்று. வஞ்சித்தளை . (வி) வஞ்சனை செய்

வடி = கள், வடிவேலையொத்த கூர்மை, மாவடு. (வி) ஒழுகு, வற்று, கூராக்கு, வடியச்செய், தெளித்தெடு.

வதி = சேறு, வழி. (வி) தங்கு

வதை = கொலை. (வி) கொல்லு, துன்புறுத்து

வரி = விரலிறை, சங்கு, குடியிறை . (வி) எழுது, பூசு, கட்டு

வரை = அளவு, மலை, மூங்கில். (வி) எழுது, நீக்கு, விவாகஞ் செய்

வலி = வல்லமை, ஓர் நோய் . (வி) இழு

வழி = நடை, இடம், பழமை, முறைமை. (வி) துடைத்தெடு

வழுக்கு = தவறு, மறதி, கொழுப்பு. (வி) சறுக்கு

வளை = நுழைவளை, கங்கணம், சங்கு, சக்கரம், கைவளை. (வி) சூழ்

வன்னி = நெருப்பு, தணக்குமரம், வன்னிமரம். (வி) வருணி (சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்)

வாக்கு = சொல், முப்பொறியினொன்று. (வி) வடிக்கட்டு = ‘வாக்குதேனுகர் மாக்களை மானுமே’(கம்பரா–ஆற்றுப்பட).

வாசி = மாமரம், குதிரை, நலம், மூச்சியக்கம், அச்சுவினி விண்மீன். (வி) வீணை முதலியன வாசி, வித்தைகல்

வாடி = அடைப்புள்ள இடம் (வழக்கு), தொட்டால் வாடி (வைத்திய பரி), ஓர் ஊர். (வி) மெலிந்து, வதங்கி

வாட்டு = வதக்கிய உணவுவகை. (வி) துன்புறுவி, வாட்டியெடு = 'வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்' (ஔவை. தனிப்பாடல்).

வாதி = வாதவித்தை செய்பவன், சொற்போர் செய்பவன், முறைப்பாடுகாரன் the plaintiff, கெந்தியுரி பாடாணம். (வி)வருதப்படுத்து

வார் = கச்சு, கடை கயிறு (சிந்தாமணி), தோல்வார் (வழக்குச்சொல்), நீர், நீளம்,நேர்மை, (வி) பெய்

விசுவாசி = வேங்கைமரம் (வைத்திய. பரி). (வி) நம்பு

விதந்து = கணவனை இழந்தவள். (வி) சிறப்பு விதியாக எடுத்துச் சொல்லி = (நன்னூ.விருத்தி.பதலிய 10 உரை)

விதி = ஊழ், கட்டளை, நியமிப்பு, பிரமன். (வி) நியமி, உண்டாக்கு, சொல்லு

விரோதி = பகைவன், ஓர் ஆண்டு. (வி) பகை, வேற்றுமைப்படுத்து

விலங்கு = காற்றளை (கால் விலங்கு), குறுக்கு, விலங்கின் பொது, பறவை. (வி) எதிர்நின்று தடு (புறநா), குறுக்கிடு (ஐங்குறுநூ), விலக்கு = 'தீவினையே னண்பினின்றும், விலங்கானே னாதலினால் விலங்கினே, னின்னுமுயிர் விட்டி லேனால்' (ஆரணிய. சடாயு காண் = 22)>

வில் = ஒளி, மூலநாள். (வி) விற்பனை செய்

விளக்கு = ஒளி, சோதி விண்மீன், தீபம். (வி) தெளிவி, அழுக்கை நீக்கி ஒளிர்விடு

விளி = இசைப்பாட்டு, ஓசை, கொக்கரிப்பு. (வி) அழை

விளை = ஓர் மீன், கொல்லை. (வி) உண்டாகு

வீங்கி = சேங்கொட்டை (வைத்திய பரி). (வி) வீக்கமுற்று

வீழ் = மரத்தின் விழுது (நாலடி.தாளாண்மை.7). (வி) விழு

வெடி = துப்பாக்கி முதலியவற்றிற் பிறக்கு மொலி, அச்சம், வெளி, இடி, கள், நறும்புகை. (வி) பிளவென்னேவல்

வே = ஓரெழுத்து, மறைந்திருபது, வேவு (ஒற்று). (வி) வேவென்னேவல்

வேதி = ஓமகுண்டம், திண்ணை, கேட்டைநாள், மதில். (வி)வேறாக்கு, உருக்குலை

வேய் = உட்டுளைப்பொருள், மூங்கில். (வி) மூடு, சூடு, அலங்கரி, அணி

வை = கூர்மை, புல், வைக்கோல், பூமி. (வி) வையென்னேவல்

வௌவி = மான். (வி) கொள்ளையிட்டு, திருடி, பிடித்து

List of the Names of Groups

கூட்டப் பெயர்களின் அட்டவணை

அகக்கூத்து – 2 = அமைதிக்கூத்து (mime), வேடிக்கைக்கூத்து அல்லது விந்தைக்கூத்து. “அமைதிக்கூத்தும் வேடிக்கைக்கூத்துமே றாய்ந்துற வகுத்தன னகத்தியன்றானே” என்றா ராகலின். அவற்று அமைதிக்கூத்தாவது நாயகன் பொறுமையாய் ஆடிய நடனம். விந்தைக் கூத்தால் குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பான யென்பனவாம்.

அகத்திணை – 7 = கைக்கிளை, குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை.

அகப்பகை – 6 = காமம், கோபம், பேராசை,மோகம் (மயக்கவுணர்ச்சி), சமயம் (மதம்), பொறாமை (காழ்ப்புணர்ச்சி).

அகிற்கூட்டு – 5 = சந்தனம், கர்ப்பூரம், எரிகாசு (காசுக்கட்டி), தேன், ஏலம் (நறுமணத்தைலம்).

அக்கினி – 3 = ஆகவனீயம் (வேள்வியில் உருவாக்கும் தீ), காருகபத்தியம் (நாளும் சுடர்ந்திருக்கும் தீ), தக்கணாக்கினியம் (வேள்வியில் உருவாக்கும் தீ).

அங்கம் – 4 = தேர், கரி, பரி, காலாள்; இவை சதுரங்கமெனப்படும்.

அங்கம் – 5 = திதி (திதி என்பது சூரியனுக்கும் நிலவுக்கும் இடையே உள்ள தூரம்), வாரம், விண்மீன், யோகம் (ஒரு முழு சுற்றளவு 360 பாகை என்றால், அதை 27 ஆல் வகுத்தால் 13 பாகை 20 நொடி என்ற அளவு கிடைக்கிறது. ஆக, 13 பாகை 20 நொடி என்பதற்கு ஒரு யோகம் என கணக்கிட்டு 27 யோகங்கள் உள்ளன. ஒருவர் பிறக்கும் நேரத்தில் உள்ள யோகம் அவரது பிறந்த யோகம் ஆகும். ஒருவருடைய பிறந்த யோகம்

அவருடைய உள்ளார்ந்த பண்புகளை அறிவதற்கு உதவுவதாக ஆரூடம் சொல்பவர்கள் கணிக்கின்றனர்.), கரணம் (செய்கை, இயக்கம்); இவை பஞ்சாங்க மெனப்படும்.

அங்கம் – 10 = மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை, பரி(குதிரை), கரி(யானை), முரசு, கொடி, செங்கோல் இவை மன்னர்க்குரிய பத்து அங்கம்.

அங்கயோகம் – 8 = இயமம் (நாள்தோறும் இறைவனை வணங்குதல்), நியமம் (தவம்), ஆதனம் (உடற்பயிற்சி நிலைகள்), பிராணாயாமம் (மூச்சை கட்டுப்படுத்தும் அல்லது நெறிப்படுத்தும் பயிற்சி முறை), பிரத்தியாகாரம் (புலனடக்கம்), தாரணை (மன ஒருமைப்பாட்டைக் குறிக்கின்றது), தியானம் (இறைவனை உணரும் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றது), சமாதி (இறைவனுக்குச் சமனான பேரின்ப நிலையை அடைவைவதைக் குறிக்கும்); இவற்றுள் இயமம், நியமம், ஆதனம் பிராணாயாமம் என்பவை யோகத்திற் சரியை, பிரத்தியாகாரம், தாரணை என்னு மிரண்டும் யோகத்திற் கிரியை; தியானம் யோகத்தில் யோகம்; சமாதி யோகத்தில் ஞானம்.

அடியவர் = வைணவருள் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும், சைவருள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரு மாவர்

அந்தணர் தொழில் – 6 = ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல்

அமுதவெழுத்துக்கள் – 11 = அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்பனவாம்

அரசசின்னம் – 21 = முடி, குடை, கவரி (தேர்), தோட்டி (கதவு), முரசு, சக்கரம், யானை, கொடி, மதில், தோரணம். நீர்க்குடம், பூமாலை, சங்கு, கடல், மகரம் (வரையாடு), ஆமை, இணைக்கயல், சிங்கம், தீபம், இடபம், ஆசனம்

அரசர் – 3 (மூவேந்தர்) = சோழன், சேரன், பாண்டியன்

அரசர்க்குக்குழு - 5 = அமைச்சர், சடங்காசிரியர் (புரோகிதர்), படைத்தலைவன் (சேனாதிபர்), ஒற்றர், தூதர்

அரசியல் - 6 = படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்

அரண் - 4 = மலை; காடு, மதில், கடல்

அவத்தை - 5 (நிலைகள்)= சாக்கிரம் (நனவு - விழிப்பு), சொப்பனம் (கனவு), சுழுத்தி (உறக்கம்), துரியம் (பேருறக்கம்), துரியாதீதம் (உயிர்ப்படக்கம் - மூச்சு அடங்கி இருத்தல்)

அளவு - 4 = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்

அறப்பகுதி - 2 = இல்லறம், துறவறம்

அறம் - 32 = ஆதுலர்க்குச் சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தாருக்கு உண்டி, ஆ(பசு)வுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அறவைத்தூரியம் (கைவிடப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கும் உடை), சுண்ணம் (முன்னோர்க்கு அளிக்கு உண்வு – படையல் அல்லது சுண்ணாம்பு பொழி), பிணிக்கு மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை (பனை ஓலையால் ஆன காதணி), கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறர் துயர் போக்கல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுறிஞ்சுதறி (பழங்காலத்தில் பசுமாடுகள் தினவு தீர உராய்ந்துகொள் வதற்குக் கல்தூண் ஒன்று நடுவது உண்டு. அதற்கு ஆவுறிஞ்சு தறி என்று பெயர்), விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிடுத்தல், விலை கொடுத்து உயிர்நோய் தீர்த்தல், கன்னிகாதானம் (திருமணம் செய்துவைக்கும்போது, தந்தையானவர் தான் பெற்ற பெண்ணை மற்றொரு குடும்பத்தில் பிறந்த ஆண்மகனுக்கு தானமாக அளித்து, அவனிடம் ஒப்படைக்கும் நிகழ்வு)

ஆச்சிரமம் – 4 = பிரமசரியம் (திருமணம் செய்யாமல் வாழ்வது), கிருகஸ்தம் (இல்லறம்), வானப்பிரஸ்தம் (குடும்பவாழ்க்கையை விட்டு முழுமையாக விலகுதல் – வனம்புகுதல் என்று பொருள்), சந்நியாசம் (துறவறம்)

ஆடவர் குணம் – 4 = அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி

ஆதாரதலம் – 6 = (மூவாதாரம்) திருவாரூர், (சுவாதிட்டானம்) திருவானைக்காவல், (மணிபூரகம்) திருவண்ணாமலை, (அநாகதம்) சிதம்பரம், (விசுத்தி) திருக்காளத்தி, (ஆக்கினை) காசி. இவற்றிற்கு முறையே இடம்: குதம், குய்யம், நாபி, இதயம், அடிநாதம், நெற்றி; இவற்றிற்குரிய தெய்வம்கள்: விநாயகர் – மூலாதாரம், பிரமன் – சுவாதிட்டானம், விட்டுணு – மணிபூரகம், உருத்திரன் – அநாகதம், மகேசுரன் – விசுத்தி, சதாசிவன் – ஆக்கினை

ஆன்ம சரீரம் – 3 = தூலசரீரம் (பஞ்சப்பூதங்களால் ஆன உடல்), சூக்கும சரீரம் (16 நுண் உடல்களைக் கொண்டது), காரணசரீரம் (அழிவில்லா வாழ்விற்கு காரணமான உடல்)

ஆன்மதத்துவம் – 24 = பிருதிவி (நிலம்), அப்பு (நீர், கடல்), தேயு (தீ,நெருப்பு), வாயு (காற்று), ஆகாயம் (வானம்); மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி; வாக்கு (வாய்), பாணி (கை), பாதம் (கால்), பாயு (மலவாய்), உபத்தம் (கருவாய்); சத்தம் (ஓசை), பரிசம் (ஊறு), உருவம் (ஒளி), இரசம் (சுவை), கந்தம் (நாற்றம்); மனம், புத்தி (அறிவு), சித்தம் (நினைவு),அகங்காரம் (முனைப்பு).

ஆன்மவறிவு – 6 = சுவையறிவு, ஒளியுணர்வு, ஊறுணர்தல், ஓசையுணர்வு, கந்தவறிவு, பகுத்தறிவு

இசைக்கருவி – 5 = தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி

இசைப்பிறப்பிடம் – 7 = நெஞ்சால் விளரி, மிடற்றால் குரல், நாவினாற் றுத்தம், மூக்காற் றாரம், அண்ணத்தாற் கைக்கிளை, சிரத்தால் உழை, நெற்றியால் இளி

இடம் – 3 = தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை

இடைவள்ளல் – 7 = அக்குரன், அந்திமான், அரிச்சந்திரன், கண்ணன், சந்திமான், சிசுபாலன், தந்தவக்கிரன்

இதிகாசம் – 3 = இராமாயணம், பாரதம், சிவரகசியம்

இந்திரன் தருக்கள் – 5 = அரிச்சந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம்

இந்திரியங்கள் – 10 = வாக்கு (வாய்), பாணி (கை), பாதம் (கால்), பாயு (மலவாய்), உபத்தம் (கருவாய்); சுரோத்திரம் (காது), தொக்கு (தோல்), சக்கு (கண்), சிங்குவை (நாக்கு), ஆக்கிராணம் (மூக்கு).

இரசம் – 9 = சிருங்காரம் (பேரன்வு), வீரம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம் (பெருங்கோபம்), குற்சை (அருவருப்பு), சாந்தம் (அமைதி), அற்புதம் (புதுமை), அச்சம்

இரத்தினம் – 9 = கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம்

இராகம் – 32 = பைரவி, தேவக்கிரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பெள்ளி, சீராகம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, இல்லிதை, தோடி, வசந்தம், இராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தந்நியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை,தேசாக்கரி, காந்தாரி, சாரங்கம்

இராசி (ஓரை – 12) = மேடம் (ஆடு), இடபம் (எருது), மிதுனம் (இரட்டையர்), கடகம் (நண்டு), சிங்கம் (சிங்கம்), கன்னி (திருமணமாகாத இளம்பெண்), துலாம் (துராசு), விருச்சிகம் (தேள்), தனுசு (வில்), மகரம் (வரையாடு), கும்பம் (குடம்), மீனம் (மீன்) மான்

இருமை – 2 = இம்மை, மறுமை

இலக்கணம் – 5 = எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி

இலிங்கம் – 5 = பிருதிவி (காஞ்சி), அப்பு (தி வானைக்கா), தேயு (திருவண்ண மலை), வாயு (சீகாளத்தி), ஆகாய (சிதம்பரம்), இவையே பஞ்சபூவடிவங்களான பஞ்சலிங்கமாம்

இலிங்கவகை – 7 = பராத்தலிங்கம் அல்லது திரலிங்கம் சிவபிரான் சங்காரகாலம் வரையும் சமீபத்திருந்து ஆன்மாக்களுக்கு (அருள்புரிவது), சுயம்புலிங்கம் (தானே தோன்றியது), காணலிங்கம் (கரிமுகன், அறுமுகன் முதலிய கணங்களால் உருவாக்கப்பட்டது), தைவிகலிங்கம் (தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது), ஆரிடலிங்கம் (முனிவர், அசுரர் முதலாயினோரா உருவாக்கப்பட்டது), மானுடலிங்கம் (மக்களால் ஏற்பட்டது), க்ஷணிகலிங்கம் (மண், மணல், கோமயம், அன்னம், சந்தனம், பூ, சர்க்கரை, மா, முதலிய பொருளால் லிங்கமாக்கிப் பூசனைசெய்யப்படுதிறது,

இழிசொல் – 4 = குறளை, பொய், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்

இறைவன்தொழில் – 5 = படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்.

ஈச்சுரபேதம் 9 = சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேச்சுரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமன்

ஈச்சுரன் குணம் 8 = தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம் பினனாதல், இயற்கையுணர் வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை

ஈச்சுரன் முகம் – 5 = ஈசானம் (அனைத்தும் ஆளுதல்), தற்புருடம் (காத்தல்), அகோரம் (அழித்தல்), வாமம் (விளக்கல்), சியோசாதம் (தோற்றுவித்த

உட்பகை – 6 = அகப்பகை யென்பதைக் காண்க

உண்டி – 4 = உண்டல், தின்றல், நக்கல், பருகல்

உபசாரம் – 16 = தவிசளித்தல், கைகழுநீர்தரல், கால்கழுநீர்தால், முக்குடிநீர் தரல், நீராட்டல், ஆடை சாத்தல், முப்புரிநூல் தரல், தேய்வைபூசல், மலர்சாத்தல், மஞ்சளரிசி தூவல், நறும்புகை காட்டல், விளக்கிடல், கருப்பூரமேற்றல், அமுதமேந்தல், அடைகாய்தரல், இறைப்புகழ் மலர்களால் வழிபடல்.

உபநிடதம் – 108 = ஐதரேயம், கௌபீதகி, நாதவிந்து, ஆத்மப் பிரபோதம், நிருவானம், முற்கலை, அக்ஷமாலிகை, திருபுரை, சௌபாக்கியம், வக்விருட்சானை (இப்பத்தும் இருக்குவேத உபநிடதம்); கடவள்ளி தைத்திரீயம், பிரம்மம், கைவல்லியம், சுவேதாச்சுவதரம், கர்ப்பம், நாராயணம், அமிர்தவிந்து,அமிர்தநாதம், காலாக்னி ருத்திரம், க்ஷுரிகம், சர்வசாரம், சுதரகஸ்யம், தேசோவிந்து, தியான விந்து, பிரமவித்தியை, யோகதத்துவம், தட்க்ஷிணாமூர்த்தி, ஸ்கந்தம், சாநீரகம், யோகசிகை, ஏகாட்சரம்,அட்சியம், அவதூதம், கரம், உருத்திர விருதயம் யோககுண்டலினி, பஞ்சப் பிரமம், பிராணாக்கினி, தோத்திரம், வராகம், கலிசந்தராணம், சரசுவதி, ஈசாவாசியம், பிருகதாரண்யம், சாபாலம், ஹம்ஸம், பரமஹம்ஸம், சுபாலம், மந்திரிகை, நிராலம்பம், திரிசிகி, மண்டலம்,அத்துவயதாரகம், பைங்கலம், பிட்சு, துரியாதீதம், அத்தியாத்துமம், தாரசாரம், யாஞ்ஞவல்கியம், சாட்டியாயனி, முத்தீகம், (இவ்வைம்பத்தொன்றும் யசுர்வேத உபநிடதங்கள்; கேணம், சாந்தோக்கியம், ஆருணி, மைத்திராயணி, மைத்திரேயி, வட்சிர சூசிகம், யோகசூடாமணி, வாசுதேவம், மகத்து, சந்நியாசம், அவ்வியத்தம், குண்டிகை, சாவித்திரி, உருத்திராக்க சாபாலம், தரிசனம், சாபாலம் (இப்பதினாறும் சாமவேத

உபநிடதங்களாம்); பிரச்சினம், முண்டகம், மாண்டுக்கியம், அதர்வசிரசு,அதர்வசிகை, பிருகச்சாபாலம், நிருசிம்ஹதாபளி, நாரதபரிவிராசகம், சீதை, சரபம், திரிபாத்விய மகாநாராயணம், இராமரகஸ்யம், இராமதாபனி, சாண்டில்யம், பரமகம் சபரிவிராசகம், அன்னபூரணை, சூரியன், ஆத்மம், பாசுபதம், பரப்பிரமம், திரிபுராதபினி, தேவி, பாவனை பஸ் மசாபாலம், கணபதி, மகாவாக்கியம், கோபாலதபனம், கிருஷ்ணம், அயக்கிரீவம், தத்தாத்திரேயம், காருடம் (இம் முப்பத்தொன்றும்அதர்வணவேத உபநிடதங்களாம்)

உபநிடதம் - 32 = சீருத்திரம், பிருகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம் காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பாற்கரம், பிரம்பிந்து, ஆருணி, அமிர்தபிந்து, பகுவபஞ்சம், பிரமசாபாலம், தேசோபிந்து, வார்சியாயநீயம், போதாய நீயம், ஆசுவலாய நீயம், சாங்கியாயநீயம், வாசிராயநீயம், சௌன கீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பாராகம், கிம்புரோடியம், மாண்டூகம், முண்டிரம், மௌண்டிரம்

உபாயம் - 4 = சாமம், தானம், பேதம், தண்டம்

உயிர்த்தோற்றம் - 4 = கருப்பை, முட்டை, நிலம், வியர்வை

உயிர்வேதனை – 12 = அனல், சீதம், அசனி, புனல், வாதம், ஆயுதம், விடம், மருந்து, பசி, தாகம், பிணி, முனிவறாமை

உலகம் - 14 = மேலுலகமாவன ஏழு = அவை : பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், மகலோகம், சத்தியலோகம்; கீழேழுலகாவன அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதாளம்

உலோகம் – 5 = பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் (இவையே பஞ்சலோகம்), இவையன்றிப் பதுகம் (துரா), இரதி (பித்தளை), நாகம் (காரியம்), கஞ்சமு(வெண்கலம்) முண்டு

ஊழ்வகை – 3 = பிராரத்துவம் (நுகர்வினை), சஞ்சிதம் (கிடைவினை), ஆகாமியம் (செய்வினை)

ஊறு – 8 = வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, திண்மை, நொய்மை, சீர்மை, சருச்சரை (சொரசொரப்பு) . இவையே தொடப்படும்பொருளுக்கு எண்குணம்

செல்வங்கள் (ஐசுவரியம்) – 8 = இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை

ஐம்புலநுகர்ச்சியி னிறப்பன – 5 = சுவையாலிறப்பது மீன், நாற்றத்தால் வண்டு, உணவால் யானை, ஓசையால் அசுணம் (அசுணம் என்பது சங்க இலக்கியங்களில் அரிதாக குறிக்கப்படும் ஒரு இசையறி விலங்கு ஆகும்), ஒளியால் விட்டில் பூச்சி

கடல் – 7 = உவர்நீர், நன்னீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன்

கடல்படு திரவியம் – 5 = பவளம், முத்து, சங்கு, உப்பு, ஒக்கொலை (மணம் நிறைந்த கடல் படிமம்)

கடன் – 3 = தேவர்கடன் (இறைவனுக்கு செய்யவேண்டியது), பிதிர்கடன் (பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு செய்யவேண்டியது – தென்புலத்தார் கடன்), முனிவர்கடன் (துறவிகளுக்கு செய்யவேண்டியது)

கடுகம் – 3 = சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு

கடைவள்ளல் – 7 = பாரி, ஆய், எழினி, நள்ளி, மலயன், பேகன், ஓரி

கணம் – 18 = அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போக பூமியர்

கதி – 4 = தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்கின்கதி, நாககதி

கரணம் – 3 = மனம், வாக்கு, காயம்

கருமேந்திரியம் – 5 = வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம்

கருவுள் வாதனை – 5 = கருப்பாசயப்பையுறுத்தல், சலம் பூரித்தல், உதராக்கினி சுடுதல், பிராணவாயு முறித்துத் தள்ளுதல், யோனித்துவாரத்தால் நெருக்குண்டல்

கலைஞானம் – 64 = அக்கரவிலக்கணம், இலிகிதம், கணிதம், வேதம், புராணம், வியாகரணம், நீதிசாத்திரம், ஆரூடம், தருமசாத்திரம், யோகசாத்திரம், மந்திரசாத்திரம், சகுனசாத்திரம், சிற்பசாத்திரம், வைத்தியம், உருவசாத்திரம், இதிகாசம், காவியம், அலங்காரம், மதுரபாடனம், நாடகம், நிருத்தம், சத்தப்பிரமம், வீணை, வேணு, மிருதங்கம், தாளம், அத்திரப்பரீட்சை, கனகபரீட்சை, பூமிபரீட்சை, சங்கிராமவிலக்கணம், மல்யுத்தம்,ஆகருடணம், உச்சாடனம், வித்துவேடணம், மதனகலை, மோகனம், வசீகரணம், இரசவாதம், காந்தருவவாதம், பைபீலவாதம், கவுத்துக வாதம், தாதுவாதம், காருடம், நட்டம், முட்டி, ஆகாயப்பிரவேசம், ஆகாயகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், அதிரிசயம், இந்திரசாலம், மகேந்திரசாலம், அக்கினித்தம்பம், சலத்தம்பம், வாயுத்தம்பம், திட்டித்தம்பம், வாக்குத்தம்பம், சுக்கிலத்தம்பம், கன்னத்தம்பம், கட்கத்தம்பம், அவத்தைப் பிரயோகம்

கவி – 4 = ஆசு (எதிரி விரும்பும் வகையில் விரைவில் கவி பாடுதலாகும்), மதுரம் (இன்பக் கவிகளைப் பாடுபவன்), சித்திரம் (தேர் உருவில் மற்றும் தாமரை வடிவில் எழுத்துக்கள் அமையவும் பாடப்படுவது), வித்தாரம் (விரிவாகப் பாடுதலாகும்)

கன்னிகை – 5 = அகலிகை, திரௌபதி, சீதை, தாரை, மண்டோதரி

காடுபடு திரவியம் – 5 = அரக்கு, இறால், தேன், மயிற்பீலி, நாவி

காப்பியம் – 5 = சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி

காரணம் – 3 = முதற்காரணம் (மாயை), துணைக்காரணம் (சிவசத்தி), நிமித்தகாரணம் (ஈசன்)

காலம் – 3 = இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்

கிரகம் – 9 = ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு,கேது

கிரகதானியம் – 9 = கோதுமை, பச்சையரிசி, துவரை, பச்சைப்பயறு, கடலை, மொச்சை, எள், உளுந்து, கொள்

குணம் – 3 = சத்துவம் (உளதாந்தன்மை), இராசதம் (அரசபதவி), தாமதம் (காலக்கழிவு)

குரவர் – 5 = அரசன், ஆசிரியர், தந்தை, குரு, மூத்தோன் (அறிவும் பட்டறிவும் உடையோர்)

குற்றம் – 3 = காமம், வெகுளி, மயக்கம்

கூந்தற்பால் – 5 = முடி (உச்சியில் மயிரை முடித்தல்), குழல் (சுருட்டி முடித்தல்), தொங்கல் (முடிந்து விடுதல்), பனிச்சை (பின்னிவிடுதல்), சுருள் (பின்னே செருகல்)

கோசம் – 5 = அன்னமய கோசம் (உடல்), பிராணமய கோசம் (கருமேந்திரி யமும் பிராணனும்), மனோமய கோசம் (கருமேந்திரியமும்மனமும்), விஞ்ஞானமய கோசம் (ஞானேந்திரியமும் புத்தியும்),ஆநந்தமய கோசம் (அவித்தை)

சக்கரவர்த்திகள் - 6 = அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புருகுற்சன், புரூரவன், கார்த்தவீரியன் (இவர்கள் மற்றொருவனைப்பணியாது அரசுபுரிந்தார்கள்)

சத்தி - 3 = இச்சாசத்தி (விருப்பாற்றல்), ஞானசத்தி (அறிவாற்றல்), கிரியாசத்தி (படைப்பாற்றல்)

சத்தி - 5 = ஆதிசத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி

சந்தனாசாரியர் - 4 = மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாசாரியர், மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியார், உமாபதி சிவாசாரியர்

சபை - 5 = திருவாலங்காடு (இரத்தினசபை), சிதம்பரம் (கனக சபை), மதுரை (வெள்ளிச்சபை), திருநெல்வேலி (தாமிரசபை), திருக்குற்றாலம் (சித்திரசபை)

சமயகுரவர் – 4 = திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

சமயம் - 6 = சைவம், வைணவம், சாத்தம், சௌரம், காணபத்தியம், கௌமாரம்

சயனம் - 5 = இலவம் பஞ்சி, செம்பஞ்சி, வெண்பஞ்சி, இறகு, அன்னத்தூவி

சமூகம் - 4 = ஆந்திரம், கன்னடம், தமிழும் (சேரலம் மற்றும் தமிழும்), மகாராட்டிரம்

சாத்திரம் - 6 = வேதாந்தம், வைசேடிகம், பாட்டம், பிரபாகரம், பூருவமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை

சித்தர் - 9 = சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அயாதிநாதர், வருனிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கநாதர்

சித்தாந்த சாத்திரம் - 14 = திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், சிவனானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம்,

திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம்

சித்தி - 8 = அணிமா (ஆன்மாப்போலாதல்), மகிமா (மகத்துவமாதல்), கரிமா (தன்னுடல் இருப்புமலையினுங் கனமாதல்), இலகிமா (இலகுத்து வமாதல்), பிராத்தி (வேண்டுவன அடைதல்), பிராகாமியம் (நினைத்த போகம் பெறுதல்), ஈசத்துவம் (ஆட்சி யுளனாதல்), வசித்துவம் (அனைத்தும் தன்வசமாக்கவல்லனாதல்)

சிரஞ்சீவியர் - 7 = அசுவத்தாமன், மாபலி, வியாசன், அனுமான், விபீடணன், கிருபாசாரியன், பரசுராமன்

சிவதத்துவம் - 5 = சுத்தவித்தை, (ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்தது), ஈச்சுரம் (ஞானங்குன்றிக் கிரியையுயர்தல்), சதாக்கியம் (ஞானங் கிரியையொத்தது), சத்தி, (கிரியை நாடல்), சிவம்(ஞானமொன்றல்)

சுடர் - 3 = சூரியன், நிலவு, நெருப்பு

சுவை - 6 = இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு

சூரியர் - 12 = தாத்துரு, சக்கரன், அரிஎமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சவித்துரு, துவட்டா (இப்பெயர் சித்திரைமாத மேடவி ஓரை முதல் ஒவ்வொரு மாதத் தொவ்வோ ஓரையிற் புகுந்தசூரியனுக்கு முறையே ஆகும்)

சொல்லின் பாகுபாடு - 3 = பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் (தொல்காப்.)

ஞானவகை - 4 = கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல்

தத்துவம் - 96 = ஆன்மதத்துவம் -24, நாடி-10, அவத்தை - 5, மலம் -3, குணம் - 3, மண்ட லம் - 3, பிணி-3, விகாரம் - 8, ஆதாரம் - 6, தாது-7, வாயு -10, கோசம் -5, வாயில் - 9

தந்தையர் - 5 = பிறப்பித்தோன், கற்பித்தோன், மணமுடிப்பித்தோன், அன்னந் தந்தோன், இன்னலில் உதவினோன்

தமிழ் - 3 = இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ்

தாது - 7 = இரதம், (உமிழ்நீர்), இரத்தம், சுக்கிலம்மூளை, தசை, எலும்பு, தோல்

தாயர் - 5 = தன்னையீன்றாள், அரசன் மனைவி, குருவின் மனைவி, அண்ணன் மனைவி, தன் மனைவியையீன்றாள்

திக்கு - 10 = கிழக்கு (கருடதிசை), தென்கிழக்கு (பூனைத்திசை), தெற்கு (சிங்கத்திசை) தென்மேற்கு (சுனகன்திசை), மேற்கு (நாகத்திசை), வடமேற்கு (எலித்திசை), வடக்கு (யானைத்திசை), வடகிழக்கு (முயற்றிசை), விசும்புத்திசை (மேல்), பாதாளதிசை (கீழ்)

திக்குப்பாலகர் - 8 = இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதிவருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்

திணை - 5 = குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம்,நெய்தல், பாலை

திதி - 15 = பிரதமை, துவிதியை, திரிதியை, சதுர்த்தி, பஞ்சமி, சட்டி, சத்தமி,அட்டமி, நவமி, தசமி, ஏகாதசி, துவாதசி, திரயோதசி, சதுர்த்தசி, பௌர்ணமி அல்லதுஅமாவாசியை

திருமாலவதாரம் - 10 = மச்சம், கூர்மம், வராகம், நாரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன், சீராமன், பலபத்திரன், கிருஷ்ணன், கற்கி

திருமாலாயுதம் - 5 = சக்கரம், தனுசு, வாள், தண்டு, சங்கம்

தீவு – 7 = நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு(இவ் வெழுவகைப் பொருளும்அவ்வத்தீவில் மிக்கன வாகையாலிவற்றாற் பெயர்பெற்றன)

தேசம் – 56 = அங்கம், அருணம், அவந்தி, ஆந்திரம், இலாடம், யவனம், ஒட்டியம், கருசம், கலிங்கம், கன்னடம், கன்னாடம், காசம், காசிமீரம், காந்தாரம், காம்போசம், கிராடம், குருகு, குடகம், குந்தளம், குரு, குலிந்தம், கூர்ச்சரம், கேகயம், சேரளம், கொங்கணம், கொல்லம், கோசலம், சகம், சவ்வீரம், சாலவம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சூரசேனம், சோழம், சோனகம், தமிழம், துளுவம், தெங்கணம், நிடதம், நேபாளம், பாஞ்சாலம், பப்பரம், பல்லவம், பாண்டியம், புலிந்தம், போடம், மகதம், மச்சம், மராடம், மலையாளம், மாளவம், யுகந்தரம்வங்கம், வங்காளம், விதர்ப்பம்

தேவராடல் – 11 = கொடுகொட்டி (எந்தையாங் கந்தவேளின் தந்தை தன்னொடு பொருத அவுணரோடு அன்னாரது திரிபுரமும் தீமடுத் தெரியக்கண்ட வெற்றிக்களிப்பால் கைகொட்டி நின்றாடியது), பாண்டரங்கம் (திசைமுகன் பொருட்டுச் சங்கரன் பாரதி வடிவமெய்தி ஆடியது), குடை (முருகவேள் அவுணரை யொழிப்பான் தம் குடையை முன்னே சாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெழுனியாக நின்றாடியது), துடி (செங்கதிரைவேலன் வஞ்ச நெஞ்சினனான சூரபன்மனைஅழிக்கத் துடி கொட்டி ஆடியருளியது), அல்லியம் (கண்ணபிரான் கஞ்சன் விடுத்தகுவலயா பீடமென்னும் யானையின் கொம்பை ஒசித்தற்கு நின்றாடியது), மல் (நெடுமால் வாணாசுரனின் உயிர் போக நெரித்துத் தொலைத்தற்கு ஆடியது), குடம் (வாணாசுரனால் சிறைநின்ற அநிருத்தனை மீட்பதற்குத் திருமால் பஞ்சலோகங் களாலும் மண்ணாலுமாயக் குடங்கொண்டாடியது), பாவை (அவுணர் மோகித்து வீழச்செய்யவள் கொல்லிப்பாவை வடிவெய்தி ஆடியது), மரக்கால் (மாயவளாகிய துர்க்காதேவிஅவுணரது மாயமெல்லாம் நீங்க மரக்கால் கொண்டாடியது), பேடி (காமன் தனது மகன்அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டற்கு ஆண்மைத்தன்மையிற் றிரிந்த

பெண்மைக்கோல மெய்திஆடியது), கடையம் (வாணனகத்து வடவாயிற் கணுளதாய வயலில் நின்று இந்திராணி ஆடியது)

தொழில் – 5 = ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்

விண்மீன் – 27 = அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, ரோகிணி, மிருகசீரிடம், திருவாதிரை, புநர்பூசம், பூசம், ஆயிலியம், மகம், பூரம், உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, விசாகம், அனுடம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, இரேவதி

நதி – 7 = கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி

நாடி – 10 = சுழிமுனை (ஆதாரமாறினு மூடுருவி நிற்பது), இடை, பிங்கலை (இவ்விரண்டுங் கத்திரிகைக் கால்போற் பின்னி நிற்பன), காந்தாரி (நாபியிற்றோன்றிச் சத்தத்துக்குஆதரவாய்க் கண்டத்துறுவது), அத்தி, சிகுவை (இவ்விரண்டும் செவியில் 120 நரம்புற்றிருப்பன), குரு (குய்யம் பற்றி நிற்பது), சங்கினி (உபத்தத்தைப்பற்றி நிற்பது)

நியமம் – 10 = தவம், மனமுவந்திருத்தல், கடவுளுண்டென்பதில் நம்பிக்கை, நியாயவழியில் தேடிய பொருளைத் தக்கார்க்கு ஈதல், உயிர்க்குறுதி பயக்கு முண்மை நூல்களைக் கேட்டல், குலம் செல்வம் அதிகாரங்களாலே செருக்கின்றி அடங்கி யொழுகுதல், நல்லது பொல்லதைப் பகுத்தறிதல், வழிபாடு, நோன்பு

நூல் – 3 = முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்

பஞ்சமூலம் – 5 = செவ்வியம், சித்திரமூலம், கண்டுபாரங்கி, பேரரத்தை, சுக்கு

பறவை – 5 = வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில். இவற்றிற்கு முறையே எழுத்து அ = இ, உ, எ, ஒ இவற்றிற்குத் தொழில் உண்டி, நடை அரசு, தூக்கம், சாவு, சாவுதூக்கமில்லாத பொழுதறிந்து செய்யுள் முதலியனஇயற்ற வேண்டும்

பண் - 4 = பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி

பதவி - 4 = சாலோகம் (கடவுளுலகத்தில் வாழ்தல்), சாமீபம் (கடவுள் சமீபத்து வாழ்தல்), சாரூபம் (கடவுளுருப் பெற்று வாழ்தல்), சாயுச்சியம் (கடவுளோடு அத்துவிதமுற்றுவாழ்தல்)

பருவகாலம் - 6 = கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதிர்வேனில், இவைஆவணி முதலாகஇரண்டிரண்டுமாக ஒவ்வொன்றாம்

பருவம் - 4 = வாலை (பதின்மம்), தருணி (இளமை), பிரவிடை (நடுத்தர வயது), விருத்தை (முதுமை)

பருவம் - 7 = பேதை (5-7 ஆண்டு வயது), பெதும்பை (8-11), மங்கை (12-13), மடந்தை (14-19), அரிவை (20-25), தெரிவை (26-31), பேரிளம்பெண் (31-40)

பழம் - 3 = மாம்பழம், பலாப்பழம், வாழைப்பழம்

பா - 5 = வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா

பாதகம் - 5 = கொலை, பொய், களவு, கள்ளருந்தல், குருநிந்தை

பிணி-3 = வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம்

பிரபந்தம் - 96 = பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறும் அகலக்கவியெனவும் வித்தாரகவி யெனவும் பெயர்பெறும் பிள்ளைக் கவி (இது ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைத்து), பரணி, கலம்பகம், அகப்பொருட் கோவை, ஐந்திணைச் செய்யுள், வருக்கக் கோவை, மும்மணிக் கோவை, அங்கமாலை, அட்டமங்கலம், அநுராகமாலை, இரட்டைமணிமாலை, இணைமணி மாலை, நவமணிமாலை, நான்மணிமாலை, நாமமாலை, பலசந்தமாலை, பன்மணிமாலை, மணிமாலை, புகழ்ச்சிமாலை, பெருமகிழ்ச்சிமாலை, வருக்கமாலை,

மெய்க்கீர்த்திமாலை, காப்புமாலை, வேனின்மாலை, வசந்தமாலை, தாரகைமாலை, உற்பவமாலை, தானைமாலை, மும்மணிமாலை, தண்டகமாலை, வீரவெட்சிமாலை, வெற்றிக் கரந்தைமஞ்சரி, போர்க்கெழுவஞ்சி, வரலாற்றுவஞ்சி, செருக்களவஞ்சி, காஞ்சிமாலை, நொச்சிமாலை, உழிஞைமாலை, தும்பைமாலை, வாகைமாலை, தோரணமஞ்சரி, எண்செய்யுள், தொகைநிலைச்செய்யுள், ஒலியலந்தாதி, பதிற்றந்தாதி, நூற்றந்தாதி, உலா, உலாமடல், வளமடல், ஒருபாவொருபஃது, இருபாவிருபஃது ஆற்றுப்படை, கண்படை நிலை, துயிலெடைநிலை, பெயரின்னிசை, ஊரின்னிசை, பெயர்நேரிசை, ஊர்நேரிசை, ஊர்வெண்பா, விளக்கு நிலை, புறநிலை, கடை நிலை, கையறுநிலை, தசாங்கப்பத்து, தசாங்கத்தயல், அரசன் விருத்தம், நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து, பாதாதிகேசம், கேசமூகம்பாதம், அலங்கார பஞ்சகம், கைக்கிளை, மங்கலவள்ளை, தூது நாற்பது, குழமகன், தாண்டகம் பதிகம், சதகம், செவியறிவுறூஉ, வாயுறை வாழ்த்து, புறநிலைவாழ்த்து, பவனிக்காதல், குறத்திப்பாட்டு, உழத்திப்பாட்டு, ஊசல், எழுகூற்றிருக்கை, கடிகைவெண்பா, சின்னப்பூ, விருத்தவிலக்கணம், முதுகாஞ்சி, இயன் மொழி வாழ்த்து, பெருமங்கலம், பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம்.

புரம் – 3 = இருப்புமதில், வெள்ளி மதில், பொன்மதில்

புராணம் – 18 = வைணவம், சைவம், சாகவதம், பிரமம், பதுமம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பவிடியம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சம், காருடம், வாயவியம்

புரி – 7 = அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை

புருடார்த்தம் – 4 = அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

புலன் – 5 = சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்

பூ – 4 = கொடிப்பூ,கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ

பூதம் – 5 = அனல், புனல், கால், மண், விண்

பெண்வகை – 4 = பதுமினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி

பொருள் – 2 = கல்விப் பொருள், செல்வப்பொருள்

பொழுது – 6 = மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், நண்பகல், எற்பாடு. (இவை அத்தம காலமுதல் ஒவ்வொன்று பப்பத்து நாழிகையாக முறையே வரும்)

பொறி – 5 = மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

பொன்வகை – 4 = ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதருபம், சாம்பூந்தம்

போகம் – 8 = பெண், ஆடை, அணிகலன், உணவு, தாம்பூலம், நறுமணம், பாட்டு, பூவமளி (பூ படுக்கை)

மங்கலம் – 8 = சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல்

மணம்–8 = பிரமம்(பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க் கொடுப்பது), பிரசாபத்தியம் (தலைமகளினத்தார் இணங்கித் தீ முன்னதாகக் கன்னிகையைத் தருவது), ஆரிடம் (ஒன்றிரண்டு ஆ(பசு)வு மெருதும் பெற்று அதற்கீடாய்க் கன்னியைத் தீ முன்னே தருதல்), தெய்வம் (வேள்வியால் வந்த கன்னியைத் தீமுன்னர் ஈதல்), காந்தருவம் (கொடுப்பாருங் கேட்பாருமின்றி இருவரும் தனியிடத்தே எதிர்ப் பட்டுத் தாமே கூடுவது), அசுரம் (பெண்ணுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கும் பொன் தந்து கொள்வது), இராக்கதம் (பெண்ணும் பெண்ணைச் சார்ந்தவரும் உடன்படாத காலை வலிதிற் கொள்வது), பைசாசம் (துயின்றாளைச் சென்று அணைதல்)

மருந்து – 4 = சல்லியகரணி, சந்தானகரணி, சமனியகரணி, மிருத சஞ்சீவினி

மறை – 4 = அறம், பொருள், இன்பம், வீடு (வீடுபேறு)

மலம் – 3 = ஆணவம், மாயை, கன்மம்

மன்மதன் கணை – 5 = தாமரை (சொல்லும் நினைவும் தடுமாறல்), மாமலர் (வெய்துயிர்த் திரங்கல்), அசோகு (வெதுப்புந் துய்ப்பன் தெவிட்டலும்), முல்லை (அழுங்கலு மொழிபல பிதற்றலும்),சீலம் (அயர்ப்பும் மயக்கமும்).

மாதம் – 12 = சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி: இவற்றிற்கு முறையே உரிய விண்மீன் – சித்திரை, விசாகம், மூலம், உத்திராடம், அவிட்டம், பூரட்டாதி, அசுவினி, கார்த்திகை, மிருகசீரிடம், பூசம், மகம், உத்திரம்.

முதலெழு வள்ளல் – 6 = குமணன், சகரன், செம்பியன், துந்துமாரி, நளன், நிருதி

மும்மை – 3 = உம்மை, இம்மை, மறுமை

முனிவர் – 7 = அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கௌதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன்

மூலம் – 10 = கண்டங்கத்திரிவேர், சிறுவழுதுணை வேர், சிறுமல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், நெருஞ்சிவேர் (இவை சிறுபஞ்ச மூலமென்ப), வில்வவேர், பெருங்குமிழம்வேர், தழுதாழை வேர், பாதிரிவேர், வாகைவேர் (இவை பெரும் பஞ்ச மூலமென்ப)

மேகம் – 7 = சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், கங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம், (இவை முறையே பொழிவன் மணி, நீர், பொன், பூ, மண், கல், தீ).

யாகம் – 5 = பிரமயாகம் (இறைவாழ்த்தை ஓதுதல்), தெய்வயாகம் (வேள்வி வளர்த்தல்), பூதயாகம் (பலியீதல்), பிதிர்யாகம் (நீத்தார் படையல்), மானுடயாகம் (இரப்போர்க்கு உணவு முதலிய ஈதல்)

யாழ்வகை – 4 = பேரியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ். (இவற்றித் முறையே நரம்புகள் – 7, 16, 17, 21)

யுகம் – 4 = கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம்

வசுக்கள் – 8 = அனலன், அனிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூகன், பிரபாசன்

வண்டு வகை – 4 = சுரும்பு, தேன், ஞிமிறு (தேனீயைவிட பெரிய பூச்சி வகை), வண்டு

வண்ண ம் – 5 = வெண்மை, கறுமை, செம்மை, பொன்மை, பசுமை

வருடம் – 60 = பிரபவ, விபவ, சுக்கில, பிரமோதூத, பிரசோற்பத்தி, ஆங்கிரச, சீமுக, பவ, யுவ, தாது, ஈசுவர, வெகுதானிய, பிரமாதி, விக்கிரம், விஷ, சித்திரபானு, சுபானு, தாரண, பார்த்திய, விய (இவ் விருபதும் உத்தமவருடம்), சருவசித்து, சருவதாரி, விரோதி, விக்குருதி, கர, நந்தன, விசய, சய, மன்மத, துன்முகி, ஏவிளம்பி விளம்பி, விகாரி, சார்வரி, பிலவ, சுபகிருது, சோபகிருது, குரோதி, விசுவாவசு, பராபவ (இவ்விருபதும் மத்திய வருடம்), பிலவங்க, கீலக, சௌமிய, சாதாரண விரோதிகிருது, பரிதாபி, பிரமாதீச ஆனந்த, இராட்சச, நள, பிங்கள, காளயுத்தி, சித்தார்த்தி, இரௌத்திரி, துன்மதி, துந்துபி, உருத்திரோற்காரி, இரத்தாட்சி, குரோதன, அட்சய (இவ்விருபதும்அதமவருடம்).

வாசம் – 5 = இலவங்கம், ஏலம், கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம்

வாயில் – 9 = கண், காது, மூக்கு, வாய், குதம், குய்யம்

வாரம் – 7 = ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி

வித்தைகள் – 14 = வேதம் – 4, வேதாங்கம் – 6, மீமாஞ்சை, தருக்கம், புராணம், தருமநூல்

விநாயகர் சத்திகள் – 3 = சித்தி, புத்தி, வல்லபை

வினை – 2 = நல்வினை, தீவினை

வெற்றி – 8 = பகைநிரைகவர்தல், பகைவர் கவர்ந்த தன்நிரை மீட்டல், பகைமேற் செல்லல், வரும் பகைமுன் னெதிரூன்றல், தன்னாண் காத்தல், பகையரண் வளைத்தல், பொருதல், போர் வெல்லல். (இவற்றிற்கு முறையே வெற்றிமாலையாவன: வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி நொச்சி, உழிஞை (முடக்கத்தான் பூ – Balloon Vine Flower), தும்பை, வாகை)

வேதாங்கம் – 6 = சிசை (வேதத்தின் உச்சாரன் இலக்கணத்தைக் கூறுதல்), வியாகரணம் (வேதத்தின் பதலக்கணத்தை விவரிப்பது), நிருத்தம் (வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங்கூறுவது), ஆரூடம் (இலக்கினம், திதி, வாரம், விண்மீன், யோகம், கரண முதலியவற்றால் வைதிக கருமங்களை இயற்றுதற்குரிய காலத்தை அறிவித்தல்), கற்பம் (ஆபத்தம்பம்முதலிய சூத்திரங்களிலிருந்து வைதிக கருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைகளைக் கூறுதல்), சந்தோ பிசிதம் (வேதங்களின் உக்தை முதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்கரசங்கியைக்கற்பிப்பது)

வைணவாகமம் – 2 = பாஞ்சராத்திரம், வைகாநசம்